

چاپى دووھەم

خالىد نىرتوغرول

شەوئافىرەنى

مىنتىدى اقرا الثىقافى

خۇي دۆۋزىيەۋە

www.iqra.ahlamontada.com

بەرگى دووھەم

افولك

ناوى كتيپ: ئەو ئافرىقى خۇي دۇزىيەۋە

بەرگى دوۋەم

نووسەر: خالىد ئىرتوغروڭ

ۋەرگىپ: تارا محەممەد

پىداچوۋنەۋى: بەھجەت جەمىل، بەفراۋ جەمال

تىراژ: (۲۰۰۰) دانە

نۆبەى چاپ: يەكەم - ۲۰۱۲

لە بەرپۇمبەراپەتى گشتى كتيپخانىە گشتىيەكان

ژمارە (۱۲۷۸) ى سالى ۲۰۱۲ ى پى دراۋە

ئەدەبىيەت

خۇي دۆزىيە

بەرگى دووھ

نوسىنى

خالىد ئىرتوغرول

وەرگىرانى

تارا محەمەد

چاپى يەكەم

۱۴۳۳ ك - ۲۰۱۲ ز

پيشه‌گى

ئەم بەرمەمە تەواۋى كىتەبى (ئەو ئافرىقەلى لى دىۋى خۇي دەگەپت) ە كە پىشتەر پىشكەشتان كرا. كىتەبى (ئەو ئافرىقەلى لى دىۋى خۇي دەگەپت) ھۆگىيەكى بەرچاۋى لى خۇيەران دروست كىرد، لى ئەنجامى خواستى زۆرى ئەواندا، بەشى دىۋەمى ئەم كىتەبە بە نازى (ئەو ئافرىقەلى خۇي دۆزىۋە) لى خىزمەتى ئىۋەدا پىشكەش دەكەين. پىۋادىۋ بەسەرھاتى ئەم چىرۆكە ئاسودەمى دەپزىنەتە ناۋ ناخەكانەۋە.

(ئەو ئافرىقەلى خۇي دۆزىۋە)، چەندەھا ھەستى سەير دروست دەكات لى پىناۋ زانىنى ئەۋەى بەدۋى چىدا گەپاۋە، چۆن خۇي دۆزىۋەتەۋە. بەھەرچۆرلىك بىت دەبىت ئەم كىتەبە بخۇيىنەۋە.

(ئەو ئافرىقەلى خۇي دۆزىۋە)، زۆر بەپۈنى بۆتان باس دەكات كە بەدۋى چىدا دەگەپت، بىگومان ئىۋەش زۆر بەخىرايى دەكەۋنە ژىر كارىگەرى ئەم چىرۆكە پىنھىنى سەرنچراگىشەۋە.

ئەگەر ئىۋەش دەتەۋىت ئەو شىتانەى بۆى دەگەپىن بىدۆزىۋە، سۈۋد لى ئەزىمۈنە بەنرخەكان و دىنيا دىدەبىيەكانى ئەم كىتەبە بىيىن. ھەروەھا ۋانە لەۋ يادەۋەرىيە پىر پەندانەى كە ئەم

ئافره ته تيايدا زياوه وه ريگرن. ئه گهر پيتان وايه ئاماده ن بۆ
داستاني زيانتيكي پر ههست و پر روشي فهرمون. ده مه ويت
بزانن كه پهنه گه ئه م كتيبه ببيته به سه رهاتي زيانتان. به ئومىدى
سودمه نديتان..

خاليد نيرتوغرول

گیژاوی ههسته‌کان به‌رده‌وامه

ئه‌مه به‌شی دووه‌می به‌سه‌رهاتی نیلوفر خانه...
نایا تا ئیستا به‌سه‌رهاتیکی پاسته‌قینه‌ی تۆفانی هه‌سته
مرۆیه‌کانتان بیستوه؟
نازانم به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌رهاته ناخ سووتینه‌ره‌ی
نیلوفر خان کاردانه‌وه‌تان چی ده‌بیت.
هه‌لبه‌ت من به‌ئه‌ستم توانیم گوئیستی ئه‌م به‌سه‌رهاته ناخ
سووتینه‌ر و پرکاره‌ساته بێم و تۆماری بکه‌م.
چۆن بتوانین به‌رگه‌ی ئه‌م دیمه‌نگه‌له پرله‌په‌ند و هه‌لوێسته
به‌رزانه بگرین؟! به‌شی یه‌که‌می ئه‌م پووداوه سه‌رسوپه‌ینه‌ر و پر
نه‌ینیانه‌ی نیلوفر خانمان له‌کتیبه‌ی (ئه‌و ئاوه‌ته‌ی له‌دووی خۆی
ده‌گه‌ڕیت) دا پیشکesh کردن. ئه‌وانه‌ی به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبه
نوقمی لافاوی هه‌سته‌کانیان بوون، له‌دوای خویندنه‌وه‌ی ئه‌م
به‌شه‌یان زیاتر ده‌که‌ونه‌ دوورگه‌ی هه‌سته‌کانیانه‌وه. که‌ تیک‌پرای
بوونیان له‌ویدا چڕپۆته‌وه؟! ئیت... له‌به‌سه‌رهاتی هه‌ناسه‌پری
نیلوفر خاندا به‌یه‌که‌وه هه‌ست به‌ئازاره‌کانی، هه‌له‌کانی،
عه‌شقی، په‌ندوانه‌کان و، په‌رۆشیی و خوشحالیی ده‌که‌ین و
له‌گه‌لیدا ده‌ژین.

ئەوانەى كە تواناى بەرگە گرتنىان ھەيە، فەرموون ئۆوھ و ئەم
ئەزموون و بەسەرھاتە..

بەشى يەكەم

دۆستە راستەقىنەكانم دۆزىيەوہ

به تئپه پېوونی پۆژگار ئاگرى ناو ناخى خۆم پى خامۆش
نه ده كرايه وه، گوناھو ناپاكىيه كانى پابردوو و هه له گه وره كانم
ده روونمیان تهنى بوو، پۆحم به رده وام بىزار بوو.

هه رگيز نه مده توانى ته نانه ت بۆ يه ك ساتيش بىرى نه و ته مه نه
بى ك كهك و پى شه رمه زارىيه له مېشكم وه ده رننيم.

نه و ساله شوومانه، به جۆرك منيان خستبووه ژىر
پاله په ستۆى نازاره وه كه هيج كات يه خه يان به رنه ده دام .. بۆ
يه ك چركه ش نه مده توانى بلنيم: "تۆخه"، پزگارم بوو له سووتانى
ده روونم و، پارچه پارچه بوونى دلم، بىزار كردنى عه قلم.

پابردووم به جۆرك بوو كه نازانم چۆن باسى بكه م؟! له و
سالانه دا هيج شتێك نه ما بوو له گه ل گوناھ و، هه له و،
سه رپنجيه كاندا له ده ستم نه دا بىت. چۆن ده متوانى نه و پابردوو
تاله له بىر بكه م!؟

چۆن بتوانم له يادى بكه م؟! ...

نه و گه نجينه كاتىيه م، نه و خۆدوورخستنه سه رنجراكيش و
كارىگه رهم، نه و جوانيه م كه بووبوو به لا بۆم، كه سانتيكى نيەت
خراب و خاوه ن سيمای ساخته و، دل پيس و، دژ به ناموس و
بى وىژدانىيان له ده ورم كۆكردبوويه وه. (گورگه برسييه كانى) ده ورم
كه به هيج جۆرك هه ستىيان به ئازارى وىژدان نه ده كرد، هتياش

هتواش منیان ده خسته ناو زۆنگاوێکه وه که هیوای لی ده ربازبوونی نه بوو.

به به لێن و، زه رده خه نه ساخته کانیان، ئه و فێله ئاشکرایانه ی به ناوی خۆشه ویستی و عه شقه وه ده یانکرد، منیان خستبووه دۆخیکه وه که توانای ده ربازبوونم نه بوو.

به ته وای که وتبوومه ناو ته له ی پاوچییه کانی ناموسه وه، کچیکی بی چاره ی نامۆ بووم، که به خه یالی به ره و مه زنی پزیشتنی مرقۆ فریوم خواردبوو و، ئالوده بوو بووم به شوینی پازاوه و دره وشاوه و، به و ده نگانه ی مرقۆ مه ست ده کن و، پرن له پاره و چه پله و مۆکاره کانی خۆشگوزهرانی....

مه ر ئه م جۆره خه و نانه بوون که سایه تی و بوونی منیان سه پیه وه، ئه م جیهانه پر له ناپاکی و دوور له مرقۆایه تیه بوو مه موو بوونی منی بزر کرد. ئاه، باسی چی بکه م، له کوێوه ده ست پی بکه م؟!

خه یاله که نجان به و کچانه ییه کانم، ئابرووم، جوانییه سه رسوپهینه ره که م، عه شقه شیوینراوه که م، هاوسه ره که م، خیزانه که م و ئه و دۆستانه م که به دل و گیان دل خۆشیان ده ویستم..

مه موویان یه ک له دوا ی یه ک بوونه قوربانی ئه و مرقۆ خۆرانه، ئه و دپندانه ی سه رده م، ئه و به دخروه وێرانکه رانه..

به ره و نه و په پي ناثوميديان بر دم، به جورتيك كه تا ماو ه يه كي
نذر وام ليها تبور خرم نه ده ناسييه وه.

تيكړاي پاكيزه يي و لاو يم له زونگاوي ناويانگ و عه شقدا
خنكان..

كاتيك چاوم كړده وه، بينيم كه وهك پيوارتيكي ناموړ ماندوړ
له سهر پيگاي هم ژيانه به جي ماوم.

له م نيوه نده داو وهك نه و كه س ي ه يچ نه گبته ي و نه هامته ي
نه ديتبيت و، بلتت: "منيش بوونم ه يه، منيش مرفتيكم" و،
بتوانتت له بهرام بهر دوسه كانيدا به سهر يه رزييه وه بوه ستيت..

نه و نازاره نه وه نده سخت بوو كه هه موو ساتيك و هه موو
چركه يه ك وهك چه قو له قوولا ييه كاني دل و ناخم هه لده چه ق ي.

هه ستي شهرمه زاري ناخم ي ويران و پهرتيشان كړد بوو.
به رده وام نه فره تم له خرم ده كړد، نيره ييم به هه موو شتيك ده برد،
ته نانه ت به و بالندانه ش كه ده گه پانه وه هيلانه كانيان، بولا ي
بيچوه كانيان، ته نانه ت به و مريشكانه ش كه له گه ل جووچكه كانيان
ده گه پانه وه كولانه كانيان... به لام چار چييه؟ ده ميك بوو كار
له كار تراز ابوو. چه ندين جار به خرم ده وت: "خوزگه له بري هم
شوخ و شه نكيه م، له بري هم جوانيه م، ناشيرينتريني دنيا
بوومايه، به لام پوو خسارو ده روونتيكي پاكم هه بووايه."

تۆبەم کرد :

سەرەپای ھەموو گوناھەکانیشم، ھیشتا ھیوام ھەو
پەرەردگارە ھەبوو کە ھەرگیز بەندەکانی لە بیرناکات، ئەو ھەبوو
سەرلەنوێ پوومکردووە بارەگای میھرەبانیی ئەو زاتەو لە سایە ی
بەندە پاکەکانییەو کە سایەتیم دۆزییەو.

تۆبە یەکی ھەمیشەیییم کردو، بێپاری دووبارەنەکردنەو ھە ی
تاوانەکانم دا. لە بەردەم پەرەردگاری خۆمدا دەپارامەو ھە داوای
پەناو میھرەبانیم دەکرد، بەجۆرێک پووم کردبوو پووکە ی ئەو کە
بەو پەپی ماندوونەناسییەو سەرم لەسەر بەرمالەکەم
بەرزەدەکردو ھەو، تا بەرەبەیان دەگریام. ئەمە تاکە دەروازە ی
نومێدو تروسکە ی ھیوای بێچارەکانە.

بەئێ، ئێتر لە کۆتاییدا پەرەردگارم ئەم پەناگە یە ی پێ
نیشاندام. پەنگە ھۆکاری بەرەو ھەلدێرچوونی کچێکی ساویلکە ی
وێک من، لەبەر ئەمە بووبێت کە خوای گەورە ھەلێکی تری بۆ
پەخساندیم، تا بگەڕێمەو ھە سەر پێی پاست.

بە پووکەش کە سێکی سەنگین دەھاتمە پیش چا، بەلام
گەردەلوولە ھەلکردو ھەکانی دەروون و، ھاوارەکانی ناخم، شتی
جیاوازتریان دەوت، لە توانامدا نەبوو ئەو پابردو ھە تاریکە
پشتگوێ بخەم و، ژیا نێکی ناسوودە دەست پێ بکەم. نە لەو
کتێبانە ی دەمخوێندنەو ھە، نە لەو قسانە ی گویم بۆ دەگرتن، نە لەو

ئامۇزگار يانەشى كە وەرمدەگرتن دلم ئاسوودە دەبوو. تەنانت بۇ ساتىكىش نەمدەتوانى باوهر بەو بەكەو كە كەسايەتى داوئىپاكى سەرەتاي ژيانم بۇ بگەپتەو. نەمدەزانى چۆن خۆم دەريازىكەم لە شوئىنەوارى ئەو گوناھانەى ناخميان شىواندبوو. لەناو ئەو دۆزەخەدا، پۇژانە سەدان جار دەمردم وزىندوو دەبووئەو. ھەموو كات و ساتىك پەنام دەبردە بەر بارەگای پەروردگارو، لەدوى مېھرى ئەو دەگەپام و، لىى دەپارامەو: "من دەبىت چى بكەم؟ چۆن دەتوانم لەو ئازارانە پزگارم بىت؟ پەروردگار، ھەر تۆيت پىنشاندەر".

تاكە دەروازەى ھىوام لىخۆشبوونى نەپراوەى پەروردگار بوو. لەگەل ئەمانەشدا لە ھەولى راستكردنەوئەى پۆپەوى ژيانمدا بووم. تا ھىواش ھىواش پارچەكانى وئىنەى بوونم بدەمەو پال يەك و، لە بەندايەتى خۆم بەرامبەر بەدېھتەر تىبگەم.. بە ھاوکارى ھاوئى نوئىكانم ژيانىكى تازەم پىكەيتابوو.

دۆستى راستەقىنەم دۆزىەو:

فرىشتەگەلىكى بىگەرد كە خۆيان بۇ خودا يەكلایى كردبووئەو، ھاودەمىيان دەكردم، وەك چاوەكانيان ئاگادارىيان دەكردم. ئەوان بۇ من بوونە دايك، باوك، ھاوئى، لەراستىدا بوونە پزىشك بۇ دەروونم. بەيەكەو دانىشتىن گفتوگۆى ئىمانى و

فیریوونی قورئانمان پیک هیئا، که چەندین سال بوو من له و کهش
و ههوا سهرنج پاکیشه ئیمانیه بئ بهش بووم.

به لام هیشتا له توانامدا نه بوو میهرو په حمهتی پهروه ردگار
بخه مه کارو، ئاهو ئاله ی دهروونی پئ خاموش بکم. دیمه نه کانی
پابردوو و تارماییه کانی ژیانی پیشووم به بهرده وامی له بهرچاومدا
خویان ده نواند.

ئه و ئیواره یه دره نگانیک، دوا ی ته وایوونی گفتوگوکانمان له
خانوه دوو ژوورییه کهمدا دیسان ته نیا مامه وه. ماله کهشم بق
ژیانیک ی نوئ ناماده کردبوو و، ژووریکم بق خویندنی وانه ی
فیریوونی قورئان ته رخان کردبوو.

له و ژووره خنجیلانه یه دا به بهر کهتهی خوای گه وره و، له گه ل
کتیبه کانمدا که شوه وایه کی زۆر ناوازم بق خۆم پیک ده هیئاو،
به رزترین پله و به نرخترین مال و سامانم به رمالی نویژکردنه کهم
بوو، جینگه یه کی نوشتنی ساده شم هه بوو. ئه و سئ خاتوونه
فریشته پوو خساره ش که خویندکاری زانکوبوون، له ژووره که ی
دیکه دا ده ژیا ن.

هه موو به یانییه که وه ک پیشه ی هه میشه یی ئه و پۆژانه م تا
دره نگان قورئان و ویردی جهوشه ن و په یامه کانی نوورم
ده خوینده وه. تا کاتی زۆرترم بق ئه م کاره ته رخان بکردایه،
ناخم، چاوه کانم، هه سته کانم، تیرنه ده بوون. به جۆرێک نوقمی ئه و

که شوه وایه ده بووم، که دواى تیپه پېوونى چنده ها کاترمیر کاتى
به ناگا ده هاتمه وه ده مبینى وا خوره لهاتوره .

ئو ساته وه خته به نرخانه منیان ده برده دنیا په کی ترو، ته وای
هسته کانیان ده خورشاندم . سهره پای ئه مانه ش کاتى له سهر
به رماله که م پووم ده کرده په روه ردگارم ئه وه ئیتر ساتیکى
به رگه نه گيراو و نامۆ و پر له شوق بوو .

که سایه تى و بوونم ون گردبوو:

پووکړنه باره گای خواى گه وړه و، پاپانه وه لى و،
خۆدانه ده ست ئه و و، دواى لیخو شېبون کردن، له گه ل فرمیسک
پشتن و هه ناسه هه لگیشاندا، نارامییه کی ناوازه ی ده به خشى ...
خودایه، چ جوانیه کی سهرنج پاکیش بوو؟!

به لى .. شه ویکى له م جوړه .. چه ندین کاترمیر ده ستى
پاپانه وه م به ره و باره گای په روه ردگار به رزکردبووه وه .

فرمیسکى لاوازی و بیده سه لاتیم هون هون ده بارییه سهر
به رماله که م، به به رده وامى ده پاپانه وه و دواى لیخو شېبونم
ده کرد . به وپه پى په ریشانییه وه له دوا ده روازه ی ئومیدم ده دا،
به لام ئه و هه له و گونا هانه ی که له پابردوودا نیژدېبون، ئه وه نده
کاریگر بوون و، ئه وه نده په گیکى به هیژیان داکوتابوو، که
به رده وام ململانیتیان له ده رووندا دروست ده کردو، ده بوونه
کۆسپ له به رده م نزاو پاپانه وه مدا له خواى گه وړه .

له پراستیدا چندها جار ده موت: "به سه ئیتر، یه خه م به رده ن،
نامه وی بتان بینم، نامه وی بتان بیستم".

ئه مه م دهوت و هه نسکم هه لده کیشاو ده گریام و ده پارامه وه .
به لام چهند جار؟ نازانم.

ناتوانم ئه و دیمه نه دلته زیتانه ی ژیانم له یاد بکه م، کرپن و
فرۆشتن به جوانیه که مه وه، فریوخواردنم به به لێنه
هه نگوینییه کانیا، ته نانه ت بووبومه ئامرازی خو سه رقا لکردنی
که سانی ناپاکی سه ر میزی خواردنه وه کان و، هاوده می گه شت و
گه رانه کانیا به ئوتومبیله پازاوه کانیا .. ئه و پۆزانه شی که له
ژیانیکی به په ونه ق و په نگا و په نگه پر له چه پله وه بوومه
که سایه تیه کی شه رمه زاو ئابو شیوینراو.

له به رته وه ئه و شه وه به جۆش و خروشه وه پوومکرده باره گای
خوای گه وده، ئه وه نده هاوارو سکا لام کرد، لێدانه کانی دلم زیاده
زیاتر بوون و، له هۆش خۆم چووم.

کاتیک به ئاگا هاتمه وه، به وپه پی لاوازییه وه له سه ر به رماله که م
که وتبووم.

چۆن په ریشان نه بم؟! ته واوی خه ونه کانی لاویم، هه سه ره تی
له ده سه تچوونی ماله خنجیله و پر میهره که م، که پرپیو له ده نگه
قاقای مندا له کانم، هاو سه ره که م که به هه ست و سه زێکی پاک و
بیگه رد مندا له کانی په روه رده کردبوو. هه مووی وه که خه یا لیا ن

لېږتات. له بهرنه مه بوو کاتې له دېرويوه رمدا هاو ته مه ن و
دوښته گانم له و ژيانه پر خۆشه ويستی و سۆزه دا دېبيني، نيره ييم
پي دې بردن. ناخر چۆن وا نه يم؟!

هرکات له گېل نورای خان و سېداي هاوپۆلم پووبه پوو
دېمه وه له خه مباريدا ن قوم دېم. نورای خان سهرکه وتوانه
خويندنی ته واو کړو، هاوسه رگيري پېکھيتنا. له کومه لگه دا پلې و
سهره رزانه ي به دېست هيتاو، نيتاستاش ته مه ني له خزمه ت قورئان
و باوه پرېکه يدا به سهر دېبات.

نيتستا (سېدا)ش له دېره وه ي شاره، چونکه پزېشکيکي
کارامه و لېږتاتوي لي دېرچووه. له پاش کړچي دوايي هاوسه ره که ي
ته مه ني خوي خسته خزمه تي کومه لگه. له پاستيدا نه و عه شقي
ته مه ني لاوييم بوو و، ناماده بووم هه موو کارکي نه نجام بدهم ته نها
بو نه وه ي ژيان ي هاوسه ري پېک بهينين... به لام به داخه وه نه مه
پوي نه دا... من پېگه يه کم گرته بهر که نه نجامه که ي ته نها به ره و
هه لديرچوون بوو، به لام له بهرامبه ردا سېدا به هيچ جورک
دامه زراويي و نارامي خوي تيکنه دا. دواي کړچي دوايي
هاوسه ره که ي سېدا، نه نجامي هه وله گانم به مه به ستي
خۆشه ويستی نه و بي ناکام بوو.

نه و هۆکاره ي بووبووه هوي هۆگرېووني من به که سايه تي
(سېدا)وه، نوميد ي من بوو بو سوودوه رگرتن له هه لويست و

دو نیا دییه یی ئه، ههروه ها هیوادار بووم که وه ک پارێزگاری
لیکه رێک بێت بۆم. به لام به هزی هه لۆستی وه فادارانە ی سەیداوه
ته نانه ت دوا ی مردنی هاوسه ره که شی ئاماده نه بوو که دووباره
ژیانی هاوسه رگیری پێکبهێنێت. له راستیدا تا ئه م چرکه ساته ش
خۆشه و یستیم بۆ ئه و بێ ئه ندازه یه. به لام که سیکی سه رلێشیواوی
وه ک من هیچ هیوا یه کی نه بوو به وه ی که سیکی پاک و بێگه ردی
وه ک سەیدا بایه خی پی بدات.

به لام سه ره پای ئه و هه موو نا ئومیدی هه شم، هیشتا له و باب ته
هیوا بر او نه بوو بووم.

پاش کۆتایی ها تنی شه وێکی پر له پارانه وه، به هیوا یه کی
نوێوه پۆژێکی نوێم ده ست پی کرد.

مژده یه ک ..

پۆژێک، یه کێک له هاو پۆله کانم به ناوی (شه یما)، که پێکه وه
له یه ک خانوودا نیشته جی بووین، به پوو خساره شیرین و
که شاهه که ی خۆیه وه ها ته لام، وتی:

– نیلوفر گیان، ده زانی خه و ئێکم به تۆوه بینیه!

وتم:

– إن شاء الله خیر ده بێت!

له راستیدا خه یالی ئه و خه ونه ی که کچیکی بێگه ردی وه ک
شه یما به منه وه بینیبوی سه رقالی کرد بووم.

له کاتی گپړانه وهی خه ونه که یدا شله ژاویی له چاوه کانیدا
ده خویننرایه وه. وتی:

- داده نیلوفه ر، نازانم چۆن ده ست پی بکه م؟
کاتی به گرمی له نامیزی گرتم، شله ژاوییه که ی زږد کاری
تیکردم. له چنه د چرکه په کدا لیدانی دلم زیادی کردو وتم:
- بۆ خاتری خوا، بۆم بگپړه وه بزانه چی بوو، خه ریکه دلم
ده وه ستیت.

- شه و پش نه وهی بخه وم سوره تی (یاسین) م خویند و،
دوعای خیرم بۆ کردیت. وتم: "خودایه هیدایه تی داده نیلوفه ر بده
بۆ گرتنه بهری پی سهر فرازی و پڼگه چاره په ک بۆ نه هاهمه تیه کانی
نه و بنیره. نیمه نه ومان زږد خوش ده ویت، خواجه گیان نه ومان بۆ
بپاریزه".

به م پاپانه وه و په رۆشییوه خه وم لیکه وت.
له خه ونمدا، له جبهه کی فراواندا بووین، گفتوگومان له باره ی
(په یامه کانی نوور) ده وه ده کرد.

خانمیکی بیگه رد و نورانی و ته مه ن مامناوه ندی قسه ی بۆ
ده کردین، له من نزیک بوه وه و، منیش چوومه ته نیشته وه.
نیگا کانی زږد کاریگر بوون و که سایه تیه کی هینده سهرنچراکیشی
هه بوو که منی به خویوه سهرسام کردبوو. نه و خاتوونه وتی:

- من ئىتوۋ دەناسم، بە نىلوفەرى خوشكمان بلىن: ئارام
 بگىرت، خودا ھىچ بەندەيەكى دەردەدارى فەرامۇش ناكات و، ھىچ
 نزاىەكى بە كول و پاستىگۇ ناگەپىنئىتەوۋ. لەبەرئەوۋە ئن شاء الله
 دەروويەكى خىرى ئى دەكرىتەوۋ، بەلام لەبىرى نەچىت كە ھەر
 تاقىكردنەوۋەك وادەى دىارىكرامى خۇى ھەيە.

ئەم پىستە مۇدە ئامىزانە وەك بروسكە دايان بەسەر خەيالىمدا،
 ھەموو ناخىيان ھەزاندا.

" لەبەرئەوۋە دەروويەكى خىرى ئى دەكرىتەوۋ، ھا! "

ئاي خوايە! لە ناكاو چاۋەكانم لىكناۋ سەرم قورس بوو و
 گىژى خوارد.

ئەمە ھەوالىك بوو كە وەك فرىادپەسىك ھەموو ئومىدە
 ناكامەكانمى پىزگار كرد.

دەبىت چ جۆرە دەروويەك بىت؟ ھەرچۇنىك بىت با بىت،
 كەواتە خودا منى لەبىر نەكردوۋە؟! كەواتە ئەو فرمىسكانەى تا
 بەرەبەيان دەمپشتن، ئەو چەندە ھاكاتىمىرە بەفېرۇ نەچوۋە!؟

خودايە تۇ چەندە مەزنىت، چەندە بالادەستى، چەندە
 مېھرەبانىت! ھەر دەروويەكى خىر تۇ لەمنى بگەيتەوۋ خۇى لە
 خۇيدا بۇ من خەلاتىكى گەورەيە. بە پەرشىيەوۋە چاۋەپىي
 پووداۋەكانى داھاتوۋ دەكەم. ئىتر خەيال و دەروونم بەو
 دەروازەيەوۋە سەرقال بوو بوو. چۇن دەروازەيەكە؟ كەى بەپوومدا

ده کړیته وه؟ گورانيکي چوڼ له ژيانمدا دروست دکات؟
نومیده کانم چپيان به سر دیت؟

يان پاشماوهی خوراکریم به رامبه ر ژيان ده پوختی. یا نه وه تا
هوالتيکی خوښم لای سهداوه بق دینی.

نای خوايه! تهنات بیرکړنه وهش له و باره يه وه نارامی به
مروځ ده به خشیت. به لام ټاه و ناله ی دلّه برينداره کم هر له نوی
بوونه وه دابوو، به بیوچان چاوه پوان بووم نه و درگایه به پوومدا
بکړیته وه، هه موو پڅی چاو له پی هاتنی چاره سره یکی
نه فسوناوی بووم، تا ناگری ناخم خاموش بکات و حه سره تی
ده رووم دابمرکښیته وه.

شوانه تا به ره به يان ده ست و دلم ده کړده وه و
ده پاپامه وه: "خودایه، بزگارم بکه". له م کاتانه شدا فرمیسه کانم
هون هون به پووخسارمدا ده هاته خواره وه.

نه مده توانی تهنات بق ساتیکیش سهدا فهراموش بکم.
له ناو خه یالتيکی بی چاره دا ده ژيام و، ده موت: "په نگه له سایه ی
چاودیری نه وه وه، ته می نازاره کانم پرهنه وه و توره بگرم".
له و پڅانه دا بوو، که نه و پووداوه سهیره م به سرهات.. نه و
پڅه بوو... نه و پڅه ..

توزله م خان وتاری پیشکesh ده کړد. منیش له گه ل
خوشکه کانی دیکه دا ناماده ی نه و تاره بووم، نه وانه ی له و

گفتوگویی با برون؛ نوری خان، که دوستی گیانی به گیانی ژیان
بوو، مه لهك خان، که پیم دهوت ماموستا و، نه و خانم و کچانه ی
تر له بنه ماله ناسراوه کانه وه.

دکتور (تۆزله م) یش قسه ی بۆ ده کردین. ئای تۆزله م خان! تۆ
چهند به جوانی پیشوازیت لۆ ده کردین و کهش و هه وای پر له سۆز
و خۆشه ویستیت بۆ ده خولقاندین. به رده وام له خه می که سانی
گیرۆده و سه رلیش یواودا بوویت. من چۆن به که مین ساتی
ناشنا به تیم له گه ل تۆ له بیرده چیته وه؟ مه گه ر ده ستی دۆستانه ی
تۆ نه بوو که سه رله نوی منی گه رانده وه بۆ ژیان؟! منیک که له
سوچیکی نه خۆشخانه دا له گه ل مردندا ده جه نگام. مه گه ر نه و
ده ستی که ژیانی منی گۆپی، ده ستی میهره بانی تۆ نه بوو؟
چۆن له بیرى ده که م؟...

بۆ به ك چرکه ش له بیرم ناچیت که چۆن بۆ من بوویته دایك و
خوشك، منی بیکه س و، بیده سه لات و، گیرۆده ی نه خۆشییه کی
کوژنده بووم!

نه گه ر تۆزله م خانه کانی وهك تۆ نه بوونایه، نیلوفره
شکسته خواردوو ه کانی وهك من چییان به سه ر ده هات؟ خودا له
ته مه نی من به ریت و بیخاته سه ر ته مه نی تۆ. خودا به به هه شتی
به رینت شاد بکات. خودا به هه شتی هه میشه بییت به خه لات بداتن.

هەر ئۆهەندەى منى يىنى، دەستبەجى له تەنىشت خۆیه وه
جىيەكى بۆ كرده وه و بانگى كردم.
- "نيلوفر گيان، وەرە ئۆره".

له بهرامبەر ئۆه هه موو گرنگى پێدانهى ئۆه خانه به پێزه دا،
هێنده شه رمه زار بووم نه مده زانى چى بكه م، له ناخى خۆم دا
ده مۆت: "ئاخر منى تاوانكارو گوناھكار كهى شايستهى گرنگى
پێدانهى ئۆه كه سه ناوازه و پاك و بيگه ردا نه م؟" بپوانه خوداى
گه و ره چه نده ميه ره بانه، ته نانه ت ميه ره بانى بۆ منى كى فه وتا و
له ناوچووش دهرده بپى و، گرنگى پى دده م.

له تەنىشت ئۆزله م خانه وه، خانمىك دانىشتبوو كه جلوبه رگ و
هه لسو كه وت و پووخسارى كى زۆر سه رنج پاكى شى هه بوو. بالا پۆش
نه بوو. زۆر به جوانى خۆى گۆپى بوو. ئارايشتى كردبوو، خانمى كى
قه شه نگ بوو. ئۆه خانه سه رنجى هه موو ئاماده بووانى كۆپه كهى
به لای خۆدا پاكى شابوو، له پاستيدا منى ش په رۆشى ناسىنى بووم.
ئۆزله م خان به باس كردنى من ده ستى به قسه كانى كرد:

- پى م وابى كه ستان نى به كه نيلوفر خان نه ناسىت، ئۆه م
خوشكه مان كه له پى شپى كى شاجوانى دا پلهى به رچاوى به ده ست
هێناو، ئۆه چه ند ساله ناوى له سه ر دى پى هه واله كان
نايه ته خوار... هه روه ك به رپى زى شتان ده بى بنن ئۆه وى كه شايستهى
بوو ئۆزى به وه .. پووى كرده رپى بازى خوا به رستى".

له دله وه هاوارم كرد: "ناه.. ئومیده وارم واییت ئۆزله م خان".
 چهنده ئاواته خوازم كه ئاوا بییت. چهند خوشه مرقه له و ژيانه پر
 شهرمه زارییه پزگاری بییت. چهنده هه زمه كرد پابردووم
 بسپمه وه و له ناوی بهرم. له بهردهم ئه و خوشكه پاك و به پره وشت
 و دلسۆزانه مدا چهنده ههستم به شهرمه زاری ده كردو، خۆم به
 بچووك ده هاته پیش چاو. به داخه وه ئه و جوانییه م میرده زمه یه کی
 خنکینه ری پۆج و ژیان و خه یاله کانم بوو.

پیشكه شکاری پیشهنگ :

ئۆزله م خان پووی به لای ئه و خانمه سه رنجپاکیش و قه شهنگه دا
 وه رگپرا:

- پهنگه هه ندیكتان ئه م خوشكه مان بناسییت، پیشكه شکاری
 به توانا (سه رپیل) خانه.

هه ركه ناوی (سه رپیل) له ده می ئۆزله م خان هاته ده ر، هه موو
 ئاماده بووان دهنگی "ئوو" له ناویاندا به رزبوه وه، نیگا
 شیرینه کانیان به جوانی ههستی پێ ده کرا.

ئۆزله م خان بهردهوام بوو له قسه کانی:

- سه رپیل خان میوانی ئه مرقمانه، باوکی کۆچی دوایی
 کردووه، بیگومان وهك هه ر نه وه یه کی دونیا کۆچی دوایی باوکی
 ناخی خوشكه کهمانی سووتاندووه و، کاریگه ری ته واوی له سه ر
 ژيانی به جیهیشتووه، هه رچهنده خۆی ته واو ئاماده نییه تا قسه

بكات، به لام ئيمه ده مانه ویت كورته يهك له چيرۆكى ژيانى
بييستين.

له ناكاو سهرنجى گويگره كان بۆ بيستنى به سهرهاته كى زيادى
كردو، هه مووان بپدهنگ بوون. به گشتى خانمانى ناماده بوو
وابه ستهى سهرپيل خان بووبوون.

سهرپيل خانيش سهره تا ناماده نه بوو قسه بكات، دواتر به هۆى
داواكارى زۆرو پيداگرى ناماده بوانه وه كهوته قسه كردن:

- من تاقه كچى مالى خۆمان بووم. باوكى په حمه تيم
ده بويست له كۆرسى خويندنى قورئاندا به شداريم پى بكات، به لام
من به هۆى كارىگه رى كۆمه لى كه سى ده وروبهرم، پيگه يه كى ترم
گرته بهر... گهنج بووم، جوان بووم، سهرنجى زۆرينه ي كه سانى
ده وروبهرم پاده كيشا. مامۆستاكانم و هه ندئ له پيگه رانى تر، به
هه موو جۆريك له سهر هه لسه نگاندن و نرخاندنى ئه و جوانيه م
سووربوون. له بهر ئه م هۆيش بوو وه ها پيگه يه كم هه لبارد. به لام
ئه وه پيگه يهك بوو كه منى له خيزانه كه م جياكرده وه. سهره تا
دايكم له ده ست دا. به داخه وه دايكى ديندارم به زويرى پويشت.
به ر له مردنيشى وتبووى: "گهردى نازاد ناكه م" ... ئه و قسه يه ي
به رده وام وه كو ئاگر ناخه م ده سوتيني. "سهرپيل خان له وه زياتر
به رگه ي نه گرت و ده ستى كرد به گريان، ده ستى به پوو خسار يه وه

گرت و بۆ ماوه يەك ھەولیدا بە فرمیسكەكانی ئەو سووتانەى دەروونی خامۆش بكات.

سەرپیل خان بەردەوام بوو:

— ئاھ دایكە گیان.. ئاھ! ئەوم لە دەست دا، گەورەترین دەولەمەندى و سامانم لە دەست دا، ھەرگیز لە یادم ناچیت كە وتویەتى: "گەردنى ئازاد ناكەم". ئەمە چەندین سالە ئەم قەسەى من دەمتوینیتەو، دەمپوخینى.. خۆزگە ئەو پێگەى دایكەم دەبوت دەمگرت و ئەو یەك دەبووم كە نزاكانى دایكەم پى بكات. لەوانەشە بەھۆى ئەو دوعا خراپانەى دایكەمەو بوویت كە لەو ژيانە پەر خۆشگوزەرانى و پەونەقە و، لەو ھەموو ئاوبانگەدا بەختەو ھەرىم نەدى. لە دەوروپەرەكەیشمدا دۆستىكى بەو ھا و دۆستۆم نەدۆزیبەو.

بەداخەو ۆۆۆۆك لەو كەسانەى كە خۆیان ۆۆۆۆك دۆست نیشان دەدا، لەكۆتاییدا نەت خراپ دەرچوون. ئەوان دواى ئەو ھەبەستەكانیان دەھاتەدى، ئیترون دەبوون و دەپۆشتن.

یەكێك لە ئامانجە سەرەكیەكانى ژيانم بریتى بوو لەو ھەاوسەرگیرییهكى باش بكەم، بێمە خواوەنى مالىكى بێگەردو ھاوسەرىكى دلپاك، كە لە ناخەو خۆشى بویم و، بێمە دایك. بەتەواوى بوونەو ئەمەم دەویست، بەلام نەبوو.. ناشیبت... ئەو باروبۆخەى ژيانم ھەموو ئومێدەكانى پووچاند. بە ھۆكەش

بهخته وەر و، له ناخیشه و ګیرۆده ی دهروونیکی که ساس و پپر له
دلته نگی بووم.

له پاستیدا من که ده تان بینم ئیره یی به و ژیا نه سه ربه رزانه یه ی
ئیه ده به م. بۆنه وه ی بېم به یه کێک له ئیه، ئاماده م هه موو
شتیک بکه مه قوربانی، به لام نه مه نه و نه ده دووره که...

من تینووی خۆشه ویستی و، خه مخۆری و ګه رمی دۆستایه تی
پاسته قینه ده که م.

بۆ جاری دووم سه رپیل خان نه یتوانی پێ له فرمیسکه کانی
بگیریت و، نه یتوانی پیش به سووتانی ناخ و، هاواره کانی پۆخی
بگیریت. له به رنه وه فرمیسکه کان به سه ر ګزنا یدا هاتنه خواره وه و
پوو خساریان ته پکرد.

باسی منی ده کرد!!

وه ک بلتی نه و باسی منی ده کرد نه ک خۆی. نه و ژیا نه ی نه و
باسی لیه ده کرد، وه ک ئاوینه یه ک بوو که وینه ی منی تیدا
ده بینرا. نه م مه یدانی جه نګه ته نها نه و نا، به لکو منیشی له خۆی
ګرتبوو. زۆر چاک له سه رپیل خان تیده ګه یشتم. زۆر باش له
ورده کارییه کانی جیهانه پازێنرا و ئارایشته کراوه که ی
تیده ګه یشتم... ده بوو کێ له من باشتر له سه رزه نشتی نیگی
دۆسته کانی و، له ګزپنانی خه یالی که بێ تاوانه کان و، سووتاندنی
خه و نه کانیا ن تیبگات؟!

لهو هۆله دا هه مووان پوو خساریان خه م دایگرتیوو، هه مووان
ئاویزانی خه م و چاوه کانیان پیر له ئه سرین بوو... هه موو
خانمه کان به تامه زړۆیه وه چاوه پوانی ئه وه بوون گول پێشکهشی
سه رپیل خان بکه ن.

سه رپیل خان بهردهوام بوو.

- دوو مانگیش بهر له ئیستا، تهنها دۆستم، تهنها سامانم،
تهنها ئومیدم، (باوکم) له دهست دا.

باوکیشم له م شیوازی ژیانه م پازی نه بوو، به لام ئه وهستهی
به ئاشکرا پێ پانه دهگه یاندم، بۆ ئه وهی نه په نجیم. به لام من له
نیگا کانی وه زۆر شت تیده گه یستم. مردنی ئه وه به جۆریک خه مباری
کردم، به جۆریک تووشی شوکی کردم، که له باسکردن نایهت..
بۆ چه ندين پۆژ له ماله که مدامامه وه نه ده هاتمه دهره وه، ئه و
خانمه ی بۆ ئیش وکارو پاککردنه وهی ماله که مان هاتبوو، دلی به
حالم سووتابوو و ویستبووی دلنه واییم بکات، بۆیه کتیبیکى
به ناوی (جانان) وه له سه ر میزه که م جێ هیشتبوو.

(جانان) له هه مان کاتدا ناوی ئه و هاوپی خوشه ویسته م بوو که
پیکه وه ئیشمان ده کرد. له بهر ئه وه ئه و کتیبه زۆر سه رنجی
پاکیشام. هه لمگرت و دهستم به خویندنه وهی کرد. دان به وه دا
ده نیم که ئه وه یه که م کتیب بوو دواى چه ندين سال
خویند بێتمه وه.

له پاستیدا دو توئی چیرۆکی کتێبه که، وینا کردنی ژیا نی من
بوو. چۆن شتی وا ده بیت خودایه !

له ناو پووداوه کانیدا پۆچوو بووم. کاتیك کتێبه که م ته واو کرد
به ته واوی تووشی شۆك بووم. چه نده کتێبکی سه یر بوو!
سه ره نجامی پووداوه کان چه نده سه رسوپه ینه ر بوون! زۆر به
ئه ستم توانیم بگه ێمه وه سه ر بارودۆخی ئاسایی خۆم. ئه گه ر
ئه م کتێبه چه ند سال پێش ئیستا بگه وتایه ته به رده ستم، له وانه یه
دایک و باوکم دلایان لێم نه په نجا یه .

جانان ده رگایه کی چاوه پوان نه کراوی له من کرده وه . پێگای
پزگاری بوونی به پوودا والا کرد، هه نگاوه کانی چۆنیه تی گه یشتن به
خۆشبه ختی و دلنایایی پێ نیشاندام. گه یشتم به و به وایه ی که
پێویسته هه موو خانمێکی گه نج ئه م کتێبه بخوینێته وه .

هاواری ناو گۆره که ی باوکم:

- ئه و خه ونه ی پێی ده لێم (خه ونی ژیا نم)، هه ر ئه و ئیواره یه
بینیم. خانمانی ناو هۆله که بێده نگ بوون، هه مووان به
تامه زۆیییه وه چاوه پوانی بیستنی پاشماوه ی به سه رهاته که بوون.
به وه پهی سه رنجه وه له سه رپیل خان پامابوون و، دله کانیشیان
وابه سته ی ئه و به سه رهاته و سه ره نجامه که ی بوو بوون.

سه پیل خان به رده وام بوو:

- باوکی خوالیخوشبووم وا له جینگه یه کی زۆر خراپداو، له شوینیکی زۆر تهنگدا گیرى خواردبوو و، هاواری ده کرد: "کچم، پزگارىم بکه" پامکرده لای، به لām هیچم له دهست نه هات. پرسیم:

- باوکه بزچى که وتووێته ئه م شوینه؟

نهویش دهینالاند:

- نهوانه ی له دنیا دا بهنده یه کی گوێپایه لی په ره وردگاریان نه بن، ئیره شوینیا نه، من زۆر ئازار ده چیژم. پۆله گیان شتیکم بۆ بکه.

منیش به هه موو لایه کدا پامده کرد به هیوای ئه وه ی بتوانم فریای بکهوم. له م نێوه نده دا له ناكاو خاتوونیکى بالابه رزو میهره بان و بالاپۆش په یدا بوو. پیتی وتم:

- کچم خۆت ماندوو مه که. باوکت سه ره نجامی کرده وه کانی ده بینیته وه. جگه له خودای گه وه هیچ کهس ناتوانی به هانایه وه بێت. به لām مژده ت لی بێت، دایکت پزگاری بووه. دایکت خوا په رستییه کی بێگه ردو کارو کرده وه ی شایسته ی نه نجام داوه. به لām باوکت کاتێک له ژیا نی دنیا بووه زۆرێک له فره مانه کانی خوای خۆی پشت گوێ خستوه.

- باشه، من ده توانم چی بۆ بکه م؟ به رگه ی ئه وه ناگرم باوکم له م جێیه دا ببینم، ئازار بچیژت. تکایه پێگه چاره یه کم نیشان بده.

- کچم سەیرکە، مەژۆ لە ژيانیدا خاوەنی هەر بیروباوەڕێک
 بێت، ئەوا لەسەر هەمان بیروباوەڕ دەمرێت و، کاتیکیش لە پۆژی
 دوایدا زیندوو دەکێتەوێ وە موخاسەبە دەکێت و لەسەر کردەوێ
 چاکەکانی پاداشت وەردەگێت و، بەهەوی کێردەوێ
 خرابەکانیشیەوێ سزا دەدرێت. دنیا مەیدانی تاقیکردنەوێ،
 پەرەردگار لەدنیا بەندەکانی تاقی دەکاتەوێ، لەپۆژی دوایدا
 پاداشتیان دەداتەوێ. لەقیامەتیشدا پەشیمانی سوودی نییە،
 یارمەتی و چارەسەریک نییە تا دادت بدات...سەرەتا بۆ خۆت
 پزگار بکە. دواتر کردەوێ و کاری جوان وەکی دیاری بۆ باوکت
 بنێرە، چونکە هەموو کردەوێکی چاکێ منداڵ لە نامەی
 کردەوێ دایک و باوکیشدا دەنوسرێت.

بەناگا هاتەوێ.. تا ئەم ساتەش دەنگی ئەو هاوارو نالەیی
 باوکم لە گوێمدا دەزنگێتەوێ. "کچم، پزگارم بکە". هەرگیز ئەو
 هاوارەیم بێرناچیتەوێ. کەسێکی میهرەبانی وەکی باوکم پەوێ پەوێ
 لێپرسینەوێکی لەو جۆرە بێتەوێ، دەبێت حاڵی بەندەوێکی لە
 فرمان دەرچووی وەکی من چۆن بێت؟!

سەرپیل خان ئەوێندە خەمبارانە و پاستگۆیانە ئەم کۆتا
 دێرەیی دەربڕی، ناخی هەموو ئامادەبووانی کۆرەکەیی هەژاند.
 "ئەیی دەبێت حاڵی ئێمە چۆن بێت؟! "

دهمه ویت له م ژيانه رزگارم بیت؛

سه رپیل خان له نیتوان مه نسکه کانیدا به رده وام بوو:

- بریارم دابوو که چیر نابیټ ژيانم ناوا بپوات... دهبوو چاویټ
بژياندا بخشینمه وه و پووبکه مه په روه ردگارم. چونکه نه و نازار
چه شته ی باوکم مه موو دنیا ی منیشی سه ره وژیر کړدبوو.

نه مده زانی ده بی چی بکه م، چون ده ست پیټیکه م، بۆ لای کی
بچم...!

مالی ناوایت، سه یدا خانم جار جار بۆ کاری پاک کړنه وه
یارمه تی ده داین و ده هاته مالمان، نه و خانم ی که کتیبی
(جانان) ی بۆ جپه یشتبوم. وتی دهمه ویت یارمه تیت بده م و منی
هینا بۆ نیره. هر به هوی نه ویشه وه بۆ یه که مین جار له ژياندا
به شداری کړدن له کړپي که سانیکي پاک و بیگه ردی وه ک نیوه دا
بووه نسیم. تکایه هاوکاریم بکه ن، پڼگه ی پاستم نیشان بده ن، تا
منیش وه ک نیوه بگه مه هریمی نارامی و خوشبه ختی. تا خوراکی
گیانینی بنیرم بۆ باوکم، یارمه تی و تویشووی به دیاری پیشکه ش
بکه م.. بیمه به نده یه کی باشی خوی خرم.

تکایه یارمه تیم بده ن:

نای خودایه ! نه و هاوارو په نابردنه کاریگه رانه ی سه رپیل خان
نه وه نده به سوئ بوون، وه ک بلتی نه و داواکاری "تکایه یارمه تیم
بده ن" هی ته نها بۆ خوی نه بیت، به لکو بۆ هه موو نه و کچه

که نجانه بیت که وهك نهو له گیتزوی ژياندا شکستیان هیتاوه. نهو
له پیتاوه نهوانیشدا هاواری دهکرد.

خانمه کانی ناو هۆله که له ژیر کاریگری هاواره کانی نهودا
توابونه وهو، له هۆش خویان چووبوون.

هاوار و نه سرینه کانی نهو هونه رهنده ناسراوه که له ژیانیتکی
خۆشگوزهرانی و پهنگاو پهنگه وه هاتبوو و دهیوت: "یارمه تهم
بدن" هه موو دلێکی ده له رزاند.

دکتوره تۆزله م هه ولێ ده دا دلنه وایی سه رپیل خان بکات، بۆ
نه مەش ته فسیری قورئانه که ی هه لگرت و دهستی کرد به
نامۆزگارییه کانی...

نهو باسه ی ده مه وی له باره یه وه بدویم، مۆف و نامانجه کانی
ده خاته ژیر سه رنجه وه ..

نه مۆف هه موومان به په رۆشه وه گویمان بۆ نه م بابه ته پاگرت،
چونکه له پاستیدا زۆر پتووستمان پتی بوو، دیاره نهو جۆره
باسانه زۆرجار پوون و ئاشکرانین و پتووستیان به شیکردنه وه ی
زیاتر هه یه .

تۆزله م خان به شتوازه تایبه ته که ی و به نمونه زیندوو و به لگه
سه رنچه پاکیشه کانی که ش و هه وایه کی مه عنه وی و پۆحی وای له
هۆله که دا دروست کردبوو که له باسکردن نه ده مات.

ده مبینی سه رپیل خانیش وه کو من ده سته کانی گرتوه
به سه ریه وه له سه سه رته ئه و سه له به ده ده رچوانه ی
ته مه ندایه ...

له سه سه گانیدا پله ی ئیمه ی وه ک مروژ به رز نر خاند:

به رده وام بوو:

- "له پوانگه ی ئایینی ئیسلامه وه، مروژ له م جیهانه سه یرو
فراوانه دا، خاوه نی پله و پایه یه کی بئ هاوتایه . بوونی مادی و
مه عنوی ئه و به ره میکی ناوازه ی خودایه .

خوا ی گه وه له باره ی چوئیتی دروستکردنی مروژه وه له
سوره ی (التین) دا ده فره مویت: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ
تَقْوِيمٍ﴾ التین: ۴، واته: سویند به هه موئه مانه ! ئیمه
ئاده میزادمان له جوانترین شیوه ی پیکوپیکیدا دروست کردوه .

هه روه ها له سوره تیکی دیکه دا ئامازه به پۆلی مروژه ده کات
له سه ر زه ویدا و ده فره مویت:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ البقرة: ۳۰.

واته: خودا فره مووی به فریشته کان: من ده مه وی له سه ر پووی
زه وی جینشین ی بئ خۆم دروست بکه م.

واته مروژه جینشین و خاوه ن پله ی هه ره بالا یه له م دنیا فراوان
و به رینه دا.

له بهر نه وهی مړوؤ جینشینې خواپه له سر زه وی، خوی گه وره
 مه لانیکه تی له خزمه تیدا موسه خه کړدوه و، هریه که و کاریک
 نه نجام ده دات که بڼ ژبانی مړوؤ پښوېسته. خوی گه وره له م
 باره یوه له سوره تی (الإنفطار) نایه تی (۱۱و۱۰) دا ده فرموویت:
 ﴿إِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ﴾، واته: بیگومان چه ندین
 فریشته ی نیگابان چاودیریتان ده که ن، خاوه ن پایه و قه سرن چا که و
 خراپه تان ده نووسنه وه.

به لئ، نه م فریشتانه ه موو کړدوه و گرفتاریکی مړوؤ کان
 تومارده که ن ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ۱۸.
 "نه و مړوؤ هی به لاشه بچو وکه، خوی له خویدا جیهاننیکې بی
 سنوړه". وه ک چن مړوؤ خوی له خویدا جیهاننیکې
 بچو وککراوه ی، له ه مان کاتدا جیهانیش مړوؤنیکې به قه باره
 گه وره کراوه. چونکه له جیهاندا چی ه بیت، نمونه که ی له مړوؤدا
 هیه. "پنکهاته کانی له پنکهاته کانی گه ردوونه. مووه کانی له ش
 ه والی دره خسته کانمان پیده لئ و، نیسکه کان ه والی تاشه
 به رده کانمان پیده لئ و، نه و خوینه ی به ناو له شدا هاتوچو ده کات
 و، نه و ناوانه ی له چاوه کان و لووت و گوئی په کان و ده مه وه
 ده پښت ه والی پوویار و، ناوه کانی ده وروپه رمان پی ده لئ".^۱

۱- (وته کان)، دانراوی مامقستا (سه عیدی نوورسی) په و، مامقستا نارووق
 په سوول په حیا) له عه ره بیپه وه کړدووه به زمانی کوردی.

مرۆڤ بە پزىزتەين دروستكراوه . ئاژەلانىكى وەك ئەسپ و وشتەر
سەرەپاي ئەوئى بەقەبارە لە مرۆڤ گەورەترن و لەپووى
جەستەيشەو بەهتەترن، بەلام خواى گەورە لەخزمەت مرۆڤدا
موسەخەرى كەردوون . ئەوئەتا ئەو وشتەر قەبارە گەورەيە
لەبەردەم مرۆڤدا بەچۆكدادەيت و، وەكو هۆكارى گواستەو
سوودى لىوئەردەگيرەيت . گيانەوئەره شيردەرەكان لەلايەن مرۆڤەو
سوود لەشپرو گوشت و پىكها تەكانى دىكەى لاشەيان
وئەردەگيرەيت .

مەيشك، دەنك دەنك خۆراك لەسەر زەوى كۆدەكاتەو
دەيخوات تەنها لەپىناو ئەوئى خۆراكىكى بەتامى وەك هەلكەمان
بۆ بەرھەم بەيئەيت .

ھەنگ، لەم گولەوئە دەفەرتە سەرئەو گول، تا ھەنگوينەك
پەرە لە شىفا بۆ نەيمە بەرھەم بەيئەيت .

كەواتە مرۆڤ دەبەيت لەو تەبىقات كە وەكو جەنشىن ئەرك و
پۆلى خۆى ھەيە لەسەر زەوى .

ئەو مرۆڤەى كە لە پووى لاشەو لاشەيەكى ناوازەو، لەلايەنى
پۆحىبەو پۆحىكى نۆر سەر سۆرپەنەرى ھەيە .

ئەو خودايەى كە ھەيى بەخشىوئە ئەندامەكانى جەستە،
ھەستى خەم و خۆشەويستى و ترسيشى بەخشىوئە پۇج . بە
ماددەكردنى ئەم ھەستانەش كاريكى مەحالە .

ئەگەر بېيىن لەلايەنى زانستيشەو، لە بوونی مەرۆڭ وردىيىنەو،
 لەو تىدەگەين كە دروستكراوئىكى زۆر گىرنگ و پىر بايەخە.
 ئاشكرايە خوای گەورە ئەو مەرۆڭى بە لاشە و پۇج و
 ھەستەكانىيەو و بەو شىوازە ناوازيە بەدىي ھىناو، بىگومان بە
 بايەخ و وردىيىيەكى زۆرەو بەدىي ھىناو. چونكە ئەو
 دروستكراو بىگەموكپى و مەزە، ئەگەر بە ئاسانى زايە بىيىت
 و لەناو بچىت، ئەوا دەوربەر كۆمەلگەكەى و بەدىيەنەرەكەى
 زويرو بىرىندار دەكات.

مەرۆڭ دەبىيىت بىرىكاتەو:

كەواتە پىويستە مەرۆڭ بىرىكاتەو... وەرن با پىكەو بىر
 بگەينەو...

خوای گەورە لە سكى دايكمانەو لە نەبوونەو بەدىي ھىناين
 و، چاومان بە دنيا ھەلھىنا. پۇزيمان ھەر لە سەر و خۆشمانەو
 دابىنكرا. بە گىرنگىيەو بەختوكرين، بە مېھرەبانييەو پەرورەدە
 كراين. ئەگەر مېھرەباني دايك و خۆشەويستى باوكمان نەبوايە،
 لەو قۇناغى لاوازييەى مندا لىماندا كى بەرگەى دەگرت؟!

نازانم.. ھىچ بىرتان لەمانە كىردەتەو!

لەو ساتەوئى كە ھاتووينەتە ئەم دونيايەو، چوار دەورمان
 پىرە لە نىعمەت و بەخشش. لەخۆرەو گەرمى و پووناكىمان
 پىدەگات، بەئوى سازگار، پاك دەبينەو، بە خۆراكە

جۆراوجۆره كان خۆمان تۆردەكەين و، بە ھەوا سىيەكانمان
پېردەكەين. ھەموو ئەمانەشمان بە بىن بەرامبەر و بە بىن ئەرك
كىشان بۆ دەستەبەر بوو.

ژىريەك كە بەھۆيەو لە دنيا تۆدەكەين و، بينايىەك كە دنياى
پى دەبين و، ئەندامى بىستن كە دەنگەكانى دەورووبەرمانى پى
دەبىستين و لەيەكيان جيا دەكەينەو... زمانىك كە بەھۆيەو
تامى خۆراكە جياوازەكان لەيەك جيا دەكەين، لوتىك كە
بەھۆيەو ھەست بە بۆنە جياوازەكان دەكەين. ئەگەر ئەم
ئەندامانە نەبوونا، چىمان بکردايە؟!

لەو كاتەو پاریویەك دەخەينە ناو دەممان، تا ئەو كاتەى
ھەرس دەبێت و فرۆ دەدرێت، چەندین گۆرپانكارى بەسەردايت و
ئێمە ئاگامان لێيان نىيە. ئەوێ ئێمە ھەستى پى دەكەين تەنھا
تامى پارووەكەيە لە دەمماندا. ئەى ئەگەر كارى دەم و ددان و
گەدەو كۆنەندامى ھەرسىش بە دەست ئێمە بوایە چىمان
بەسەردەھات؟!

ئەگەر ۲۴ كاتژمێرى شو و پۆژ، سەرقالى كارى گەدە
بووينا، ھىشتاش بەس نەبوو بۆى. ئايا تا چەند لە پێكخراوى و
وردى ئەو سىستەمە بىن كەموكۆپىيە ئاگادارىن؟!

ئەگەر لەبەردەم ئەم قەشەنگى و مەزنىيەى دنيا،
چاوەكانمان نەبوايە؟ ئەگەر لە بەرامبەر ئەو دەنگە خۆش و، تامە

خوشانه دا، گوځ و، زمانمان نه بو نایه!! ژيان چه ند قورس و
سهخت ده بوو!

که واته ... نه و زاته ی گه ردوونی دروست کردووه، هر نه وه
مرؤفیشی دروست کردووه. چونکه هر ردوکیانی بؤ یه کتر
گونجاندووه، ته و اوکری یه کترن.

له پاستیدا مرؤف له کاتی نه نجامدانی هر کاریکدا، بهرپرسیاریتی
خوی به جی ده هیئت. نه ی نایا نابیت بهرپرسیاریتی یه که ته من
به کارهیانی نه و نیعمه تانهش ه لگرت؟

مرؤفیک هر ه ناسه یه که، هر په رداخیک ناو و، هر پارویه که
نان، ناتوانی به بی حساب وهریگریت. نه ی چؤن ده توانیت دوی
یه که ته من به کارهیانی نیعمه ته کان و به هدر بردن و
زیاده پوهی... له ناو گپه که یدا به ناسانی به ویتته وه؟!

له وانه یه که سیک زؤرجار بیرکاته وه له به خشینی چنده ها بپه
پاره یه کی زؤر بؤنه وه نه خوشی چاویکی پی چاک بکرتته وه.
نایا تیناگات که ده بیئت چ نرخی که بدات له به رامبر نه و چاوه
ته ندروستانه ی! له وه ی که نه و چاوانه ی چنده به خششیک
مه زن!

نه ی می شک و دل و جگه رو قاچ و قول و نه و نه دمانه ی که
ته وای ژيانی پی به پی ده کات و له ژماردن نایه... نایا نه و
که سه چنده قه رزار ده بیئت؟ قهت بیرمان له مه کردوته وه؟!

پټويسته پټكه وه بيربكه ينه وه...

ئو خودايه ي كه به هموو پټداويستيه كانمان ناگاداره و، هر
به پټي ئه وانه ش هموو گه ردووني هټناوته بوون و، هموو جوړه
پټداويستيه كي بۆ فه راهم هټناوين. ئايا له كاتي بووني ژيانتيكي
مه تا مه تايي له گه لّ خوشه ويستانماندا له و دونيا، ئاره زووي
به خوشي ژيانمان له م دونيا به بۆ دټټته دي؟

دايك و كورپه كه ي، كه چنده به كيان خوش ده ويټ، له به كيان
جيا ده كاته وه؟ ئايا خه مي پټكه وه بووني ئه وانه له بهرچاو
ناگرټ؟

ئايا هموو ئه مانه ناگادار كه ره وه نين بۆ خۆ ئاماده كردن بۆ
قيامهت و ژياني مه ميشه يي له به هه شتدا؟
له كوڼوه و بۆچي هاتووين؟ ده چينه وه بۆ كوڼ؟ كي و چۆن
لټپرسينه وه مان له گه لّ ده كات؟

هر كه سيك كه خاوه ني هۆش و ئه قل بټت، پټويسته بير
له مانه بكاته وه.

خوا تۆ له يان لي بكاته وه:

نټر هټچ كام له ئاماده بووان تاقه تي بهرگه گرټنيان نه ما بوو.
سه رپيل خان ته واو نوقمي ئه و گټرانه وه يه ي بوو بوو. به ده م
هه نسكه وه وتي:

خوا تۆلەيان لى بىكاتهوه . بههۆى ئەوانهوه هه موو بوونم دۆپاند .
 هه وداى بيناييميان چه واشه كرد . ئەوان منيان له دايكم و باوكم
 جياكردهوه .

تاجى جوانبيان كرده سهرم ، منيان له و دونيا خه يالى و
 پهنگاله ييه نوqm كرد . منيان له يادگار ييه به نرخه گانى پابردووم
 دابپى . ئىستا له بارودۆخىكدام كه جوانى پۆحم له دهست داوه .
 چى ده بىت ، له بهر خاترى خوا ، ئىوه بينه پىنيساندهرم ،
 تكاتان لى ده كه م ، جارىكى تر من مه دهنه دهست ئەو به دخوو و
 فېلبازانه . به هانامه وه وهرن... به هه موو مه رجىكتان قايل ده بم ،
 پىگه مه دهن دووباره ئەوان بىنه وه ناو ژيانم .

ده مه وىت بگه پىمه وه بۆ لای خواى خۆم . ده مه وى پىيازى
 پىغه مبه ره كهى بگرم بهر . ده مه وى چىتر ته مه نم له خزمه تى
 ئەودا بخه مه كارو ، هه رگىزاو هه رگىز نامه وى بگه ومه وه بهرده ستى
 ئەو بكوژانهى مۆفاهيه تى .

ئەم هاوارو نالەو تكايانه ، كام جهه رگ و دل ، كام ده روون
 به رگه ي ده گرن ؟ كام دل نه ده توايه وه ؟ كام چاوى نه ده گريانده ؟
 وهك بلتتى ئەوهى ناخى ده سووتاو هاوارى ده كرد ، سه رپىل خان
 نه بوو من بووم... ده توت ئەو باسى من ده كات... هه ره ده لىتى ئەو
 تكايانهى له پىتناوى مندا بوو...

ئای خودایه چهنده مه زنیت! چهنده بالاده ستیت! چهنده دل و
چهنده تاوانبار به هوی خۆشه ویستی زاتی تۆوه سوتاون و هر
میهربانی زاتی تۆشه به ره و پێگهی راست دهیان گه پێنیته وه.
له کۆتاییدا سه رپیل خان به رگهی نه گرت و باوهشی کرد به
ئۆزله م خانداو وتی:

- خوشکه کهم.. چی ده بێت لیڤه دا کۆتایی پێ بهینین. ئیستا
من ده بێت چی بکه م؟ با هر ئیستا ده ست پێ بکه م. من توانای
به رگه گرتنم بۆ یه ک چرکهش نه ماوه. یارمه تیم بده، تکا ده که م،
پێگه م نیشان بده.

له و کاته داو له ناو ئه و قهره بالقیه دا خانمێک هه ستاو،
سه رپۆشکی له ناو جانتا کهیدا ده رهیناو، دایه ده ست سه رپیل
خان:

- بیگره کچم.. با ئه مه یه که مین به لگهی به ندایه تیت بێت. ئه م
سه رپۆشه بده به سه رتدا. با فریشته کانی خودا ده ستخۆشیت لێ
بکه ن، وه ره له تاوه بارانی په حمه تی ئه و بنۆشه.. چونکه ته مه ن
نۆڤ کورته. له وانه یه هه لێکی ترت بۆ نه په خسیّت. ئیمهش شایه تی
تۆین. له راستیدا ئه مه سه رپۆشی ئه و کچه مه که دوو سال پێش
ئێستا له ته مه نی بیست و یه ک سالی دا کۆچی دوا یی کرد. ئه و
شه وه ی که کچه که م گه پایه وه بۆلای خوای خۆی له گه ل
هاو پێکانیدا شه وی قه دریا ن زیندوو ده کرده وه. ئه و هه موو کاتی ک

چاره پوانی نه و پڙه بو که تیايدا بگ پښته وه بڼلای خوی خوی.
به جوریک له ناو خواپه رستی و دنیای پڅی خویدا ده ژیا که له
باسکردن نایه ت... به رده وام له خه ونه کانمدا ده بییلم. پیم
ده لی: "دایه، جیگم بڼ نیوه ناماده کردوه، چاوه پښتم".

به لی.. نه مه یادگاری ناوه ها که سیکه. (ان شاء الله)
سهره نجامی توش ناوا نورانی ده بیټ.

ناه خویه گیان! نه مانه چ جوره هه ستنکی دلنیا که ره وه
بوون، نه مانه چ کومه له پښهاتیکي بی وینه بوون، چ
یادگارییگه لیکي جوان بوون. تڼ بلایي که میک له مانه به نسبی
نیمه ش بن؟!

سهرپیل خانیش سهرپښه که ی وه رگرت و، بڼی پیوه کردو
توند گرتیه نامیڼی:

- منیش نه م نه مانه ته ی خوشکه شه هیده که مان وه کو تاجیکي
پیرڼز هه میشه له سر سهرم ده پاریم.

له که شوه وایه کی نورانی و، ته سبیهات و، سلوات دانماندا
سهرپیل خان سهرپښه که ی دا به سهریداو، ده ستنویڼی گرت و،
له ناو نیمه و، له گه ل نیمه دا، یه که مین نویڼی کرد.

خویه، نه وه چ دیمه نیک بوو.. هه مان نه وه ستم بیر هاته وه،
کاتی بڼ یه که م جار نویڼم کرد، دووباره نه و تامه زړی و چیڼه م
چه شته وه. دووباره پڅوومه وه له و جیهانه پاکه دا.

چنده جوان و گه وره و به نرخه له خزمه تی ئیماندا بیت.
 ئایا بۆ که سانیك كه پاستی بوونی خویان و ژیانیان
 له بیر کردووه، ده بیټ چ شتیك له سه رله نوی چ شتنه وهی ئیمان
 جوانتر و گرانبه هاتر بیټ؟!

یه که مین ده ستنویژ... یه که مین نویژ:

به م شیوه یه خوی گه وره ئه و به هاو جوانی و چیژو
 په روشییه ی کرده نسیمی ئیمه ش. ئیمه یه کی ناشایسته، به لام ئه و
 زاته به میوانداری ئه و جیهانه گه وره و پر نهیئی و جوانیه ی خوی
 شاد کردین.

ئه و کهش و هه وایه ئه و هنده سه رنجپاکیش بوو، ئه و هنده پاک و
 بیگه ردو ئیمانی بوو. که له و مهیدانه دا هه زاران نیلوفه رو سه رپیل
 به دی ده کرد که له ناو گێژاوه کاندایه نو قوم بوو بوون و شهیدای
 دۆزینه وهی پێگه ی پاست بوون.

په روه ردگارا.. میهرو لوتفی خۆتمان پی پابینه.. له و ئازارانه ی
 ژیان پزگارم بکه. له و تاوانانه م خۆشبه که ژیانیان و یران کردم،
 ئازاری ئه و پابردووه ی که به رده وام ناخم ده سووتینیت و، پۆحم
 ماندوو ده کات و، خهون و ئومیده کانم هه لده وه رینیت... ئه و سا له
 هه لوه ریوانه ی ته مه نم به رده وام خه مبارم ده که ن. به رده وام پێگه م
 لی ده گرن و ده بنه کۆسپ و، به خته وه ری و ئاسوده ییم
 هه لده فرینن.

دوباره خړم له خه يالی نه و پوژانه دا بينیبه وه .. جارېکی
تريش تووږه یی و بیزاریم گه یشته وه لوتکه ، دوباره خه يالی
به شه پها تم له گه ل نه و فیلبازانه دا بیر هاته وه ، له گیزاوی نه م
خه یالانه دا بووم ، کاتیک یه کی دهستی خسته سه رشانم ..

- داده نیلوفر .. !!

له دواي به جیگه یاندنی نویژه که مان و له گه ل سلواتدانان
له سه رگیانی پاکی پیغه مبر ﷺ ، له ناکاو نه و خانمه هاته
به رچاوم .

نای خودایه .. نه وه ؟! به لئ خویه تی .. نه وه ی که پړی نه دام به
ناچاری ژیانم به ره و هه لډیرو مه رگ به رم ، نه وه ی که پړگه ی له
خوکو شتمنم گرتو ، هه سستی خوشویستنې ژیان و نومیدی له لام
زیندوو کرده وه . نه وه ی به هینده ی پهری و فریشته کان
میهره بانه . پوو خسارېکی پرشنگداری وای هه یه وره و هیز به مروژ
ده به خشیت ، نه پنی نیگا کانی له توانا یدایه هه موو نه خوشی و
نازاره کانی ده روون بږه وینیتته وه .

- نای خوايه ، نه مه توی ! ها !

- داده نیلوفر ، نه وه منم .

- بږ خاتری خودا تو له کوئ بوویت ! ماو یه کی زوره به
به رده وامي بۆت ده گه پام .

- نای داده نیلوفر گیان، ده بی له کوئی بم! من هر له
ته نیشنت بووم، به لام تۆی که من نابینیت.

- خۆزگه شیایوی ئهم پۆزه ی تۆ بوومایه. خۆزگه شیایوی
یارمه تیه کانت بوومایه.

- داده نیلوفر، تۆ به جۆریک دهستی یارمه تیت بۆ درێژ کردم،
که من به درێژی ته مه من قهرزای هه لۆیسته که ته بم.
- به لام من تۆ نابینم...!

- له کاتی پێویستدا ده مبینی.

- چی ده بێت نه گهر به جیم نه هیلیت.. هاوکارم به.. دهستم
بگره بۆ سه ر پێگهی راست. ئهم پۆزانه به دهست کاریگری
تاوانه کانی پا بردوومه وه ده نالینم. ناهیلن ههست به به های ئهم
ژیانه م بکه م و، چیژ له نیعمه ته کان وه ر بگرم.
- ده زانم داده..

به ئی، هر تۆی که ده زانیت.. گومانم نه بوو له م بابه ته.. به ئی
ئه وه خۆیه تی.. کچه شه هیده که یه.. له راستیدا من و ئه و کچه
ئه فسوناوی و پیر نه یینییه.. به هۆی چه ند پیشهاتنیکه وه یه کترمان
ناسی. من له سه ر شه قامیک ئه وم به برینداری هه لگرته وه و
که یاندمه نه خۆشخانه، که میک پاره شم بۆ چاره سه ره که ی به جی
هیشته و پۆیشتم.

ئەمە ھەمان ئەو كەچەيە.. كە چەند سال دواي ئەم پووداوه
 كاتېك لە ژيتر فشاري نازارەكانمدا بېرياري خۆكوشتم دا، ئەو
 بەھانامو ھەت. بەلام نھيتي بابەتەكە ئەمە نيبە. كاتېك من ئەم
 كەچە بېرېندارەم بېردووەتە نەخۆشخانە، پاش ماوہيەكي كورت
 كۆچي دوايي كردووە... بەلێ، لەویدا گيانی سپاردووە. دواتر
 ئەمەم زانی. بەلام ئەو گيانی سپاردووە، بەلام وەك خەز، وەك
 فريشستەكان بەردەوامە لە پزگاركردنی نيلوفەرە
 شەكستخواردووەكان.

چونكە لە راستیدا ئەو شەھيد بوو..

- دادە نيلوفەر.. لەبېرت نەچييت.. دەستەلاتي بوون و
 بەردەوامي ئەم گەريوونە لە دەستی خوادايە، ھەر خۆي ناگاي لە
 تەواوي خورپەكاني دلي بەندەكانيەتي... لە ھانا بېردن و پارانەووە
 گرتنەبەري پێگەي خوا بەردەوامبە.. ئەو زاتە نزاو داواكاري ھيچ
 بەندەيەكي پاستگ ناگەپيئيەتەو.. ئەو ھەرگيز تەكاي بەندەكاني
 پەت ناكاتەو.

ھەر خۆي سەرچاوي پەحمەت و ئوميدە.. جا بەندەكەي
 ھەرچەند تاواني كردييت، ئەوئەندە بەسە ئەو بەندەيە بە
 پەشيماني و پەريوشيەكي زۆرەو تەويە بكات و بگەپيئەو،
 چونكە لە مەملەكەتي پەحمەتي ئەودا جيگە بۆ ھەموو بەندەيەك

ههیه. په حمهت و لیبورده یی نه وه موو دروستکراوه کانی
له سایه ی خویدا ه واندوته وه.

بچو بؤ عه مړه:

من پټم باشه بچیت بؤ عه مړه.. له وکاش و هه و نمونه یی ی
نه ویدا که میک دهر وونت به وینه ره وه.. تا له حنوری پیغه مبه را
ﷺ بگه یته دهر وازه کانی شه فاعهت.. نه وئ بؤ تو دهبیته
خالیکردنه وه ی دهر وونت و، ده توانی له گنژاوی پابردوت پزگارت
بیته.. چونکه حه زرهت په یمانی داوه نامیز بؤ هه موو نه وانه
بکاته وه که به په روشی و نیمانه وه ده چنه خزمه تی.. نه وه شی بؤ
پوونکروینه ته وه که نه وه دوعاو نزیانیه ی له و شوینه پیروزه
ده کرین قبولن.. (ان شاء الله) له و ولاته ی په حمهت تاوتواو
به سه ریدا دهباریت، له و جیگانه ی فریشته کان تییدا ریز ده به ستن،
نه و شوینانه ی دلّه کان تیایدا پاکژ دهنه وه و چاوه کان تاوی
فرمیسکی تییدا دهباریتن.. وه لامي هه موو داواو نزاکان ده دریته وه.
داده نیلوفر، برپو بؤ نه وئ.. نه وئ تاکه تروسکه ی هیوا ی
تویه، شیفای تو ته نها له وئ ده ست ده که ویت.

- به لام چوڼ؟!

- بیرت نه چئ، په روه ردگار دهر وازه ی په حمهت بؤ هه موو
داوايه کی شایسته و نیازتکی پاک ده کاته وه.

چاوه کانم داخست.. چوومه خه یالی ئه و جیهانه وه، به لام له م
 کاته دا ئه و کچه پر له ئومیدو ئاسوده بیه م له بهرچاودا دیارنه ما.
 له وانه شه ئه و له وئ بووبیت، به لام من نه مده بینی و ده نگیم
 نه ده بیست. به هوی خیرا لیدانه کانی دلم و په شۆکاوی
 ده روونه وه له وه زیاتر بهرگم نه گرت.. له و شوینه دا له جیگه ی
 خۆم دانیشتم. به لام ئه و پرسیاره وه ک گرییه ک وه ها بوو له
 میشکما.. هه ر بیرم لێ ده کرده وه.. چۆن برۆم؟!

خودایه به لوتف و میهره بانی خۆت لیت ده پارێمه وه، ئه و
 ده روازه ی ئومیده له منیش بکه ره وه.. له و کاته دا هه ستم کرد
 سه رپیل خان به ده ستی ئاواره بق من ده کات.

- داده نیلوفر، بینینی تۆ لیره و له م پۆشاکه جوانانه دا
 چه نده قه شه نگه! هه والی هیدایه تی تۆم بیست، له پاستیدا یه کێک
 له وانه ی پرشنگی ئومیدیان به من به خشی، ئیوه بوون. خوا لیت
 پازی بیت.

پێکه وه ده گریان:

یه کترمان له ئامیز گرت.. له و کاته دا له ده ریای ئاسوده یی و
 ئومیدو خۆشحالیه وه ورد ورد فرمیسکمان ده پشت.
 ده نگه نزای خانمه کانی ده وروپشتمان بهرز بووه وه:
 - خودایه هیدایه ت بکه ره نسیبی هه موو لایه ک.. ئامین!.

ئەو پۇژە پۇژىكى جياواز بو دەستپىكى قۇناغىكى نوئ بو لە
ژيانمدا، چونكە لەو پۇژەدا دەروازەى ھىواكانم دۆزىيەو كە
دەمىك بو چاوەپوانى بووم و، نۆر پىويستم بوو.

كەواتە سەرفرازبوونم لە شەفاعەتى ھەزەتدايە. بە زانىنى
ئەمەو ھەست كردن بەم تروسكايى ئومىدە، ئارامىيەكى نۆر سەير
بالتى كىشا بەسەر ناخمدا. بەجۆرەك دواى چەند مانگ ئەو
يەكەمىن جاربوو ئەوئەندە ھەست بە ئاسوودەيى بگەم. وەك بلىتى
بارستايى شاخىكيان لەسەر شانم لابرديت.

خودايە.. پەرەردگارم، بە مېھرو لوتفى خۆت، ئەو شەرەفە
بگەرە نسېم... پەرەردگارا، بگە بە مېوانى ئەو كەش و ھەوا
ئىمانىي و نوورانييە. بە لوتفى خۆت بگەيەنە خەزەتى ھەزەت
و، ديدارى موبارەكى ئەوم بگەرە نسېب.

بەشى دوو دەم

نامەوئ بگەرئیمەو دە بو هەلەکانی

رابر دووم

تارمایی هه‌له‌کانی پابردووم یه‌خه‌یان به‌رنه‌ئەدام. وا دیاربوو ئەم ژیانەم به‌ره‌و لیژی و سه‌ختی ده‌چیت. چونکه‌ گورگه‌ برسیه‌کانی ژینی پابردووم هیشتا منیان له‌ بیرنه‌چوو‌بوو. له‌ پاستیدا زۆر سه‌خته‌ ئافره‌تیکی ته‌نیا بتوانیت له‌ ژیاندا کارو بژیوی خۆی به‌پۆه‌به‌ریت.

هه‌ر له‌ و کاته‌دا که‌ له‌ دڵه‌وه‌ ده‌موت: "هیاکانم زیندوو بوونه‌وه". "پزگارم بوو" و هه‌ستم به‌ ئاسوده‌یی ده‌کرد... ئەو کۆسپه‌ هاته‌ سه‌ر پێگه‌م.

سه‌ره‌تا له‌ بیزارکردن به‌ ته‌له‌فون ده‌ستیان پێ کرد. ئەوانه‌ی که‌ باززگاننیا به‌ ئابره‌وی مرۆفه‌کانه‌وه‌ ده‌کرد، به‌ ناوینشان شوینی نیشته‌جی‌بوونی منیان دۆزیبۆوه‌، دیسان ده‌یان ویست به‌ فیل و هه‌په‌شه‌کردن بمه‌نه‌وه‌ ناو ئەو گیزاوه‌ی پابردووم.

ئەوه‌بوو ژماره‌ی ته‌له‌فونه‌که‌م گۆپی و به‌ گواستنه‌وه‌م بۆ خانویه‌کی تر هه‌ولی خۆشاردنه‌وه‌م دا. به‌لام به‌م هه‌ول‌ه‌ش پزگارم نه‌بوو. له‌هه‌مان کاتدا نه‌مه‌ده‌ویست بارودۆخه‌که‌ له‌ دۆسته‌کانی ده‌وروبه‌رم بگه‌یه‌نم و، ئەوانیش گرفتار بکه‌م. چونکه‌ ئەمانه‌ ده‌ره‌نجامی تاوانه‌کانی پابردووی خۆم بوون. به‌ چ مافیك پێگه‌م به‌خۆم بدایه‌، ئەوانیش به‌م گرفته‌وه‌ سه‌رقال بکه‌م! له‌به‌رنه‌وه‌ هیچ چاره‌یه‌کی ترم له‌پیشدا نه‌بوو ئەوه‌ نه‌بی به‌ته‌نیا به‌ره‌نگارییان بیه‌وه‌. له‌دوای کۆپه‌که‌ی پۆژی یه‌کشه‌مه‌، به‌

بينىنى نامەيك لە سندوقى پۇستەكەم بەتەواۋى ترس دايگىرتم..
لەپاستىدا ترسم لە مردىم نەبوو.. ترسم لەو بووبكەومەو
دەستى ئەو ئابپو بەرانەو تەواۋى بوونم بېروختىن.

"ئەمە دواھەمىن و تاكە ھەلبۇزاردنقە" دەستپىكى ئەو نامەيكە
بوو... "چەند پارە داوا بكەيت، چ ژيانىكى خۇشگوزەرانت بویت،
ھەرۈھا بەخواستى خۇت شوپىن و جىگە ھەلبۇزىرە... بىرت
نەچىت، تۇ بۇ ئىمە پىۋىستى، دەزانىت ئەگەر ۋەلامت "نەخىر"
بىت. ناتكوژىن، بەلام دلىيا بەدواتەوھىن."

تووشى شۇك بووم و، نەمدەزانى دەبىت چى بكەم...! ئەم
پىاوانە ھەركاتىك شىتىكىان خستىتە مېشكىانەو ەبى دودولى
ئەنجاميان داوھ. خۇزگە كاتى خۇى كۇتاييان بە ژيانم دەھىنا.
ئەوان ھەركاتىك مەبەستى خۇيان پىكاپىت، لە سوچىكدا
كەسەكە فېئ دەدەن و بە مردوۋى بەجىئ دەھىلن.

ئاھ.. خۇزگە دەكرا بىرم... لەپاستىدا مردن جوانترىن نىعمەت
بوو بۇ من لەم كاتەدا. ئەوان كەسانىك نەبوون لە ھىچ بترسن..
بۆيە لەم تەنھايى و بىن چارەبىيەمدا تەنھا پەنام بۇ خۇاى گەرە
برد. بزانم قەدەرى خودا چى تىدايە؟! خۇ ئەگەر دىسان تووشى
بىن چارەبىيە بىمەو، ئەمە سەرەنجامى چاۋەپوانكراۋى پابردوۋى
خۇم بووھ. كەواتە بۇئەوھى باجى ھەلەكانى پابردووم بدەم،
پىۋىستم بە چەندان مانگ و سالى ترەھىيە لە شىكستخواردن و

ترس و سووتانی بیدەنگانە. بەلام تەنھا شتێك كە ئاسوودەیی و ئارامی پێ دەبەخشیم، ئەوە بوو كە:

لەمەودوا بە هیچ جۆرێك بە ویستی خۆم ناچمەووە سەر ئەو
پێگە شەرمەزارانەیە.. إن شاء الله.. دانیاشم پەروەردگار من
ناداتەووە دەست بێ بەزەیی ئەوان.

هەر لەم نێوەندەدا ئاگرێکی هەلگیرساویش لە ناخمددا كێپەی
سەندبوو، بۆم خامۆش نەدەكرا.. ئەویش: ئەگەر تەمەن پێگەم
نەدا بچمە خزمەتی حەزەت؟ ئەی ئەگەر فریای یەك جارو یەك
هەناسە لەو كەشە پەر میهرەیی ئەوئێ نەكەوم؟! .. نەتوانم ئەو كاتە
ببینم كە لە خزمەتی حەزەتدا بە پەڕۆشیەووە بلیتم:

"سەرۆم.. بەندەییەکی تاوانبار لە ئومەتەكەت هاتووەو،
خوایاری شەفاعەتی تۆیە.."

بەئێ.. ئەوێ بەتەواوی خەیاڵمی داگیرکردبوو ئەم پرسە بوو.
پەروەردگارم تەكات ئێ دەكەم، لە چنگی ناپاکی ئەوان
بەپاریزە.. پارێزراوم بکە لە فیل و پلانی ناپاکەکانیان، هەر خۆت
خواوەنی بێ چارەکانیت، خودایە حالی بێچارەیی خۆم تەنھا بەرەو
لای مەملەكەتی میهرت مێناوە.

تەمەن خەمێکی بێ ئەندازە تەواوی بوونی داگرتبوو..
بەجۆرێك هیچ شتێك لەم گەردوونەدا نەبوو جگە لە زاتی (الله)
ئارامیم پێ ببەخشیت، چونكە بە تەواوی ئارامیم شیواو بوو،

نەمدەتوانى بە ھىچ جۆرىك پىشۋىيەك بىدەم.. دەتوت دەستىكى
نادىيار چىڭى كىردۈۋە بە ھەمۇر ھۆكارەكانى ئاسۋودە يىمداۋ لەيەك
ساتدا ھەزاران چەقۇ دەروونم پارچە پارچە دەكەن.

لەپاستىدا ئەم دۆخە ئانارام و پىر لە مۆتەكەيەشم، پىشەكى
ھەوالدەرى ھاتنى بەلەيك بوو.

لەگەل ئەمەشدا خۆم ھىچ گومانىكم لەم بابەتە نەبوو.

نامەۋى بگەرپمەۋە ھەمان رېگەي ژيانى رابردووم؛
ئەو شەۋەش تا بەرەبەيان لەسەر بەرمالەكەم دەستم بەرز
كردىقۇۋە ھاۋارو پەنام بردىۋويە پەرۋەردگارم. دېرەكانى
(جەۋشەن) ^۱ ەكەي دەستىشم بە بارانى ئەسرىنەكانم ئاۋدەدان...
بەرەبەيان بۆيەك چىركەش و بىۋچان نەخەۋتم.

لەمالەكەمدا بەتەنھا دەژيام. بەپىي پىۋىست پىۋىشۋىنى
خۇپاراستنم گرتىۋوۋە بەر، بەلام كاتىك كەسانىكى بىۋىژدان
بەدواتەۋەن، ھەرگىز ناتوانىت دلتىابىست لەسەلامەتى و
پىزگارىۋونت. لەپاستىدا ئەتوانم بلىم ئەۋەيەكەمىن جارىۋولە

۱- جەۋشەن: مەبەست ئەۋموناچاتە رەنگىنەي پىغەمبەرەﷺ كە بە رىۋايەتى
(زەينۇلەابدىن) (خۋاى لى پازى بىت) دەماۋدەم رىۋايەت كراۋەو، لالانەۋەو
موناچاتىكە بە سىقاتە مەزىن و ناۋە جۋانەكانى خۋاى گەۋرەو، لەنتوان ھەمۇر
پىرگەيەكىدا ئەم دەستەۋازەيە دۋىپات دەبىتەۋە: (سبحانك لا إله إلا أنت الأمان
الأمان أجرنا من النار.. خلصنا من النار.. نجنا من النار).

ژیاندا نه و نه ده هه ست به ته نهایی و بی ده سه لاتی و بی
هاوده میم کرد بیت.

ناه سیدا ناه! چی ده بوو نه گه ر ترپه ی خۆشه ویستی و
ههستی پاکی منت بیستایه. چی ده بوو نه گه ر له مه بهستی پاکی
من تیبه گه یشتیتایه. خۆزگه گوئیستی سه دای هانا بردن و بی
کسی منت ده بیست و به هانای بیچاره بیه که مه وه ده هاتیت..

من ته نه مه بهستم هاوسه رگیرییه کی ساده و پر له میهره بانی
بوو. پازیم به وهی ته نه مه په سەندم بکهیت و، وه که دره ختی که له
سایه ی پارێزگاری و میهره بانی خۆتدا جیگه یه کم بۆ بکه یته وه،
له پاستیدا بۆ من که ناوی تو هه لێگرم نه و په پی خواستم بوو.

له ههفته یه کهدا نه گه ر بۆ یه کجاریش بووه، گوئیستی دهنگی
پر نامۆزگاری و وشه پر نه ده ب و به پێزه کانت ده بووم. دلنیا به
له مه زیاترم داوا نه ده کرد! به لام له دوا ی نه وه مو تاوان و
لادانه م، نه ده کرا ته نانه ت به هیوا یه کی کزیشه وه چاوه پوانی
هه لویستی نه و بکه م. به تایبته ت پاش کۆچی دوا یی هاوسه ره
شایسته و قه شه نگ و میهره بانه کی.

له پاستیدا مرقۆ ناتوانیت نه و که سانه هه لێژێرت که خۆشی
ده وین... ته نه مه وهی له توانادایه به هه لێژاردنی دل قایل بیت،
چونکه دل گوئی بۆ پێنمو یه کانی ژیری ناگریت و، بریاری کۆتایی
هر لای نه و ده بیت. بۆ نه و ژیا نه ی پا بردووم که هه مو بوونمی

له ناو برد.. چەندین جار بیرم له وه کردوه ته وه، ئەگەر ئەوه نده
 شهیدای جوانیی و، ویستی به دهسته پێنانی ناوبانگ به م پۆزه ی
 نهگه یاندمایه، له وانه بوو منیش وهك نورای خان له خاتۆچكه یه کی
 بچووکداو، له سایه ی خۆشه ویستی هاوسهر و منداله كانمدا
 بژیا مایه. پهنگه ته نانه ت له سایه ی سهیداوه وهك بهخته وه رترین
 ئافره تی دنیا ژیا م به پێ بکر دایه.

به لām ئه ویش پۆشتو.. هه موو ئەمانه جگه له خه یالێك هه یچی
 تر نین... به لām له م دۆخه شدا، بوونی سهیدا له ژیا نمدا به رده وام
 وهك شه بهایه کی به هار ژیا نمی فێتک ده کرده وه.

دهنگی سهیدا له ههوش خۆمی بردم:

له میانه ی ئەم بیرکردنه وانه ماندا بووم، كه دهنگی ته له فۆن به
 ئاگای هێنا مه وه. له ناكاو ئەو دهنگه پهیچله گاندم.. تۆ بلیی دیسان
 ئەوان بن، له پاستیدا دوول بووم، ئایا وه لām بده مه وه یان نا؟!
 به لām هه رچۆنێك بوو دهستم دایه ئامیژی ته له فونه كه.

- نیلوفره خان!!

ئای خوايه.. خۆ ئەوه سهیدایه!.. خۆیه تی، ئەو دهنگه یه كه
 ئارامی به دهروونی مۆقه كان ده دات، به لām كتوپر پێشهاته كه
 منی شه پزه كرد. به جۆرێك هه موو هێزی لێ سه ند م و هه یچم پێ
 نه وترا.

- خێره، نه خوشیت؟

- نا نا .. من زۆر باشم.

- دهنگت باش نيه !

- ته له فۆنه كهت كتوپر بوو .. چاوه پوانم نه ده كرد .. له بهر نه وه

...بوو.

- دهنگوباست چۆنه ؟

سه دای دهنگه پر ميه ره بانی و نه ده به كهی دیسان وه
نه فسانه خستیه ژیر کاریگه ری خۆیه وه .. دیاره تا ئیستا منی
له پیر نه كردوه . نه و خه یاله زۆر دووره ی من پاست ده رچوو بوو !
به په رۆشه وه وتم :

- من باشم .. نه ی ئیوه ؟

- زۆر سوپاس بۆ خوای گه و ره ، به رده و امین له پاراستنی
نه مانه ته كه ی په روه ردگار .

به ئی ، سه یدا كه سیکی زۆر جیاواز بوو .. سه راپای دنیای نه و
بریتی بوو له كار كردن و خزمه ت كردنی ئیمان كه ی . به رنامه گانی
پۆژانه ی بریتی بوو له به جیگه یان دنی نه ركه گانی به ندایه تی و ،
یارمه تیدانی لیقه و ماوان و ده ستگیزیی كردنی نه و كه سانه ی كه
پاستی ژیا نی دونه یان له كیس دابوو .

نه و به ردوام بوو :

- بۆ نه وه په یوه ندم پتوه كردیت ، له خه وندا تۆم بینی . كه
له تیکۆشان تیکی قورسدا بوویت و ، هاوارت ده كرد : "كه سیك هه یه

یارمه تيم بدات؟! "له راستيدا زۆر ننگه ران بووم. خۆ هيچ به لايهك
پووی نه داوه؟! .

دلّم به توندی و خيړايی لّی ددها.. ته زوویهك به له شه مدا
هات.. بیری خه ياله كانی قوناغی گه نجيتيم كه وته وه. كه واته
سهيدا بیری له من ده كرده وه ها؟! واته دلی ئه ویش لای من
بووه، ئه وه تا خه وی پتوه بينيوم..! خودايه گيان، تو بلّی ئه م
پيشبينيه م راست ده رچيت. يان ئه وه تا ئه م ئومیده شم وهك
ئه وانی تر خاموش ده بيت.

- نا.. نا.. من هيچم نيه..

ناچار بووم راستيه كه ی پي نه لّيم. نه مده توانی و بهرگه ی
ئه وه م نه ده گرت، ئه و له مهيدانی ئه و بي ويزدانانه دا ببينم و زيانی
پي بگات.

- نيلوفر له بېرت نه چيت..! تو خوشكيكي به پيزی منيت.
له كاتی ناخوشي و ناهه مواریدا بزانه كه هه ميشه ده رگايهك هه يه
لّی بدهيت. به وتنی (ئيواره يه كي شاد). ته له فونه كه ی
داخسته وه.

ديسان كۆشكى هيوام پرووخوا:

ئه و ته نانه ت بي ئه وه ی خوی هه ست بگات سه راپای كۆشكى
هيواكاني پرووخواند، ئه مه ش كاتيك پيی وتم: "تو خوشكى
منيت".

بەلام پستەي "لەكاتی ناخۆشی و ناھەمواریدا، بزانی ھەمیشە
 دەرگایەك ھەيە لێی بدەیت" تروسكاییەکی ھیوای بە دلی مرۆڤ
 دەبەخشی. واتە دیسان دەبوو ئومێدەكانم بە ئەگەریکی زۆر زۆر
 دوورەو ھە گری بە دەم. ئەمەش ھەك بەرەنگاریبوونەو ھەك بوو لەگەڵ
 ئەستەمەكاندا.

پۆزێکی دیکەش کۆڕو دانیشتمانی ھەبوو. منیش بۆئەوێ زوو
 بگەمە ئەو کەشە پۆحانی و پڕ نوورە، ھەر زوو خۆم ئامادە کرد.
 باسی ئەو پۆزە جۆش و خۆشیکی جیاوازی بە مرۆڤ دەدا. لەگەڵ
 خوشکە فریشتە ئاساكاندا گۆییستی باسیك بووین لەسەر
 وەسوەسە. ئەم بابەتە زۆر گەرم بوو، چونکە شەیتان بۆ
 دوورخستنی ئەو مرۆڤ لە پەرستش و بەندایەتیەکانی وەسوەسەو
 گومانی جۆراوجۆر لە ئەقل و دلی مرۆڤەكاندا وێنا دەکات. ئەگەر
 ھۆکارو چارەسەری ئەمە نەزانیت، ئەوا پەنگە مرۆڤ بەرەو
 دۆخیکی وەھا بەریت کە تەنانت ئەنجامدانی پەرستشەکان
 پشتگوێ بھات. بۆ ئەوێ باشتر لە گفتوگۆکان بگەم، کتیی
 "وتەکان"م بە دەستەو ھەرت و، بە خێرای چاویکم خشان بەسەر
 باسی "وەسوەسە"دا، وەم با کەمێک زانیایم لەسەر بابەتە کە
 ھەبێت. ئەگەر قەبارە و وەسوەسە بچووک ببینریت ئەوا بێگومان
 کاریگەرییەکی بێش بچووک دەبێتەو، ھەر ھەك ئەگەر گەرە
 ببینریت کاریگەرییەکی بێش قورس و سەنگین دەبێت. سەرەتاش

شەیتان گومانیک لە ناو دلدادا دەنێژێت، خۆ ئەگەر لە دلدادا گەشە ی
نەکرد، ئەوا بە شێواندنی خەیاڵەکانی، مەرۆڤ دەخاتە گێژاوهوه و
وای لێدەکات لە ژيانى خۆى ناپازى بێت.

وا لە مەرۆڤ دەکات بیهوێت لەخودى خۆى و بیرکردنەوهکانى
مەلبێت.. زۆرجار مەرۆڤ هەلەدەداتە ناو باوهشى تارىکستانى
گومانەکانەوه، لەگەڵ ئەوهشدا تەنھا مەبەستى بەلاپێ بردنى مەرۆڤ
نیه، بەلکو بەرهو هەلدیبردن و بێ دین کردنیشیهتى.

چرپەکانى شەیتان لە ناو دلدادا پرەگ دادەکوئن و بەرهو بازاپى
ژيانى دونیای دەبن. لە راستیدا مەبەستى شەیتانیشت هەر
ئەمەیه.

کاتێک شەیتان تاییەتمەندیەکانى مەرۆڤ دەکپێتەوه، لە
بەرامبەردا بە مەبەستە شەیتانییەکانى خۆى دلەکان جەنجال
دەکات. ئەوانە دەرگاكانى شەیتانن. ئەركى مەرۆڤیش ئەوهیه
هەمیشە وریاو بە ئاگابێتو، هیچ بەشیکی ژيانى بە بەتالى
ناهیلتێتەوه، بەلکو کاتەکانى ژيانى بە یادی خواو بیرکردنەوه لە
دروستکراوهکانى و سوپاسگوزارى و کارى باشەوه بەسەر بیات،
چونکە ئەگەر وا نەکات، شەیتان هزرو بیرو پازەکانى پێ دەکات لە
ناپاکى. هەر لەم کاتەدا مەرۆڤکە هەست دەکات قورساییهكى زۆر
لەسەر دلى کەلەکە بووه.

له پاستیدا نه وه بڼی په کم جار بوو، ناوا به چاونه ترسیه کی
زږده وه و به تهنه به ره و نه و مالهی تیایدا کډه بوینه وه - که
زږیش دور نه بوو - چووم.

هه مووشت ناسایی ده هاته پیش چاو، به لام له و نارپه حه تی و
په روښیه ی ناخمی ده خوارد تینه ده گه یشتم. بڼی نه و نه ده گومانی
خراب ده هات به خه یالمداو نه مژته کانه خه ریک بوو به ته وای
هیژیان پی نه ده هیښتم.

له م کاته دا نه و پاوچیپانه ی مړوډ که هه موو بوونمیان لی
سه ندمه وه، له پشت سره مه وه بوون و چاو د پیریان کرد بووم.

ده یان ویست سره له نوږی به زږد بمخه نه وه ناو نه و زږنگاوه وه و،
بمکه نه وه نیچیری چنگی نامانجه گلاوه کانیان، له ده روونیاندا
ته نانه ت تنوکیکیښ له میهره بانی و به زه یی و ویژدان به دی
نه ده کرا. میهره بانی و په حم و ویژدان نه ده بینرا. نه وه ی لای
نه وان گرنگ بوو ته نه مامه له کردن بوو به مړوډه کان و
نابروویانه وه. نه و گورگه برسیانه مامه له یان به ته مه نی
که نه کانه وه ده کردو، له کو تاییښدا له که ناریکدا به جیپان
ده هیښتن بڼی نادیار. هیچ کام له مانه ش نه وه نه ده یان هیژو بویری
پی نه مابوو تا پاریزگاری له خو یان بکه ن، یاخود هه موو بوونیان
به فیرډ درابوو، له بهر نه وه، نه م گه پانه وه یه ی من بڼی باوه په کم و،
بالاپوښیم و، نه وه ی که ده مه ویت له سوچیډکا له گه ل خوی خرم

پاشماوهی ته مه نم به پئی بکه م، بۆ ئه وان هه یچ نرخ و گرنگیه کی نه بوو، به لکو نه وه ی به لای نه وانه وه گرنگ بوو، نه وه بوو که من هه شتا سه لامه تم و ته ندروستیم زۆر باشه و ده توانم مامه له به ئابروومه وه بکه ن.

ده مزانی به لایه ک له پشت نه وه په شانه یانه وه خۆی هه شارداوه، ده مزانی بۆ ویزدانی نه و مرۆفه درپدانه له چ ئاستیکدایه، بۆم ده رکه وت له دنیا ساخته که یاندا، سه ره تا به ناویانگت ده که ن و، دواتر تا دوا ساتی ته مه نت ده بیه دیلی خواسته کانیان...

په روه ردگارا، لیت ده پارێمه وه، مه هه یله دیسان نه م به نده تاوانباره ت نوقمی گه یژاوی نه و ژیا نه بیت، خودایه، به پارێزه له وه ی بیه خۆراکی نه و جانه وه ره برسی و درپدانه. خودایه، باوه په پاک و دلسۆزانه که م پارێزراو بکه یت و، نه و خۆشه و یستیه ی بۆ زاتی سه روه ری خۆشه و یستم له دلمدا پواوه بیت به ره م، چونکه من هه ر به خه یالی دیداری نه وه وه ده ژیم. ئومیدی گه یشتن به حزوری نه وه که هه یزی خۆپاگرم پئی ده به خشیت. هیوام به شه فاعه تی نه وه که هه یزی به رده وامیم پئی ده به خشیت.

مثنیان پنهانند،

خودایه ژبانی من له م دنیا ناله باره دانه، به لکوله و دنیا
نورانیانه دا کوتایی پی بهینه،

چهنده سورامه وه، نازانم.. چهنده پویشتم، نه وهش نازانم..
نه وهی ده مزاتی ته نها نه و خایاله بوو که چون بتوانم ته و درس و
دله پراوکیانتهی ناخم بپوهوینمه وه، په نام بق خوا به رم. نه وه بوو
خه ریک بووم له و مه زاتهی پوخم خوم پوکار ده گرد، له ناکاوه
نژیکمه وه مارسیدسیکی ته کسی وه ستاو، له یهک گاندا مه ر چوار
ده رگای کرایه وه، نازانم دواي دابه زینی نه و چوار کهسه چی
پویدا، مه ر نه وه نده م زانی خوم له تاو ته کسیه که دا ببینییه وه.

ده سته جی له ویدا له هوش خوم چوم. نای چهنده
ساته وه ختیکی تال و گران بوو، چهنده پیشهاتیکی گتوپر بوو..
نیتز له ویدا به ته واری مه ستم به پوهانی کرشکی هیواو
خوشه ویستی و خه وه گانم کره.

من له مه پړک ده چوم کاتی بز سه رپرینی ده به ن. به لام خورگه
وهک نه و پاک و بین تاوان ده بووم. له راستیدا من خوم نذر باش له و
دنیا درپدانه و بی به زه یی و پر له تاوانه ی نه و ان شاره زا بووم.

نازانم چهنده تکام لی کردن، چهنده پارامه وه، چهنده قاچ و
ده ستم ماچ کردن.

بیکه سمی نه که به ندامی خودام شله نایم که یارمه نیم هدات.
 ده مبهن.. ده مبهن به ره و نه و زه لکاوانه ی هیچ هشتیکی زیندووی
 تیندا نازی. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 ناخت. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 خودایه، فریام بکوم. شجکه له تو هیزیکی تر نیه، که سیمیکی
 تو شله نایم. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 هاوارم ده کور به صهر شه و بگورده دلپره ی و ویردان مبروو
 روخسار دایق غزلوانه ی ته تیشتمندک. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 - "تاریق بینه وه.. نیوه دایک و خوشکتن نیه؟ دلپریک له
 میهره باشی شله ده مبهن؟ حانای پلری می له و ژان؟ چی نه بلیت نه گهر
 بلین منقان هتروویوه ته و مه و منقان ته دیوه. و ازیم لیجین." به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 به لام نه مانم مه موی له خوق پایی نه و ته له ننگ له به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 ده مات له وانه و نه ده مات. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 جیتر میوایه کم بق که پلته و نه و رنگانی به تی نه ده کرد.. هیتقا
 له تاوانه کافی پیتشوم پزنگارم شه بووه و او دیعبان ده که و نه وه
 به مان زه لکاوانه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 به هیوی نه وه ی زور هاوارم کرد، ده م. و چلوایان دایق شسیم. و وای
 نه وه ی بژنیک سهریم کرد، له هوش خوم بکوم. به ره و نه و منیایه ی که مجی و نومید و خه ونه کانیم تیندا
 که چاوم کرده وه. له حه و شه یه کدا خوم بینیه وه، دیواری به رز
 بوو، به پلیکانه یه کی به رزدا سه رده خرام. دواتر له هژنیک

داخراودا كه له جوانيدا چاوى دهبريو، ئالو والاو گرانبه ها بوو
منيان به جى هئشت.

به ته ولوى تووشى شوك بوو بووم. هم نهو خانووهو، هم نهو
سيمايانهى بينيم نه مناسينه وه. ئيره جييه كى زور نامق بوو. لهو
ده ورويه ره شدا يه كه دوو خانمى پيگه يشتوى خانه دانم بينى. هم
له پووى ته مه نيان و هم له پووى پوشاكي شيان له خانمانتيكى
بى چاره نه ده چوون. ئيره جگه له وهى جيى بازرگاني كردنى
نافره تان بوو، له وهش ده چوو بۆ ته ماشاى نهو خانووه سهردانى
بكرئت.

به م خه يالانه نه گه ر بۆ ماوه يه كى كه ميش بووه نهو په شوكاوى
و ناانامى و هه ناسه بركييه م تركز كه م بووه وه. ته نانه ت نه م
گومانانم له لا بوو بووه ئوميدى گوره.

به رده وام ناوى خوداي گه ورم ده هينا.. پزگارم بكه له م
زه لكاو، يان هر ئيستا لي ره گيانم بكيشه.

نه م پارانه وه وه و هانا بردنانه م به وپه پى توانام وه دووباره
ده كرده وه، به جورتيك هه ستم ده كرد دلم له ليدانى توونيدا
خه ريكه له سينه م ديته ده ره وه. له وانه شه نه مه به هوى په رۆشيم
بيت به ئوميدى كى كزو لاولز.

ئۆڧرە شوڧننىكى نامۇ بوو:

تۆرى نەخاڧاند پياوڧىكى بالا بەرزى ئەسمەر، كە وا دەردەكە وت
تۆر دۇنياو باوہ پى بەخۆى ھەيە ھات و وتى:
- "ئىلوفەر خان، بەخىرھاتى".

منىش بە سەيىر كىردن و نىگاكانم تىم گەياند "ئەمە چ جۆرە
بەخىرھاتنىكە؟!".

- "دەزانم .. ئەم جۆرە ھاتنە ھىچ مايەى خۇشخالى نىە..
حەق بە تۆيە".

لە بەرامبەرم دانىشت. پاش كەمىك خانمىك كە لە ھاوتەمەنى
پياوہكە دەھاتە پىش چاو، كەمىك داپۇشراو و قەشەنگ بوو، ھات
و لە تەنىشتى دانىشت. پىتى ناساندم:

- "ھاوسەرەكەم .. ئارەزوو". منىش بىن ھىچ وەلامىك ھەولم
دەدا بەو ھەستە سەرلىشىتولوانەو بەسەر ھەلچوونەكانمدا زال
بىم. لە خەيالى ئەو دەا بووم ئەم حالە بەچى دەگات و،
ئەنجامەكەى چى دەبىت.

- "خۇ پياوہكان پەفتارى نابەجىيان لەگەل نەواندوويت؟!".

بە دەنگىكى بەرزو ئارلەزىيەو ھاوارم كرد:

- "من بۇ لىرەم؟!".

ئەویش بە دەنگىكى كەمىك بەرز و تى:

- "سەرەتا دەمەوى بزانن بۆ مەبەستىڭىز خراپ نەمەنراۋىتە
ئۆرە، دەمەوى دۇنياشىن لەۋەي بە ھېچ خۇرىڭ دەست لە ئۆتە
نادىت".

ئەم پىستەيەي كۆتايى ۋەكۆ زەنگىڭ لەگىمدا دەزىڭايەۋە.
كەۋاتە دەپىز پىم خۇش بىت! يان لەمۇش خۇم بىچم؟! ياخود
بەكۆمە سەر دەست ۋاقچيان ۋ لىيان بپاڭمەۋە؟!

ۋەك بلىي خۇاي گەرە لەناكاۋ لە ئەشكەنجەي ئەۋ دۆرەخەي
دەروۋىم پىڭگارى كردم. بۆيە لەبەرخۇمەۋە ھەر دەموت: "شكۆر بۆ
تۆخودايە".

بىن ئەۋەي مېز بېرىم، ۋتى:
- "دەزانم .. لەۋانەيە بلىيىت: "مادام بۆ مەبەستىڭىز خراپ
نەمەنراۋم، كەۋاتە لىرە چى دەكەم؟! نەدەكرا بە شىۋەيەكى
ناسكتر يانگېنىشت بىكرامايە! بە نىگايەك كە ماناي "بەلى" ي
تىابوۋ سەپىم كرد. نىگايەكە پىر جەسەت:
- "لەبەرئەۋەي دۇنيابوۋىن بەخۋاستى خۇت ھەرگىز نايەيت،
بەناچارى ئەم پىڭايەمان گىرە بەر".

- "بۇچى؟! "
ئەمەم بەجۇرىڭ ۋت كە بەمەوى لە نەينى ئەۋ پىلانەيان تىبگەم.
- "چىيە نىلوفەر خان، ئاپام بىن. ۋەلامى ئەم پىرسىيارانەتان
دەست دەكەۋىت. دواتر ئەۋەتان بۆ پوۋن دەبىتەۋە، كە ھەرگىز

بق نازاردان تومان نه شينلوه. له بهر نه وه كه ميلا ناراختان هه بيت و
پشوو دريژين، به لام بينگومان منوژ له و باروژ خالنه نا چوڻ
ده تولاژي ناراام بيت:

"بهرچي تيوه نه بوڼ؟ نه وهي هه وه شهي له من ده كود و،
نه و نامانهي ده نارد؟"
- "به داخه وم نيلوفه و خان. نه مه له وانه يه كارى پياوه گانهي
تر بو بيت. نه و پلانه يه ك دوو پوژ بهر له نيستا وه ستيغرا، تيوه
به و نه ته وه نه ميترلونه ته نيره، به لك و هكو ميوانكي به پيز
هاتون."

پيوسته ناغا بيبيني
هه ستايه سه ربي:

- "ناره زوو.. بوى باس بكه، پاش كه ميكي ترش ده چينه لاي
ناغا.

(ناغا)؟! ... نه مه نه و سته مكاره يه! .. نه و بى ويزدانهي
مامه له به نافرته وه ده كات! .. سه رده ستهي سه دان درندهي
وهك خزيه تي.. نه و بى به زه نيهي ژيانى شيواند، كه نجيتيمي
هه لوه راند و كوشكي نوميده گانهي پلورخاند.

ده مه وي به ده سته گانهي خرم بيخنكيتم... ده مويست به
چه قويهك پارچه پارچه ي بكم. ده مويست به ناوي هه مو نه و

کچانه وه که نابروویان فروشراپوو، وهك گولئیکی وشك بوو له سوچیکی ئەم ژيانه دا فری دابوون، پارچه پارچه ی بکه م.

دووباره له هۆش خۆم چووم.. به بیستنی ناوی ئەو بکوژه، ئەو بازگانی ناموسه چۆن له هۆش خۆم نه چم!! مه گه ر ئەو نه بوو ئیمه ی له بازاپی ئەو ژيانه دا هه رزان فروش کرد، خه یال و ئومیده کانمانی ناشت. ئیمه ی کرده مایه ی هه سهرت بۆ خانه واده کانمان.

به ده م گریان وه له ناو ئەو هۆله که وتم. چۆن به رگه م بگرتایه دوا ی بیستنی ئەو ناوه؟!

ئاره زوو خان هات دهستی گرتم و به رزی کریمه وه و په رداختیک ناوی پێدام. ئەو به چاوه میهره بان و به سۆزو شیرینه کانی سهیری ده کردم!

- "نیلوفر خان.. من بۆ یه که مین جارمه تۆ ده بینم. به لام ناوتم تۆر بیستوه. منیش یه کێکم له قوریانیه کانی ئەو ژینیی شه رمه زارییه، به لام ئیستا باروبۆخه که گه رلووه، تۆ بۆ مه به ستیکی جیاواز بانگ کرلویته ئیتره. با بجیته لای (ئاغا) خۆت له مه تێده گه یت.. ته نانه ت په نگه تۆر تۆریش سه رت بسوپم."

چی ده بیئت که مێك ئارام بگرن، لانی که م باوه رت به من هه یی."

- "ئەو پیاوه ی ئیستا کێ بوو؟"

- "هاوسەرى من بوو. لە دوو سال لەمەريەروە دەستە
راستی ئاغاىە".

خودايە ئەمە چ جۆرە دۇخىك بوو؟! لە هيچ تېنەدەگە يىشتم.
هەموو شتەكان زۆر نامۆو تەماوى بوون. منيش وەكو پېيوارىك
بووم كە ئاراستەى گەشتەكەى ون كرده.

هەزاران ليكدانەو بە مېشكەدا دەهاتن. هەزاران گومان و
نومېندو ترس خەيالەميان ئالۆز كردهبوو. وەك مەرفىتىكى پووخواو و
شكستخواردو و پەشۆكاو دەهاتە پيش چاو.

لەو ساتەو هختهدا سەرپيل خان خۆى كرد بە هۆلەكەدا.. ئەو
بە بالاپۆشيبە سەرنجراكيش و مېهرەبانانەكەيەو... ئەو خۆ
داپۆشینهشى چەندە ئى هاتبوو! بەو درەوشاويەيەو لەگەل
فرېشتەكان جيا نەدەكرايەو.

هەردووكمەن بە پەروشيەو يەكمەن لە ئاميز گرت:

- "دادە نيلوفەر".

- "سەرپيلي خوشكم".

بە ترس و جۆش و خروشيەو يەكترمان لە ئاميز گرتبوو.

پيش ئەوەى من فريا بکەوم بېرسم، سەرپيل بە پوختى هەموو
شتىكى بۆ باسکردم:

- "منيان بەزۆر مېنايە ئىترە.. پيش ئىمەش كۆمەلتيكى تريان

مېناو و ئارديوئان بۆ بينيني ئاغا. بەلتيان پېداوين كە بە نيازى

خراب مامه له بیان له گهل نه کهن، به لام می شکم ئالوزیووه، زدر
ده ترسم، به م شیوه به جیا یان کردم وه له دنیا به که بقی به که مین
جاره ستم به دلتیایی و ناسوده یی کردبوو تئیدا.

ویستی ناغایه:

همان شت بوو. ترس و دوو دلی هه ردووکمان همان شت بوو.
به لام ئومیدمان له خوا ی گه وره نه برابوو. ئه و بی ناگا لییوونی
به نده که یشی، له نه نجامدانی خرابه کان پارێزواو ده کات.

وتیان: "ناغا دهینه ویت به تانیمیت" ئیکمه یان بمرده نهومی
سه رووتر. ئه و کاته دا له گهل دوو خانمی قه شهنگی تر پوو به پوو
بووینه وه، که ئه وان ده هاتنه خواره وه. وا دیار بوو ئه م خانمانه بقی
دنیا ناپاکه که ی ناغا ئاماده کران.

به لام بقی؟ له م کاته دا بیرم له مه ده کرده وه.

گه شتینه نهومی سه رووتر. له گهل سه رهیل خان هاوشمانی
یه کتری ده پویشتین. له دواشمانه وه ئاره زوو خان و هاوسه ره که ی
ده هاتنه سه ره وه.

دوو باره چووینه ئووړیکه وه که به کوریکه زدر سه رنچ پاکیشی
هه بوو. له و کاته دا پیاویکی زدر پیک پش و، نوورانی هات و،
به په له بردیانه ئووړه که ی ته نیشته. پاش که مێک پزیشکیک به
جانتا که ی ده ستیه وه هاته ده ر.

له پښتیدا نېمه لاهم پېښهاتانه سهرمان دهرنه ده کرد.
 بهمه رجال له و ژورده ی ته نېشت، نه و "ناغا" به، نه و زالمه ی لی
 بوو، به لام پزیشکه که و نه وانه ی که نېمه یان به پزوه بانگ کرد..
 هه موو نه مانه وای کردیو له میښکدا کوشکک پرسیار که له که
 بیټ.

چلو، قباوه، میوه یان پېښکه ش کردین. به لام نه من و نه
 سه رپیل خانیش ده ستمان بق نه برد، نه و گومان و ترسه ی نېمه ی
 تیدا بووین، نارامی لی بریووین و، دهره تی خه یالی چاو قباوه
 خواردنه وه ی بق نه میشتیوینه وه.

نه و پزیشکه ی که سه رها بینیمان له گه ل هاوسه ره که ی
 ناره زو خاندا له سوچی کی ژورده که دا له سه ر بابو تیکی زور
 هه ستیار گفتوگریان ده کرد. به هه لسوکه وت و پووخساریاندا
 دیاربوو که بابو تیکی زور گرنگیان باس ده کرد. پاش ماوه یه کی
 که م، ده رگایه ک کرایه وه، خانمیک هاته ده ر، فهرمووی چوونه
 ژورده وه ی له نېمه کرد.

له گه ل سه رپیل خان به په روشیه کی زورده وه چوینه ژورده وه.
 نای خودایه ! له گه ل دیه نیک پوویه پوو بووینه وه، که من
 هه رگیز بیرم لی نه کردیووه وه، هیچ به خه یالدا نه هاتبوو.

به په‌رؤشى و ترسېكى نۆره‌وه چووينه‌وه، به‌لام چى
ببينين. پووبه‌پووى جېگه‌ى نه‌خۇشېك بووينه‌وه كه له ناوه‌پاستى
نۆره‌كه‌دا پاكشاپوو.

له‌لاى پاست و چه‌پى سېسه‌مه‌كه‌وه شوشه‌ى ده‌رمان و بابته‌ى
چاره‌سهره‌كانى نه‌خۇشېيه‌كه پېزكراپوون، هه‌روه‌ها په‌رستاريك
كه زۆر به‌نيگه‌رانيه‌وه له ده‌ورى بوو ده‌بينرا. كهش و هه‌واى نه‌و
ده‌ورويه‌ره بارىكى سهرسوپه‌ينه‌رى تېدا ده‌گوزه‌را.

بكوژى ئابروو:

دواى نه‌وه‌ى كه‌مېك نزيك بووينه‌وه، تېگه‌يشتين نه‌و پياوه‌ى به
"ئاغا" بانگيان ده‌كرد هه‌مان نه‌و بكوژى ئابرووه‌ى جازان بوو.
ئاى خودايه، تۆ چه‌نده بالاده‌ستى. مافى ستم لېكراوان له
سته‌مكار ده‌سېنېته‌وه، سنوره‌كانت نيشانى به‌نده‌كانت
ده‌ده‌يت. چه‌نده دادپه‌روه‌رانه ئه‌رك و مافه‌كان دابه‌ش ده‌كه‌يت!
كاتېك ته‌ندروستى خراپى نه‌و مرۆفه‌ درېنده‌يه‌م بينى، كه ژيانى
سه‌دان كچى پاكي به‌بادابوو. له‌ناكاو كۆپه‌ى هه‌موو هه‌سته
گرگرتوه‌كانم بوونه سه‌مۆل.

له‌يه‌ك كاتدا له‌گه‌ل سه‌رپيل خان سه‌يرى يه‌كمان كرد.
ئاگر له‌ نيگاكانى سه‌رپيل خان ده‌بارى. له‌م نيگايانه‌وه مرۆف
ده‌يتوانى تېبگات سه‌رپيل خان تا چ نه‌ندازه‌يه‌ك ئازارو نه‌هامه‌تى
به‌ده‌ستى نه‌و درېنده‌يه‌وه چه‌شتوه. كه‌مېك لېتى نزيك بووينه‌وه،

له سەر کورسییهك له ته نیشتییه وه دانیشترین، ئه و پیاوه
نورانییهش که پیش ئیمه پزیشته ژووره وه، مه لایه کی ئایینی بوو
و، میژهر به سهر بوو و، به ده نگیکی کز قورئانی ده خویند.

هاوسه ری ئاره زوو خان نوشتایه وه به گویندا چرپاندی:
"ئاغام، نیلوفر خان و سه رپیل خانیشمان هیناوه."

من ئه و پیاوه م به شوناسی "یه لان ئابوژیر" ناسی بوو..
بالابه رزێکی هیزو بازو ترسینه ر بوو، چاوه ناپاکه کانی که میك
کرده وه و لیوه کانی به هیواشی جولاند، به لام ئیمه هیچی ئی
تینه که یشتن.

من هه له بووم، بمبورن:

له و کاته دا هاوسه ره که ی ئاره زوو خان سه ری له ده می
نزیکرده وه، هه ولی دا قسه کانی ئه ومان بۆ دووباره بکاته وه. که
ده یوت:

— "من هه له بووم. هه م به رامبه ر ئیوه و، هه م به رامبه ر خودا
تاوانبارم.. تاوانی زۆرم ئه نجام دا، سته م له زۆر که س کرد.
ئیتسا زۆر په شیمانم. ئیتسا و ده چمه حزوری په روه ردگار، تا
سزاو ئه نجامی تاوانه کانم وه ریگرمه وه. راستیه که م بۆ پوون
بووه وه، به لام تازه زۆر دره نگ بووه.

خوای گه وه له هه موو تاوان و سته مکارییهك خوش ده بیئت،
به لام مافی خه لك، هه رگیز..

ماڤيڤي ڏڏم وهڪ ته رڙڪ ته سٽوڏاڀه، گهٽج ٻوڙين ٻيرمان
له مانه نه ده ڪرده وه، به هيڙ ٻوڙين، سه رڙي شيوار نه زان ٻوڙين.
چاره کانمان به ستر ڙيانگي ٻڙ ڪه خرابه دا هه لپيٽا. گويمان به
حه لال و هه رام ته دندا. هه رگيز به ٻيرماندا نه ده مات ٻوڙيڪ ٻيٽ و
ٺاوا ڙيانمان ڪوٽايي ٻيٽ ٻيٽ. ياغود ته وهي لپيرسيته وه مان له ڪل
ده ڪريٽ.

وهڪ ده ٻينن من له م کاته دا باروڊلخم ڏڏر خرابه، ده زانم تاوان
و سته مگاريه ڪائي من هي ليٽو شيوون ٿين، به لام هيچ چاره به ڪم
نيهه، ٿيستا پٽويسته. من هه له م ٻوڙم. هه زاران چار ڏاڙي
ليٽورڊن ده ڪم.

له م کاته شدا به نيگيا لاواڙه ڪساني له ٿيحه ي ده پوانس،
فوميٽسڪه کان ٻڙانه سه ر ٻوڙم به ٿي، نه وه نيده به لاواڙي و ٻي
ده سه لائي و ٻي چاره ٻيه وه ڪه وٽه پارانه وه ڪه له باسڪوهن
ناپهت:

"تڪانسان لي ده ڪم، بمبه خشن" به م شميٽوه به ليٽمان
ده پارانه وه.

به ٿي. نه و "به لان نابوڙير" هي مله له ي به سه دان ڪچه وه
ڪرڊوڙو، ڪرڙسڪي هيواي ٻوڙخانڊن. نه و شاخه ٻيوه زميه ي
له چاوي خه لڪيا ڪيٽا ٻوڙو. به لام ٿيستا وهڪ منڊال ده پاراڙيتموه و
چاچ و ده ست ماچ ده ڪات.

نای خوايه گيان... نه بېټ چي له مه په فدا ميژنو بېټ؟! وانه ي
له مه نايابتر ده بېټ چي بېټ؟! ...

که سيکي و استه مکار، که به هيزو ده سيلات و ساوان و
مه له کاني تا نه و په پي سنوړ لادان و بين فرمايي خواي کړه بوو،
چېنده ها پروبار فرميسکي به پاکيزه کان پشتبوو...

نه ونډه به کول دمگريه تکاي لي ده کړين، خانم په رستاره که
به رده وام فرميسکه کاني بو ده سپي... له گال سه رپيل له به رده م
نه و ديمه نه دا پامابوړين... له يک سناقا به سله دان پروداوي ناخوش
هاته پيش چاومان... غورگه هه موو که س نه و ديمه نه په ند ناميزه ي
وه که به لگه ده پيني... ...

به لام ناگري توږه ي و هه ستي تړله سندنه وه ي ناخم هروا به
ناماني دانه ده مرکابه وه، به جوړيک که سه رله نو ي جوشي داو،
هر چي هه و لم ده دا نه مده تواني زال بيم به سه ر نه و پابردوه
تالدها، به لام له و ده چوړ نه و گريان و داواي ليږدنه ي
خاموشکري نه و ناگري چېند ساليه يوون.

له راستيدا زور سه ير بوو... چون يتوانم نه و نازارانه ي ته مه ني
که نجيم بير بچيته وه...!

نه و پوځه پر له تالپانه، نه و پوځه پر له ترس و برسيتي و
ناړه حه تپانه ي ته مه ني که نجی خرم ده هاته وه پيش چاو...
(به لان نابوړين) که واته نه مه به دادپه روه ي په روه رډگار. به م

شیوه‌یه که خوای گه‌وره مافی به‌نده ستم لی‌کراو و پا‌که‌کانی ده‌گریخته‌وه. لی‌پرسی‌نه‌وه‌ی به‌ر له قیامت له‌ژیانی دنیا‌دا ده‌ست پی‌ ده‌کات.

وه‌کو بل‌یسی ئه‌م دی‌مه‌نه سه‌دای حه‌قیقه‌تی‌کی به‌گو‌یی مرۆ‌فایه‌تیدا ده‌دا:

"ئه‌ی سه‌ته‌م‌کاره‌کان، خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی خه‌یالی له‌ لوت‌که‌بوونی به‌رده‌وام درو‌شم‌تانه‌و، واده‌زانن مه‌رگیز نا‌پوخ‌ین... نه‌که‌ن مافی که‌سانی تر بخ‌ۆن. کورتاییه‌که‌تان زۆ‌د تر‌سنا‌که. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی که‌ ده‌یب‌ینن ئه‌شکه‌نجه‌ی دنیا‌تانه، ئه‌ی ده‌ب‌یت سزای قیامه‌ت‌تان چ شی‌وه‌یه‌ک به‌خ‌ۆیه‌وه بب‌ین‌یت."

ماریک یه‌لان ئابوزیری خنکانه:

دوای ئه‌و مه‌موو پارانه‌وه‌و هانا بردنه‌ی یه‌لان ئابوزیر، کاتی هه‌یج کار‌دانه‌وه‌یه‌کی له‌ ئێمه‌دا نه‌دی. چاوه‌کانی داخست و مه‌ناسه‌ی ساردی هه‌لده‌کێشا. په‌رستاره‌که به‌خ‌یرایی ده‌ریزه‌کی ئارام‌به‌خشی بۆ کرد. مه‌لاکه‌ش به‌ هه‌یمنی به‌رده‌وام بوو له‌ قورئان خو‌ندن... به‌لێ، هه‌ر له‌و کاته‌دا بوو.. ئای خودایه، تووشی چ شو‌کێک بووم. هه‌رکات ئه‌و پووداوه‌م د‌یت‌وه به‌ر وه‌کو یه‌که‌مجار ب‌یت، سه‌ره‌له‌نوێ ترس و ته‌زووی سه‌رسوپمان هه‌موو له‌شم ده‌گریخته‌وه.

به هژی ترسناکی دیمه نه که وه، له یه ک کاتدا له گه ل سهرپیل
 هه ستاینه سهرپئ، به ترس و له زښکی زږده وه یه کترمان له نامیز
 گرت.. له بیرمان چووبووه وه له کوښ و چی ده که بن و، بۆچی؟
 به پاستی په نگه ته نها له چیرۆک و نه فسانه کاندایه بیسترایت
 کوتایی ژبانیکي ناوا.

ماموستاش که له و کاتدا قورئانی ده خویند، له بهرامبه ر نه و
 دیمه نه سهرسوپه ینه رده هه ستایه سهرپئ :
 - ئای خواجه ! الله اکبر.

ناره زوو خان و په رستاره کهش بهرگه ی نه و دیمه نه یان نه گرت و
 پایان کرده دهره وه. ته نانه ت هاوسه ری ناره زوو خانیش له
 بهرامبه ر نه و دیمه نه دا خوی بۆ پانه گیرا.

یا رب.. یا رب! تۆ چه نده گه وره یت.. چه نده حیکمه ت و
 په ندت زږه. نه م مړفانه بۆ هیشناش نه مانه نابینن؟! بۆچی له
 به ندایه تی کردنی تۆ پوو وهرده گڼن؟ بۆچی بیر له کوتایی نه م
 ته مه نه و لیپرسینه وه کانی ژبانی دنیا ناکه نه وه؟! خودایه بۆچی
 مړف یادی نه و مردنه له بیر نه کات، که په نگه هر ساتیک په خه ی
 بگریت؟! چاره کانه داخست بوو و، توند گوښکانمان گرتبوو،
 به وپه پی بیچاره ییه وه یه کترمان له نامیز گرتبوو، (یه لان نابوزن)
 له ناوه پاستی ژوریکي گه وره و پازنیراودا دواساته کانی به پئ
 ده کردو، له و شیوه ترسناکه و له بهرچاوی نیمه دا به و جانه وهره

ترسناکانه ده گېشت. به لې... هه موو شتنې له بهرچاوي نيمه دا
 پوويدا. نه مه خه ونيک نيه، خه يال نيه، گومان نيه... پاستييه،
 چونکه له بهرچاوي شه ش که سدا نه و پووداوه ترسناکه پوويدا.
 نه و پوويي نه و هې بزانه ي له کوټه وو، ماريکې سر سوپه مينه
 له گهر دني په لان نابوزير نالو سهرې گه ست.

نای خودايه! سبه دای هاوارو نه شکه نجه چه شتنې (په لان
 نابوزير) به ده ست نه و ماره دا ته وای پوونماني ده ه ژانيد،
 هه موومان سر سام بوو بووين به پاستي ديمه نيکي زهر ترسناک و
 نامق بوو، به ده ست نه و ماره وه (په لان نابوزير) ماره قی
 سهره مرگی ده پشت، له چاره داچه قيوه کانيدا توقين و
 سر سوپمان ده بينرا.

نه و نزاو پارانه وانه ي که ماموستا به ترس و په شوقاوي
 ده يخويندو، نه و نرکه و نالانه ي من و سر پيل که به کمان له ناميز
 گرتيوو، هيچ پيشي به توپه يي و هله کاني نه و ماره نه ده گرت.
 ته نانه ت هاتو بيزار کرايه زياتر توپه ده بوو و، زياتر پټوه ي
 ده دا، زياتر قه پي ده گرت.

سهر سام و په شوکابووين:

ساتيک چاوم له سهر نه ديمه نه توقينره لابرډ. له دهم و گوئ
 و پوهمه ته کاني (په لان نابوزير) وه خوین ده پژاو زمانه پارچه
 پارچه بووه که ي له نيوان لټوه کانيدا ده که و ته خوار! .. نه و

دەوروپەرە ئەوەندە پەشۆکا بوو. ئەقلەکان بەجۆرێک وەستا
 بوون. هەستەکان بەرەو باوەپنەکردن و ناچێگێری دەچوون، هیچ
 کەس دەرفەتی هەولی فریاکەوتن و دۆزینەوێ چارەسەری
 نەبوو. هەرکەسەو لەناخی خۆیدا ئەو پووداوو باوەپنەکراوێ
 شی دەکردەو.

ئای پەرەردگاری بالادەستم!

ئەمە چ تاقیکردنەوێکی پەرپەند بوو! ئەمە چ
 دادپەرەرییەکی سەرسۆپهێنەر بوو. چ دیمەنیکی باوەپنەکراو
 بوو... ئەو (یەلان ئابوزێ)ی کە ئابوو و پاکیزەیی و خەون و
 هیواکانی سەدان کچی پاپچی خاک کردو، هیچ کات هەستی
 بەزەیی نەدەجولای ناوی (مار)ی لێنرابوو. تەماشای ئەو
 دادپەرەرییە پەرەردگار بکە. ئەو (یەلان ئابوزێ)ی کە وەکو
 مار ژەهری دەپشتە سەر هەستە بەرزو پێرژەکانی ئەو
 مرقفانە... ئەوەتا خۆی گەردەش لەسەر شێوێ مار فریشتە
 گیانکێشانی بۆ ناردو، لەو دیمەنە ترسناکەدا ئارەقی سەرە مەرگی
 پێ پشت.

ئەو دیمەنە هەر کۆتایی نەدەهات.. ئەو پیاوێش هێشتا گیانی
 نەسپاردبوو. توپەیی ئەو مارە کۆتایی پێ نەدەهات. سەرپای
 لاشە (یەلان ئابوزێ)ی گەستبوو و ژەهرخواردی کردبوو.

ئەوئەندە گيانكىتشانىكى سەير بوو، وەكو بلىنى بە سەدان
قەساب يەلانىان لەناو جىگەكەيدا پارچە پارچە كردوو. ئەويش
لە ئازارى پۇج و لاشەى خۇيدا ھاواری دەکرد.

وەكو وتويانە: "ماڤى كەسى بېچارە مەخۇ، بەھىمنى گيان
بدە.." بەراستى پەرورەدگار ئەوئەندە دادپەرورە، كە ئازارو ھانا
بردن و شىنى سەدان كچى بېچارەى لە شىوہى مارتىكا ئاردوو،
خستويەتە گيانى يەلان، تا تۆلەيان بۆ بکاتەو.

ئای خودايە! ئەمە ھەر لەزاتى تۆ دەوہ شىتەو، نيشاندانى
ئەم دىعەنە بۆ پەندوہ رگرتنى ھاوپىشەكانى ئوای خۆى زۆر گىرنگ
بوو. پەنگە ئەم ئازارو ئەشكەنجەيەى كە ئەو بينى تەنھا
نمونەيەك بېت لە مليۆنان نمونەى ھاوشىوہى خۆى.. لەوانەشە
تەنھا نمونەيەك بووبېت لە شىوہەكانى سزای ناو گۆپو، تا پۆڭى
لېپرسىنەوہ يەلان و ھاوشىوہەكانى دەچيژن.

ئاه لەم جۆرە مۆفانە ئاه! ئەگەر تەنھا لەم پاستيانە
بگەشتنايە. ئەو ھەموو ئاپاکی و تاوانانە پەويان دەدا؟!

لەوہ زياتر بەرگەمان نەگرت:

ئېمە لەوہ زياتر بەرگەمان نەگرت و پۆشتينە دەروہو.

مامۆستاش بەتەواوى سەرسام و تۆقيو بوو و دەپاراپايەو:

"من شتى وام نەديوہ. باسى مردنكى وام نەبيستوہ، تەويە،

خوايە گيان تەويە... بە ھاناامان وەرە، يارمەتيمان بدە، خوايە

گیان هه ناسه ی کۆتاییمان هاوشانی میهره بانی نه بپاروهی زاتی
خۆت بکهیت". هه مووان ده له رزین. هیچ کهس ناگای له وهی
تهنیشتی نه بوو. ئه و هاوارو نالاندنه ی که له ژووره وه ده هاته دهر،
هیچ کاردانه وه و وه لامیکیان بۆ نه بوو.

نێتر نه م پسته یه میشکی هه مووانی داگیر کربوو..
"پزگارم کهن..."

کۆی له دهست کۆی پزگار ده کهیت؟! کهس توانای نه وهی
هه بوو..؟! له و کاته دا هه موو فریاد په سیکی له دهست دا بوو..
دۆست، ده وله مهندی، هیزو ده سه لات، ناویانگ... هیچ کام له مانه
به هانا یه وه نه هاتن.

بۆی ده سه لات و زه لیل ما بوو. له و کاته دا ته نها یه ک هیز
ده توانییت یارمه تی مرۆف بدات.

- خودا!

به لام یارمه تی کۆی؟! به نده یه کی باش.. که گوێزایه لی ئه و
بوو بیئت.

نێتر له و کاته دا ده وله مهنترین و خوشبه خترین کهس ئه و
که سه یه که به نده یه کی باشی په روه ردگاری بوو بیئت.

به‌شی سیّهم

چاوه‌روانی نیشانه‌یه‌کم

له و کاته دا گولزار خان هاته وه خه يالم. گولزار خانیش، به کيکي تر
بوو له قوربانيه کاني دهستی نه و گيژاوه.

نقد به گرانیش له و ژيانه پر تاوانه پزگاري بوو بوو.. نه و
به هوی نوموونى له و دهريای تاوانه دا، په يوه ندى له گه ل هه موو
خرمه کانيدا پچرپابوو، به لام گيروده بوونى به م ژيانه وه هه رگيز
له سهر ويستی خوی نه بوو..

نه و کاته ی نه و مان ناسی، خانميکی بى که سى ته من چل سالان
بوو، که نږينه ی کاته کاني له سهر به رماله که ی، به دليکي غه مگين
و چاوکی پر نه سرينه وه به سهرده برد. له ساتي مه رگيدا، له گه ل
چه ند هاوپتيه ک له پشت سهری بووین. له راستيدا نه وه مردنيک و
مالئاواييه ک و گه شتکردنيک بوو، که نامان خوايه !! نيره ييمان
پيى ده برد. "خوزگه نيتمه ش مردنيکی و امان به نسيب ده بوو"

گولزار خان له دوا ساته کاني ژياندا هه ستايه سهرپي و،
دهسته کاني به رزکرده وه، پاشان چه ند جار شايه تومانی دووياره
کرده وه... نای خوايه گيان، نه وه چ به يه ک گه يشتنيک بوو!
وتی (سهره رمان) و هه ستايه سهرپي.. کوتا وشه ی
(سهره رمان) بوو.

بى گومان سهره وری سهره رمان، نازيزترينى نازيزان،
سولتانی سولتانگان تاکيکی بيچاره ی نوممه ته که ی له دوا
هه ناسه يدا به تنه ا جى ناهيتليت.

ئەمەيە خەلاتى دوا ھەناسەي بەندەيەكى باشى خوا...
 لە ھەمان کاتدا ئەمەشە ئالەي دوا ھەناسەي بەندەيەكى
 سەرپىچىكار...

لەپاستىدا ئەمە وانەيەكى گەوردەيە بۆ ئىمە ھەمووان...
 ھەرچەندە بۆ داجار يەلان ئابوزىرمان نەدى، بەلام ھىچ گومان
 لەو ھەدا نىيە كە حالى ناو قەبرەكەي زۆر لەو ترسناكتەرە كە ئىتە
 بىلىمان، بەرزىايى چەندىن مانگ ئەمترانى ئەو دىيەنە لە مەشك
 دەركەم. چەندىن مانگ بەو ترسەو ژیام، ئا لەم ساتانەدا بۆ
 تىگەيشتم كە لىپرسىنەو يەكى زۆر مەزن و وردەيە. "ئايە مەن
 ئامادەم بۆ ئەو لىپرسىنەو يە؟" بە بەردەوامى ئەم پىرسىارەم
 لەخۆم دەکرد. لە بەرامبەر بەرمالەكە شەدا تابلۆيەكم ھەلۋاسى بۆ
 تابلۆكەش ئەم دىپرەي لەمەن نووسىرابوو: "ئايە خۆمان
 ئامادە كىرەو بۆ مەرك؟"

بەتەواوى ئوقمى ئەو جىھانە بووبووم

ئەو ئۆزارەيە ئوقمى خەمىكى زۆر سەخت بووبووم، بەجۆرىك،
 كە تا ئەوكاتە بەو ئەندازەيە ھەستم بە بىزاري نە كەردبوو.
 ئەو بىزاريەم ھەتا ئەمق ھەست پىن نە كەردبوو.

ئەم خەمە، خەمى عەشقىك و خوشەويستىك و ئومىدىك بوو.
 پەنگە ئەمە بۆيەگە مەن جىار بىت لە زىامدا، ئاوا ھەستم بە
 عەشقىكى بىن لىكدانەو كەردىت. ھەموو ھەست و ھەموو

خوایزایی و هیواکانم له ناو چه ند دیزیکدا چه قیاز به سستیور، که
 بوو بوو ه مایه ئی مانعوو کورننی ده روونم: "سه روهرم، هن شوم زور
 خوش دهوئیت." "سه روهرم، نه م به نده تاوانبار ه ئی نوممه نه که ت
 خوایزایی دیداری تقیه، بانگه ییتلم، بکه یق دیدنه ییت."

"سه روهرم، مهن زور دره ننگ خۆشه ویستی و عه شقی تۆم
 دۆزییه وه، به لام چی ده بیته نه و خۆز که به م بیته پاستی، به
 ده بیته منیش یه کێک به له وان ه ئی که به پا کردن به ره مولات دین،
 چی ده بیته به نهووی بوونت پیتووییم بکه ییت بۆ که یشتن به
 دیداره!"

تکلیه به سۆزنی خۆت گوتی بیستی نه و گیناوه ئی ناختم و له و
 ئازاوانه ئی پلار چه پلار چه م نه که ت، شه م هاوارو خالافه نه
 سه روهرم، تۆ نیت دروازی جیهانیت، پیته مبه ری پزگاکه ری
 جیهانیت ته نانه ت نه که ت بهر شه فاعه تی زانی مو باره کی تۆ
 نه که ت، بن هیوا ناختم، به لام ده رگایه کی ترم نه هانای بۆ بهرم،
 نه که ت زانی تۆش ده روازه ئی خۆشه ویستی و میهر شه فاعه تی
 خۆت لی نه که یته وه، نه و نومیده وارم له یادت بیته من به نده مبه کی
 تاوانبارو شکستخوار نوم له باره گای به روهر دگاری، به عه شق و
 خۆشه ویستی هه حیشه یی تۆوه هیوا ئی ژیان ده که م."

هه و تقیت به په یانه که ئی به روهر دگار پزگه ت نیشانی چه ننان
 تاوانبار داوه، دهستی هانات بۆ چه ندان بیچاره دریز کردوه به

په يامه که ت چه ندان بکوژو بى ثيمانست پرتنموويى کردووه،
 فرميسکى بيگه سیت سړپوه بډيان.. منیش به نده يه کى خودام، که
 که نجيتيم به تاوان و سه رليشپواوى هه لوه ريوه.. کړشکى هيواکانم
 پووخاوه، ناپاکيم له تیکرپای دؤسته نزیکه کانى ژيانم ديوه،
 پاکترین په په کانى ژيانى به ندایه تيم ته پ و تۆزى تاوان
 دايؤشيوه، بى چاره و نه نا چاوله پښى شه فاعه تى تۆم.
 خوښه ويستيم بى قورئان و ئيسلام و موسولمانان و خوښه ويستانى
 تو تاکه تویشوومه.. نه و ده رگای شه فاعه تى بى نوممه ته که ت
 والات کردووه، نه وا منیش له هه مان ده رگاوه تروسکى هیوام به
 شه فاعه تى به دى کردووه. منیش چى تر نه م دلّه ماندووه م
 به رگى دورى و خوښه ويستیت ناگريّت. نه ی پيشه و امان، هر
 خوّت په حمه تى بى جيهان، پيشه وای مرقايه تیت.. ناراميت بى
 دلّه ته نياو بى چاره کان، نوميديت بى پووخساره بى په نگ و سيس
 بووه کان، نووو پووناکيت بى چاره خاموشه کان.. وه لامى
 داواکانى نه وانه ی ده لّين: "که سيک هه يه به هانا مانه وه بيت؟
 ده ستمان بگريّت و يارمه تيمان بدات؟ که سيک هه يه ببيت شه شيفای
 ده رده کانمان؟" نه وه ی که له پښه ی سه رفرای جى ده مينيت و
 بى که س و بى ناو نيشان و نامۆ، تاکه هیواى (سه روه رم) (تۆيت).
 بيگومان توش به سۆزو په حمه تى خوّت ده يانکه يته پزى نه وانه ی
 به شه فاعه تى خوښه ختيان ده که يت.

تۆڭە لە پېنناو ئەوێ بېیتە پەناگە ی بێ چارەکان بە درێژایی
 تەمەنت لە حەزری خوادا دەستت بالاو پووت لە بارەگاکی بوو.
 سەرورەم... لە گەڵ تۆدا راستی ژيانمان بۆ دەرکەوت، منیش
 خوازیارم وەک ژيانەوێ پاشماوێ و شکبوی پوویارەکان و، گەلا
 وەرپوێکان و، گۆلە ژاگاوێکان، بژێمەوێ. خوازیاری دیداری
 موبارەکی تۆو، دانیشتم لە حەزری موبارەکتدا، تا ئەندامی کۆپی
 دینداری و ئومێدو عەشق و ئاسوودەییەت بم.

تاگە ئومێدم شەفاعەتی تۆیە:

سەرورەم... ئەرکی سەرورەکان، بەهاناوێ هاتن و پەنادان و
 هاوکارییە... دەستێ چاوێ پوانی مژدە ی سەرفرازی و ئاسوودەیی
 هیوایان تەنھا زاتی موبارەکی تۆیەو، منیش وەک بەندە یەکی
 بێچارە بە شداری ئەو هیوا خوازییەیانم.

سەرورەم، تۆ لە پېنناو سەرفرازی ئومەتە کەتدا ژیایت و،
 ئازارو ئارەحەتیت بینیو، فرمیسکت بۆ پشتن. تۆ ئەوێ نەندە
 ئومەتە کەت خۆش دەوێست دەتفرموو: "خودایە، ئەگەر نیعمەتی
 بەهەشت ناکەیتە نسیبی ئومەتە کەم، ئەوا منیش تاکیکم لەوان
 و، شایستە ی بەهەشت نیم". سەرورەم، من تاوانکارو هەلە کارم،
 بەلام تۆم بە جۆرێک خۆش دەوێت، ئەگەر گونجاو بووایە، ئەوا
 هەزاران جار، بگرە سەدان هەزار جار بۆ گەیشتم بە دیداری
 موبارەکت ئەم ژيانەم جێ دەهێشت.

ئېۋەندەم بەسە يەك نېشانەم پېشان بەدەيت. نېشانە يەك
 بچولە. بۆلەۋى. مېچ نەيىت ئومىدىكى بچولەم لا بىر سەست بېت،
 بەنجەرە يەككى مېۋاۋ پزگارىم بۆ يىگىتەۋە، تا مژدە ي بەرە يەيەنى
 ئاسۋودەم پېندەت... سەرۋەرم، تەنھا خىۋا يەك لەتقۇرە يەسە، تېا.
 بە پەرۋشەۋە تەنەت گىيانىشېم بېخەشېم تا تېخەۋە دېدارتەدە...
 ئېۋەندەم بەسە بانگم بگە...
 ئەۋ زەردە پەرى ئىۋارە يە... ئىۋارە يەككى خېلۋاۋ بېۋە...
 ئەۋ شەۋە بەشېم لە پەيەمى مېۋە جىزاتى ئەجەبەم
 خۇندەۋە. ژياننامە ي سەرۋەرمەن، خەمەت و دەراساكانى مەۋە
 ژيانى، پېشەنگ بېۋەنى بۆ ئومەتەكە ي، مەمور ئەمانە سەرلە نۆي
 و بۆ چەندەما جارى دېكەش دوۋچارى سەرسامى دەكردەۋە.
 ئەۋ خۇشەۋىستى و پەرۋشەۋە ي دېدارم بۆ ئەۋ زاتە يالى
 كېشاپور بەسەر تېكراي چىركەكانى ژيانمدا لېدانەكانى دېم لە
 سېنەمدا ئارامى نەدەگرت. ئەۋ شەۋە چاۋەكانى لە چاۋەپولەنى
 ئومىدىك بول. ئەۋ ئىۋارە يە بە تېكراي بونمەۋە چاۋەپولەنى
 مېۋا يەك بېۋە... ئەۋ شەۋە لە پەردەم كۆشكى خۇشەۋىستى و
 ئەۋىنى سەرۋەرمدا چاۋەپولە بېۋە. مەستەكانى ناخەم جىزە ي
 مېۋا لېكەن دەدا يە گۆمەن...
 ۋەك بېلى ئەمبەر مېۋالى "بەلى يان نەخىر" ۋە بېستىم... لەم
 ئېۋەندەشدا تەنھا ئەۋەم لە دەست دېۋات ئومىدەۋارىم...

چاوه پروانی تروسکه یه کی مژده به خش بووم:

چاوه پروانی تروسکه یه کی مژده به خش بووم له سهروه رمه وه.
سه ره پای نه وه ی ده مزانی شیاوی نه وه ش نیم... شه ویکی
دیکه شم گه یانده به ره به یان، له سه ره ماله کم و، له و کesh و
هه وای نیمانی و پوچیه دا له گهل فرمیسه کانه و دلکی په روشی
چوله که ناسا له دواي نوژی به یانی خه و برمیوه. نه مه نه گهر
پیی بوتریت نوستن! به چار و دلی په ریشان و، هزو بیری ماندو
و شه که تمه وه. هه موو دنیا ماماده کردوه تا وه ک دیاری بیکه مه
قوربانی له پیتا و نه وینیکدا.. ده بن به مه بوتریت خه وتن؟!

ژینم بووه مهیدانی جهنگ، خو شم وه کو برینداریک خه لتانی
خوین بووم. هه له و راسته کان، ناحه زو قه شه نگه کان،
سه رزه نشته که رو دۆسته کان، خه یال و راسته قینه کان..

دووباره له گیتاوی خه یال و بیره ئالۆزه کانه دا ون بووم... له
ده ریای نه وینیکی خه یالیدا ژینم ده کرد.. من کیتم؟ سهروه رمان
کی به؟ ئایا مریه ده توانیت له سه ره پوی ئاو بنووسیت؟ له تاریکیدا
چاوه کان توانای بینینیان هه یه؟ گونا هه کان به ئاسانی
ده سپردینه وه؟ په روه ردکاری جیهانیان به زه یی به که سیتکا
دیته وه که تیکرای ته مه نی سه ره پیچی کردن بووه؟ نه ی نه گهر
وابیت؟! به ناچار یی خو م له گهل دوانومیدو سه ره فرازی و... به
دلکی شکاوه وه سروجی ژیانم گرتبوو.

چهنده له سهنگه‌ری ئه‌و جهنگه‌دا مامه‌وه؟ نازانم، ته‌نها شتيك له‌بیرم بێت بریتی بوو له‌وه‌ی كه‌جیگه‌ی خه‌وه‌كه‌م وه‌ك دۆزه‌خی لیها‌تبوو، له‌هاواری خۆم به‌ئاگا هاته‌وه‌. له‌ده‌نگی خۆم به‌ئاگا هاته‌وه‌، كه‌ده‌له‌رزیم و ده‌موت: "چیت‌ر به‌رگه‌ ناگرم، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! بگه‌ره‌ هانام، وه‌خته‌ له‌ دۆزه‌خی تاوانه‌كانمدا ده‌تویمه‌وه‌..."

ئه‌وه‌نده‌ له‌ دوودلی و په‌رۆشی و په‌شوكاوییدا بووم، كه‌ ته‌واو كاتم له‌بیر چووبووه‌وه‌، له‌بیرم نه‌ما‌بوو، له‌ كویم و كیم و چۆن؟! ته‌نانه‌ت له‌ دوا‌ییدا زانیم كه‌ چهند جار زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌كه‌یشم لییداوه‌... وه‌كو منداڵێك كه‌ له‌ برسا تاو نه‌داته‌ پارچه‌ نا‌ئێك، ده‌ستم دا‌یه‌ ته‌له‌فۆنه‌كه‌، به‌ خه‌یالی ئومیدێكه‌وه‌ وه‌لام دا‌یه‌وه‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ ساته‌كانم ئاوێته‌ی یادی په‌روه‌ردگارم بووبوو، وتم:

"خودایه‌، ئیت‌ر مژده‌یه‌ك نیشانی ئه‌م به‌نده‌ بێ چاره‌یه‌ی خۆت ده‌ده‌یت؟!".

په‌شوكا‌بووم... ده‌نگێك له‌ ته‌له‌فۆنه‌كه‌دا وتی:
- "نیلوفر خان".

ئای خودایه‌، نورای خان بوو ته‌له‌فۆنی ده‌كرد... له‌دلی خۆمدا ده‌موت: "إن شاء الله ئه‌م به‌یانیه‌ مژده‌یه‌ك ده‌بیس‌تم". خودایه‌ ئه‌وه‌ چ په‌رۆشیه‌ك بوو، ته‌نانه‌ت نه‌متوانی به‌ته‌واوی بوه‌ستم،

دەستم توند بە دیوارە کەوێ گرتبوو، تا بتوانم بە سەر خۆمدا زال
ببم. نورای خان، لە هەناسە کانەوێ کە مێک هەستی کرد کە
نا ئاساییم:

- "شتێک بوو نیلوفر خان؟ ئێوە باشن؟"

بە هەرحالێک بوو وە لایەم داوێ:

- "شکر بۆ خوا، خوشکە کەم..."

- "نا نا.. تۆ باش نیت. دەنگت دە لەرزیت، ئەگەر نەخۆشیت

با بێین بێتەین."

- "من باشم، خوشکە کەم.. لە ناکاو بە زەنگی تە لە فۆنێ کە بە

خە بەرھاتم، بە هۆی ئەوێ وێه." بە دڵنیاییەوێ نە دەکرا باسی ئەو

کەردە لولوی ئەوینە ناخەم بۆ نورای خان بگێڕمەوێ. چونکە

میشتا لەوێ دڵنیایە بووم، سەرە پای ئەوێش من شیاوی ئەو

شکۆمە ندییە نە بووم.

- "پەنگ بە هۆی ئەوێ وێه بێت تازە لە خەو هەستابیت؟!"

وادیار بوو نورای خان دە یویست زیاتر لەو بارەوێه قسە بکەین،

بە لایەم من خۆم لە پرسیارە کە ی دزییەوێ بە وتنی:

- "شەو کە مێک درەنگ نووستم."

- "خوای گەورە بەرە کەت بخاتە ئەم پۆزگارانەو هاشیوێه یان

لە لاپەرە ی ژیانمدا نۆر بکات، من نۆر باشم."

- "باسە کانی کۆرە کە ی دوینێ چۆن بوو لات؟"

- "نۆر جوان بوون.. ئەو ژياننامە يەي پېغەمبەر ﷺ، ئەو نمونە و بەسەرھات و پەرداوانەي ئەو زاتە منیان بەرەو دونیا يەکی پر هیواو ئومید برد، تا ئیستاش لە خەیاڵی ئەو جیهانە مەزنەدام."

- "ئەو خانمە موسولمانە ھۆلەندیەي کە لە بارەي (پەيامەکانی نوور) ھەوە قسەي کرد، بەلاتەوہ چۆن بوو؟"

- "نۆر جوان و سەرئەچراکیش بوو. لەپاستیدا ئیمە نرخی زۆریک لە بەخششەکانی پەرەردگارمان نازانین، ھەست بە گرنگی و نرخی ھاوارەکانی ناخمان ناکەین."

ئەو خاتونە خەلکی ھۆلەندایە، بەسەردان ھاتۆتە ولاتەکەمان، ھاوہی سێ سالە بێ وچان ویلی راستی بوو، بۆ ئەم مەبەستەش بەباشی فێری زمانی تورکی و عەرەبی بوو. پەيامەکانی (نوور)ی سەعید نوورسی دەست کەوتووہ.

دەيەویت کۆمەلێک بابەتی زۆر گرنگی نووسەرێکی خۆمان بۆ باس بکات.. خودایە گیان مەرۆف نازانیت بەم ھەلەي کەسیکی بیانی دلخۆش بیت یان خەمبار؟! ئەمە لەکاتی کدایە کە ئیمە لە دواکەوتوویی و نەزانیی و، وتنی "ناھو ئۆف" پزگارمان نابیت.

بەلام چیمان کردووہ لەپێناو گۆرپینی ئەم باروێخەدا؟ بەرنامەپێژیمان بۆ پێژەکانی ژيانمان ھەيە؟ سنوورێکی کۆتایی بۆ کات بەفەرۆدانمان دادەنێین؟ بۆ برەوپێدانی زانست و

زانباریه کانمان هیچ ههولێکی دامه زراومان داوه؟ ههول بۆ به باشی
 تیگه یشتن له زانسته ئیسلامیه کان. ههولمانداوه زمانی عهره بی
 فیریبین؟! ناماده بین فیری زمانی ئینگلیزی بین تا کو
 پاستیه کانی ئیمان بگهیهنن به بیانیه کانیش؟! بۆ
 چاره سه رکردنی ده رده کانی موسولمانانی ولاتی خۆمان و جیهان
 دوو چاری سه ختی هاتووین؟! تا چه نده ده روومان به دیمه نی
 جه نکه کان کاریگر ده بیته؟ بۆ پالپشتی کردنی ئه و خوشک و برا
 لیقه وماوانه مان قوربانیمان داوه؟! تا چ ئاستیک له بیرى ئه واند
 بووین؟

داده، ئیمه هه موو کات بۆ تاوانباره کان گه پاوین، ئایا خۆمان
 تا چ ئاستیک تاوانبارین؟! نه گر به شوین چاره سه ری ناته وای و
 که م و کوپییه کدا بگه پین، ئه و ده بیته سه ره تا له خۆمانه وه
 ده ست پێ بکهین...

- "برپاره له گه ل ئۆزله م خان یه کتر ببینن؟"

- "به ئی... خودا باشی بۆ بکات، جاروبار په یوه ندیم پیوه
 ده کات و، ئامۆژگاریم ده کات. هه میشه له ته نکه ژه ماددی و
 مه عنه ویه کانی ئه م دواییانه مدا هارکارم بووه."

ئه م پرسیارو تیبینیانه ی نورای خان، له م کاته ی به یانی و، به م
 شیوه یه بێ پیشه کی سه رنجی پاکیشام و دلّه پاوکی لا دروست
 کردم، چونکه داده نورای به شیوه یه کی له ناکاوی ئاواو، بۆ ئه م

قسانه په یوه ندى نه ده كړد. واديار يو مه به ستنى نه و ناماده كړدى
من بوو بڼ باسى بابه تيكى تر، به لام نه په ویت سهره تا نارام
بكاته وه، منیش بڼه وهى نه بیته بڼ پڼزى، نه مویست پېرسم.

نه و مژده په ی چا و مړی بووم:

پاش ماوه يه ك له گفتوگو، دواى نه وهى ه ستنى به
هيروبوونه وهى دهنګم كړد، نه و باسى كړده وه:
- "كه ميك پيش نئستا سهدا په يوه ندى پتوه كړدم".

نای خواهه گيان! به بیستنى (سهدا) ته زوویه ك به د ورونددا
هات، به بیستنى نه و پسته یه، ده سته جی له شوینى خوم
دانیشتم. نه و ناوه له خه یالدا هر دهنګى نه دایه وه، تینه گه شتم
نورای خان باسى چى ده كړد، هر چو نيك بوو زال بووم به سهر
پرسىاره كانى میشكمد، تاكو بتوانم تىى بگم. نورای خان
به ناگای هینامه وه: "كچى، نه وه چیت به سهرهات؟! "به زور توانیم
بلیم

- "هیچ نیه"... به لام نه و زورباش له حالى من تیگه یشتبوو.
چون نه زانیت؟ نه و یه كيك بوو له و كه سانه ی له نزیكه وه ناگادارى
هسته كانى من بوو به رامبه ر (سهدا). له بهر نه وه دیسان له
سهره تاوه قسه كانى دوباره كړده وه..

- "نه م به یانییه سهدا ته له قونى بڼ كړدم".

به وپه پى وریاییه وه گویم له نورای خان گرتبوو...

- "ده پۆڭ لە مەريەرخەونىكى بەتۆرە بينيوە."

بەپەرۆشيبەوہ:

- "خەون لە بارەى منەوہ؟!"

- "بەلى."

لە خۆشحالى و سەرساميدا تواناي قسەکردنم نە مابوو .. بىئ
ئەوہى بېرسىم چى بوو، چۆن بوو... ھەر چۆنىڭ بىت، تەنھا لە
خەونەكانىشىدا بوونم ھەبىت، بۆ من زۆر بوو... بەو پشكە
كە مەش ھەر قايل بوم..

يەككە بوو لە شەيدايانى خواو پىتە مەرو ئايىنەكەى... چىتر
چاوەپوانى ئەوہم نە دەکرد... تەنانت ھىواخوازى ئەوينىشى
نەبووم. ئەوہندەم بەس بوو، كە لە دىئاي ئەودا جىڭگە يەكم
ھەبىت. ناوہ پۆكى ئەم خەونەش ھەرچى بىت، بۆ من وەك دىئايەك
ھىوا دەھاتە پىش چار.

ئىتر لە پەرۆشىمدا بەسەختى ھەناسەم دەدا، بە بىستنى
كۆتايى پستەكە... پەنگە بلىم زۆر بە ئەستەم توانىم زال بىم
بەسەر ھەلچوونى دەرووندا، كاتى پاشماوہى قسەكانىم گوى
لېبوو ھەولتى زۆرى خۆمدا بۆ بەرگەگرتن.

- "ئە... ئەى دواتر؟" پاش چەند چركە يەك وەستان، ئەم
پستە يەم وت... بە وینەى شىتتەك، كە بۆ چەند چركە يەك ژىرى
لە دەست دابىت ھەلسرگە وتم دەکرد.

- "سەيدا، بۇ چۈنە ديدارى سەرۋەرمان (پېغەمبەر ﷺ)،
 بېرىرى دا بەمەبەستى (عەمرە) بېچتە مالى خوا، بۇ ئەمەش ناۋى
 خۇى و، ئۆزلەم خان و، ھاسەرەكەى (كاك مەتىن) و، منىشى
 نوسىۋە. سەرەپاى چەند دۇستىكى تىرىش.

وھكو پېم وتى سەيدا لە خەونىدا تۇى بېنىۋە كە پېت
 وتوۋە: "چى دەپېت منىش لەگەل خۇتان بەرنە زىارەتى
 ھەزەت!" ئەم خواستەى تۇش كارىگەرپپەكى بەرچاۋى لەسەر
 سەيدا بەجېھىشتوۋە. لەبەرئەۋە وتى پېت بلىم، ئەگەر نىەتى
 ھانتت ھەيە، تا ناۋى تۇش تۇمار بكات."

لەپاستىدا ئەمە ئەموزدەيە بوو كە پۇخى بېچارەم چاۋ لەپىرى
 بوو. لەبەرئەۋە دەمويست لە خۇشحاليدا بفرېم، بەجۇرىك كە
 جەلەۋى خۇم لەدەست دابوو، ئەمدەزانى چىم دەوت، بەۋىنەى
 مندالىكى خۇشحال دەھاتمە پېش چاۋ كە لە دىدەيەۋە تېشكى
 ئاسوودەيى و شادى دەبارىن.

بەشى چوارەم

يا رسول الله بهرەو لای تۆ دىم

هَيَّوْاش هَيَّوْاش هه ستم ده كرد، تابلوی ده روونم له پشت
هه وره كانه وه هه لَدِيَت و، هه ر له وِيَّوه به ره و لای پَتِفِه مبه ر ﷺ له
شه قه ی بالّ ده دات! .. ئه م دلّه شه كه ته م چۆن بتوانِيَت به رگه ی
وه ها مژده يه ك بگريَت؟!

يا رسول الله به ره و نووری دیاری تۆ ديم..
له دواى ئه و مژده يه چى پوویدا، له یادم نایهت، كه چۆن له و
كانه دا له هۆش خۆم چووم، هه ر كه نوورای خانیش هه ستى به م
كه و تنه م كردوه، ده سته جى خۆی كه یاندووه ته لای من.
ئه وه بوو به ده نگی زه نگی ده رگا كه به ناگاهاته وه، دواى
ئه وه ی كه چه ند كاتژميرَك بوو له هۆش خۆم چوو بووم و بى
ناگابووم.

كاتى هه ستم بچم ده رگا كه بكه مه وه، هه ستم به هه یچ شتيكى
ئه م جيهانه نه ده كرد... سه راپای ئه م كه ردوونه به ئه وینى ئه و
نازداره ﷺ په نگ كرابوو.

سه روه ره كه م.. خه ونه كانم بوونه پاستى.. ئه وا ئیستا وه ك
بالداريَك ديمه مه مله كه تى موباره كت.

ئيتـر... پتيـواری سه ر پتيـگای شادبوونم به تۆ.. ته نها تروسكه ی
ئومیدی من تۆیت... ته نها فرياد په سم شه فاعه تى زاتى موباره كى
تۆيه .

سەرۆهه کهم.. ئەم شەڕه فەم پی پەوا ببینه.. من دوور له
 دونیای میهر و مه‌حه‌ببەتی تۆ ژینم بۆ چیه؟! به‌ منەتی
 میهره‌بانیت له‌ پیزی شوێنکه‌ و توانی پێبازە که‌ تدا قبولم بفرموو.
 ئەم ده‌ریای تاوانه‌م به‌ چ ده‌ستێکی میهره‌بان جگه‌ له‌ په‌یامه‌ که‌ ت
 پاکژ ده‌کرێته‌وه‌؟!

سەرۆهه کهم.. له‌ خانه‌قای شوێنکه‌ و توانی پێبازە که‌ تدا چی
 ده‌بێت قبولم بفرموو.

کاتیك به‌رواری پۆژی سه‌فه‌ر کردنه‌ که‌ یان پێراگه‌ یاندم، له‌
 خوشحالی‌دا خۆم به‌ خاوه‌نی سامانی هه‌موو دنیا ده‌هاته‌ پێش
 چاو.. نه‌مه‌ده‌ توانی ده‌روونی ئاسووده‌م جل‌ه‌ و گیر بکه‌م.. چونکه‌
 تاکه‌ تروسکه‌ی ئاسووده‌یی ده‌روونم و، له‌ لایه‌کی دیکه‌ش
 زیندوو بوونه‌وه‌ی ئەو ئومێده‌ خامۆشه‌ی ناخم بوو سه‌باره‌ت به‌
 سه‌یدا.

ته‌نها ترسم ئەوه‌ بوو هۆکارێك ببێته‌ کۆسپ و ئەم سه‌فه‌ره‌م به‌
 نسیب نه‌بێت.. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش به‌ ئەندازه‌ی چه‌نده‌ها کێو نزام
 کردبوو. دڵم ده‌ریایه‌ك بوو له‌ پازو نیاز به‌ جۆرێك، که‌ ته‌نانه‌ت
 گرنگیدانم به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ش پشتگۆی خستبوو. ته‌نها
 بێرم له‌ یه‌ك ئامانج ده‌کرده‌وه‌، ئەویش (گه‌یشتن به‌ سه‌روه‌رم) .

هه‌رگیز ئەو پۆژه‌ له‌ بیر ناکه‌م که‌ که‌وتینه‌ پێ؟! له‌ و ساتانه‌دا
 گه‌رده‌لوولی تاسه‌ی بینینی و، ده‌ریای ئەوینی سه‌راپای بوونمی

هه ژاندهبوو. ئەم گهشەى كه تەنها لە خەونەكاندا وێنەم كردهبوو،
بۆته پاستى..

بۆلى ئەمە ئەو مژدەيه بێت كه چەند مانگێك پێش ئێستا كچه
شەهیدەكه پێى وەم... بە ئامادەبوونی سەیداش؟

ئەم سوپاسگوزاریه چۆن دەكرێت

خودایه چۆن سوپاست بكەم؟! دەبێت چ هەلۆیستیکم بۆ ئەم
بەخشش و میهره بانیاوەت هەبێت؟! بەرامبەر ئەم لوتفەت كاریكم
لە دەست دێت؟! چۆن بەندەیهكى شیاوی باره گای تزییم؟!

ئەى تاكه په ناگەى بى كەسان، بەهاناوه چووى سەتم
لێكراوان، ساپۆزكەرى ئازارەكان، دالەدەهرى مەتیو و بى
كه سەكان... پەرورەدگارم..!

من پەرۆشى دیدارى ئازیزترین بەندەى تۆم ﷺ، ئەوا دەچمە
حزرى موبارەكى، خوايه گيان ئەو شەرەفەم پێى ببەخشیت.

بەیاوهرى ئەو كه سایه تییه دیم كه چەندین ساله به ئومیدی
دەستیشخەرییهكى ئەو و ده ژیم، هەرگیز پێشهاڵتیكى لەم
جۆرەم بەبیردا نەهاتوو.. سەرەپای ئەوێ ئەو تەنانەت بۆ
یه كجاریش بهو شیوازە بیرى لەم نەكردبوو تەو. دانیام كه
ناخى ئەو هاوشیۆهێ ناخىكى تاوانبارى وەك من نیه، ئەو
پاستییهم دەزانى، بگره دانیاش بووم، بەلام نەمدەتوانى
جەلەوگىرى ئەو هەولانەم بكەم و دەستبەردارى واقعیەم بێم.

گه شته که مان به فرۆکه دهست پیکرد... به لام قه باره و ناستی
جۆش و خروّش و په رۆشیم له باسکردن نایهت؟! له فرۆکه که دا به
په رۆشیم مۆم ناسا ده هاته پێش چاو، چۆن پشوم بدایه،
چۆن؟!

پهوگه م به ره و لای دنیای ئازیزانم بوو، نه و خه ونه ی که
سالانیکه له هزردا وینای ده که م، له چاوه پوانی گه یشتن به
هزوری موباره کی سهروه رمدا به رده وام له به رخۆمه وه
ده موت: "نه و هاتم با رسول الله، به سۆزو میهری خۆت له
شهیدایانی خۆتم قبول به رموو".

نه وه ی منی به ره و نادیار ده فراند فرۆکه که نه بوو، به لکو
گه رده لوولی هه سه رت و نه م هه ستانه م بوو.

له لایه که وه (داده ئۆزله م) دانیشتیوو، که ته مه نی له خزمه تی
نیماندا فیدا کردووه و، پۆحیککی وه ک فریشته ی هه یه، له لاکه ی
دیکه شم (داده نوورای) به که زۆر سه رسوپهینه رانه گه پاوه ته وه بۆ
لای په ره و دگاری و، عه شقی به دیهینه ر سه راپای بوونی
داگیر کردووه. له م نیه ونده شدا به نده یه کی تاوانبار (من - نیلوفه ر)
له نێوانیاندا پاموم. به نه سپایی نه سرینیان ده رشت... هیه که س
ناله ی ده روونی نه وان نابیه ستیت... لیوه کانیا ن هێواش هێواش
ده جولاند به یادی خواو، صلاوات دان له سه ر گیانی سه ره و رمان،
دانیا بووم که دلی نه وانیش وه کو دلی من به توندی لیده دات.

لهو دونيا نه نديشاويه دا چنده پوچوويوم، نازانم...
کاتې به ناگا هاتمه وه، بينيم خورمايان پيشکesh ده کرد.

وتووېژيکي تاسه ناميز

لهو نيوه ننده داو پاش تپه پېووني کاتيکي که م، گفتوگويه کي
زړد شيرين دهستي پي کرد. له م گشته پر چه سره ته دا
گفتوگويه کي تاسه ناميز که داستاني ژياني له خوگر تېو هاته
کايه وه.

نيمه ش به ته واري بوونمانه وه به هژگريه وه گويمان
پادي رابوو.

هاوسه ري ئوزله م خان (کاک مه تين) و(سهيدا) و پياويکي تر که
نهمده ناسي. له م نيوه ننده دا هرسېکيان يه کيان گرتېوو.
نهم گفتوگو سره رنج پاکېشه، به دهنگيکي سهيدا دهستي پي کرد
که به رزېووه وه:

- "ناا.. که واته نيوه نه و زاته ن؟"

نه و پياوه به هيواشي وه لامې دايه وه:

- "به لي به پيژم.. به داخه وه من نهوم."

- واته نه و که سايه تيبه به ناوبانگه يت.. نه و ماموستاي

زانکويه کي که له نه مريکا خه لات کراوه و، پيگهي سه رفراني
دوژيوه ته وه، نهم هه رانه ش له پوژنامه کاندا بلاو کراوه ته وه.

- استغفرالله به پیزه که م... نه و نه ده ش به ناویانگ نیم... پاسته
له نه مریکا خه لات کراوم... هه روه ها مامۆستای زانکۆم... له سایه ی
میهری په روه ردگاریشه وه پزگای پاستم دۆزیوه ته وه... به لām هیچ
کام له مانه ناتوانن ناویانگیکی شکۆمه ندانه و شایسته بق مرقۆ
مسۆگر بکه ن. بنه مای ناویانگ لای من به ته واوی شیوه یه کی
دیکه له خۆده گرت.

مه گهر مرقۆه کان له توانایاندایه کۆشکی شکۆمه ندی پاسته قینه
بنیاد بنین.

به لām ئایا له سه روو نه م خه یالانه وه و دوور له زیاده پوهی، ته نها
سه روه رمان شایسته ی ناویانگ و شکۆمه ندیه ک نیه که بق مرقۆ
به پزار درایت؟ سه یدا به شیوه یه کی سه رنجپاکیش پۆیشه سه ر
باسه که:

- "ئیمه کورته یه کمان سه باره ت به گه شتی به پزرتان
خویندوه ته وه له پینار گه یشتن به پزگی سه رفرازی دونیاو
دواپۆز، به لām نه گهر ئه رک نه بییت پیمان خۆشه له خۆته وه
بیبیستین... دلنایام له م پزنگه پیرۆزه دا په رۆشی و تاسه مه ندییمان
که مێک تیرناو ده کات".

ئهو مامۆستا به پیزه ش به ده نگیکی میهره بان و گاریگه رو، به بی
هیچ ناهازیبوونیك، به نه سرین پشته وه که وته باس کردنی
به سه رهاتی پابردوی پرپه ندی، نه و گه مانه ی له گه نجیدا پۆلی

تیدا ده بینن.. هـروهـا چـون گهـراوهـ تهـوه لای خواو
پتفه مبهـره کـه ی، لهـو ویتـگه پیرـزانـه ی ژیا نیدا چی بهـسهـر
هاتوهـو، چـون گهـیشـتـوتـه نهـو پـلانه ...

نیمهـش بهـتهـواوی هـوش و هـهـستـیکی سهـرسـوپهـیتـهـره وه گویمان
پادیـرابوو.

بهـسهـرهـاتی ژیا نی کاک نهـحمهـد

- "ناوم نهـحمهـده، منـدالی دهـفریـکی زۆر هـهـزاربووم.
خیزانه که شم تابلتی که م دهـرامهـت و نهـدار بوون. شهـش خوشک و
برابووین. منیش بچووکی مال بووم. باوکم بهـدهـست نهـخوشییهـوه
دهـینالاند، دایکیشیم ئافرهـتیکی گوندنشینی ساویلکه بوو، که
نهـهامهـتی زۆری چهـشتبوو. لهـلایهـک شهـش منـدال و لهـلایهـکی
دیکهـش هاوسهـریکی نهـخوش... بهـلام سهـرهـرییهـکی
سهـرسـوپهـیتـهـری هـهـبرو بۆ بهـپتـوهـبردنی خیزانه که مان... ئاه لهـو
سالانه ! خودا بهـسهـر هیچ که سی نهـهیتیت.

نهـو خوشکهـم که بهـتهـمهـن گهـورهـی هـهـموومان بوو، هـهـر لهـ
تهـمهـنی منـدالیدا بوو هاوسهـرگیریی کرد.

بیگومان نهـم هاوسهـرگیریهـش لهـسهـر خواست و بهـپهـزامهـندی
خۆی نهـبوو، نازانم پتویست دهـکات باسی بکهـم که نهـو
هاوسهـرگیریهـ چ دهـرنهـنجامیکی بۆ خوشکه که م ئاماده کردبوو؟!
پهـنگه خوی گهـوره لهـپیناو کوتایی هیتان به نازاره کانی بووبیت

که پوځی برده وه بولای خوی و، پزگاری کرد... پزگاری کرد،
 به لام دیمه نی دوا هه ناسه کانی ژبانی تا ئیستاش ناخم
 ده سووتینیت و، وه کو خه نجه ریکی ژه هراوی ده روونم پارچه پارچه
 ده کات...

ئه وکاته به مندالی دووه می دووگیان بوو، له کاتی
 مندالبوونه کهیدا باریکی ناناسایی به سه رهاتبوو، له بهر نه وه
 هاوسه ره که ی بردبوویه نه خوشخانه.. له وی، له بهر نه وه ی پاره ی
 ته وایان پی نه بووه بو چاره سه ره که کاری پتوستان بو
 نه کردووه، خوشکه که شم به هوی خوین لی پوشتنیکی زده وه،
 له سه ر جینگه که ی گیانی سپاردووه.

ئه م هه واله ش دلی دایکم و باوکمی داچله گاندبوو. ئیمه ی
 خوشک و براکانیشی جگه له خه م خواردن و بیچاره یی هیچ
 کاریکی ترمان له ده ست نه ده هات.

دایکی بی چاره م نه وه نده ناسوری و تالای چه شتبوو، که بو
 ته نها ساتیکیش بی چاری نه سریناوی نه مده بینی. نه و پوزگاره
 من له پۆلی سییه می سه ره تایی بووم و، ئاستی نمره کانیشم زرد
 باش بوون. له دوا ی مردنی خوشکه گه وره که م دوو خوشکم
 مابوون.

به داخه وه نه وان خوینده وارییان نه بوو. دوو براکه ی دیکه شم
 له پیتا و گرته نه ستوی بهر پرسیاریه تیه کانی مال نه یانده توانی

کاتی پټويست بڼ خویندن تهرخان بکهن. له بهرته وه ښاره زوی
خویندنیا نه بو. له م نټو نه ده دا ه موو ټومېدېکي خټانه که مان
من بووم.

چېنده ها جار دایکم و باوکم تکیان لږ ده کړدم:
"کوږم، زور ه ول بده... هم خوت و هم خوشک و براکانت
پزگار بکه..."

نه و شانه ی نه وان له و ژيانه سهخته ی ټيغه داو، له نه داری و
ه ژاری خټانه که ماندا، جگه له سرکه وتن هېچ ه لېزار دنيکی تری
له بیرې مندا نه میشتېووه.

چېنده ها جار، په یمانم به خوم دا بوو: "له سر ویستی خوی
گوره، سرده که وم و ټیوه پزگار ده که م".

له بهرته وه به په روشی و خه مخزیه کی زوره وه له وانه کانددا
تیده کوشام، له م لایه نه شه وه گوره ترین یارمه تیده رم (نیلوفر
خان) بو.

هر که گوټیستی ناوی "نیلوفر" بووم، ټاوپم دایه وه.
بڼ یه که م جار نه و پیاوه سیما نورانییه م بینې، که ته مه نی
له نټوان په نجا بڼ په نجاو پټنج سال ده بوو... بېگومان نه و
نیلوفره ی نه و باسی لټوه ده کړد من نه بووم.
له و چیرکه پر نه هامه تییه به رده وام بوو:

- "نیلوفه رخان مامۆستای سهره تاییم بوو. مۆفئیکی زۆر پۆخ سووک و دهست و دلّ خاوین بوو، له هه مان کاتدا دیندار و داپۆشراو بوو. له ته مهنی گه نجیدا هاوسهره کهی و کچه دوو مانگه کهی له دهست دابوو. له دواى ئه و پێشها ته وه ته مهنی خۆی بۆ خۆیندکاره کانی ته رخان کردبوو. هه ر به م هۆیه شه وه بۆ من بووبوو هه فریشه تی شارۆچکه که، دایک و، مامۆستار، هه موو شتییکی ئومید به خشی ئه و ناوچه یه.

له پێناوی ئیمه دا زۆر تێده کوشا، هانی ده داين بۆ سهرکه وتن له خۆیندنه که ماندا، به ره و لوتکه ی سهریه رزی ئارپاسته ی ده کردین. شانبه شانی وانه کانیش له حکمه ت و جوانیه کانی ئیمانیشی بۆ باس ده کردین و تیی ده گه یاندين.

باسی به خششه کانی په روه ردگاری بۆ ده کردین، چیرۆکی کاریگه ری له سه ر کاری راست و دروست بۆ ده گێرپاینه وه. ئیمه ش له به رئه وه ی مامۆستاکه مان زۆر خو ش ده ویست، به گوئی دلّ گویمان بۆ ده گرت.

ئه و مووچه یه ش که وه ریده گرت له پتو یستیه کانی ئیمه دا ته وای ده کرد. چه ندین جار کراس و پانتۆلی بۆ ده کپین. چه ندین جار یارمه تی ده داين و هاوده معان بوو. چه ندین جار ده رمانی بۆ نه خو ش په یدا کرد.

چەندىن جارىدە ولەتى لە يارمە تىدانى شارۋچىكە كە مان
ئاگادار كىردە وە . ئو ھەمىرو شىتېك بوو بۇ شارۋچىكە كە مان .

جۆگە و ئاويكى گەرە كە لە كە نارى شارۋچىكە كە مان ھە بوو .
ئو دە وىرە پرە چەرە بە دارودە وەن . مىندالە كان لە وى مەر
مالاتيان دە لە وە پاند .

ئاي جۆگە كە زۆر نىيە . بە لام لە بە ھاردا بە ھۆى ئاي
باران او وە قىوول و بە خرۆش دە بىت و لافا و دروست دە كات ،
لە بەرئە وە زۆر گىيانى لە گەل خۆى بىر وە .

بەلئى ، محمد كە يەك سال لە من گەرە تر بوو و ھاجەر كە سى
سال لە من گەرە تر بوو لە پۆزىكى بە ھاردا كە باران او ىش نىيە ،
دە چنە لاي جۆگە ئارە كە بۇ لە وە پاندنى مەرە مالات . لە و پۆزە دا
باران دادە كات . ھەر چەندە كە مېك بارى بە لام مە گەر لە شويئە
بەرزە كانى شارۋچىكە كە دا زۆر دە بارىت كە دواتر لىژ دە بىتە وە ناو
دۆل و جۆگە و دە وە نە كان و ئارە كە ى ھەلدە سىت ... بە داخە وە
چوار مىندال لە مىندالە كانى شارۋچىكە كە دە كە ونە ناو لافاي
ئارە كە و دە مرن . دوانىشيان مە ھە د و ھاجەر دە بن .

ئو دوو مىندالە ى كە وە كو ئارە كانيان جوان بوون بە بىستنى
ھە والى مردنيان تووشى شۆك بووم . ئىستاش ھە ست بە و ئازارە ى
ئە و كات دە كە م .

بهو جۆره کاتى ئو هه وال به ئازاره مان له نيلوفه ر خانى
 خوشه ويسته وه پىنگه يشت.. هه رگيز ئو بهووه پىر له ميه ره بانى و
 سۆزه ي له بير ناکه م. ئو هه وال به ئازاره .. هه سته کانمى گىر
 تىبه ردا.. ئو بهووداوه دلمى مليونان جار پارچه پارچه کرد..
 ئه ي دايکم و باوکم.. وشه يه ک نادۆزمه وه بۆ باسکردنى ئو
 ئازاره ي ئه وان چه شتيان...

له گه ل ئه وه شدا باوکى نه خوشم وای ليه اتبوو که نه يده توانى
 له جيگه ي هه ستيت. دايکيشم هۆشى نه ما بوو، له قسه ي که س
 تينه ده گه يشت، که سيش نه يده توانى له و تىبگات.
 له ناو خيزانه که دا هه موو پۆژيک ئازاره کان به رده وام بوون.

خويندنگه ي خۆبه خشه گانم به ده ست هينا:

من خويندنى سه ره تاييم ته واو کرد، به هاوکارى خيړخوازه کان
 له تاقىکردنه وه ي خويندنگه يه ک سه رکه وتوو بووم. له وئ ده توانم
 بخه وم و هه موو خه رجي به کانيشم له لايه ن خويندنگه وه بوو.
 مامۆستا نيلوفه ر پازى نه بوو به پۆيشتم بۆ ئو خويندنگه يه
 به لام من زۆر مه به ستم بوو بچم. به جۆريکى تريش نه مده توانى
 بخوينم.

يه که مين هه نگاوم به ره و ئو سالانه ي که واده زانم تياياندا ون
 بووبووم، به ره و بى ئيمانى و بى دينى نا.

مائاواييم له باوكى نه خوڅشم و دايكم و دوو خوشك و براكه م
كرد. به نارېحه ته تې زږى غوريه ت له ناخمدا و به نازاره وه
شارچكه كه م به جې هېشت.

نېتر له شارچكي كه وړه و خوښنگه يه كي ده ولې مهنه، له
هوايه كي سهرگيژگري پږى يه كه مين دابووم.

زور كه شخانه، زور له به رزى ده ژباين. هه موو پېويستيه ك
له به رده ممان ناماده بوو.

به لام نه و راهاتنه ي به وگرمى خوڅه ويستيه ي ماله وه
گرتبووم، نه و مېهره بانيه بې نه ندازه يه ي نيلوفه رخاڼ ليږه نه بوو.
هېچ كه سيش باسى نيمان و دينى نه ده كرد. ته نانه ت
پروپاگنده ي بچوك بچووكيش ده ستي پېكردبوو له باره ي
حه زره ته عيسا، پڅى پيرؤز، شارستانه ته نه وروپى و
بيروباوه پى مه سحيه ت...

هه تا له ديمه نى زياترو زياترېش دا ده وړى جيا جيامان پى
ده درا.

هه ر ساليك كه نيته په پى له سالى پابردو لايان شيرينتر
ده كړدين.

له پشودا نيمه يان ده بږده ده ر، ناگاداريان ده كړدينه وه
"نه وان نه فامن، مروڅى نه خوښنده وارن، نيوه گوى بږ نيمه بگرن

بق خیزانه کانتان نا " به م زۆرکردنه میشکیان پڕ ده کردین. له
پیشمدا ئامانجیکی زۆر سه رنج پاکیش هه بوو:

ئه گه سه رکه وتوو بووینایه و له و جۆره ی ئه وان ده یان ویست
خۆمان پابهینایه، ده نێردراینه ده ره وه و له خۆپندنگه ی باش
به دلی خۆمان ده مان خۆپند، له دواییدا به شیوه یه کی جیاواز
ده مان توانی بگه پینه وه ولاته که ی خۆمان.

بیگومان ئه وه ی زۆر خه یالی به مه وه ده کرد من بووم. که بق
به دیهینانی ئه وه شه و پۆژ ته قه لام ده دا. ئامانج و مه به ستیشم
له و پۆیشتنه ئه وه بوو بیه هه کاره ی خیزانه که م و له و پۆژه
ئازار او یانه بیان مینمه ده ر.

به لام زۆر دره نگ مه ستم به شتیک کرد، خۆپندنگه به هه ول و
لیزانیه کی زۆر ئیمه یان له شوناس و کلتوو بیروباوه پی خۆمان
هه نگاو به هه نگاو داده مالی. به لام هه لێژاردنیکه تریشم نه بوو.

کاک ئه حمه د ته نها چیرۆکی پڕ په ندی باس نه ده کرد، به لکو
په وی شاراوه ی ئه وانه شی پیشان ده داین که له ژێر ناوی "خۆپندن
و په ره وه ده "دا به مه رامه کلاوه کانیان میشکی گه نجی
کومه لگه که مانیان به نج ده کرد.

ئمه به پاستی به سه رماتی ژیا نیکه گرنگ بوو. ئیمه ش بق
زانیی سه ره نجامه که ی زۆر به چێژ سه رنج وه چاره پی بووین..
ئو به رده وام بوو له گێرانه وه ی ئو چیرۆکه ئه فسوناو یه:

خویندنگه به پلهی بهرزه او کرد. به پتوه بهرو
 سه ره رشتیاره کان بۆ من چیان نه کرد.!! منیان وه کو پیکلام
 له بهردهم هه موو سه رکه وتوانی خویندنگه کانی ترده نمایش کرد.
 بئ شک که له لایه نی مادیشه وه منیان تیرکردبوو. به لام له پووی
 دهروونیه وه نه وهنده خۆیان بئ نیاز نیشان دهده، تا ناخ و پۆخی
 منیان به جۆرێک به تال کرده وه که ئیتر له چاومدا که سایه تی و
 شوناس و بیروباوه پو به ها کۆمه لایه تیه کانیان هیواش هیواش له لا
 بچووک کردمه وه.

ئه مهش که سایه تی و ناسنامه یه کی تری به من به خشی.
 کردمیه کهنجیکی دابراو له میژوو و به ها کلتوری و گرنگیه کانی
 دین و ئیمان، که هه موو شتیێک له ماده وه دبلۆمدا ده بینیت.

زۆر گۆردرا:

وه کو جاران کۆسپه کانی مه مله کهت و ولاته کهم ناخمی
 نه ده سووتاند، نازاره بئ نه ندازه کانی خیزانه کهم دلی ناپه حهت
 نه ده کردم.

له دهرووندا خه ریک بوو پۆحیکی سارد وه که سه هۆل دروست
 ده بوو.

له دواى سالتیک تپه پوون له و زنجیره پووداوانه ی نه مریکا.
 که یشتبوومه جیگه یه کی گرنگ. له نۆرێک زانکۆ داواى وه رگرتنم
 کرد به پشتیوانی پاره یه کی نۆده وه ده ستم کرد به وانه وه رگرتن.

له لایه کی تریش له که رتیکی تایبته ئیشم ده کرد. نه گهر پتو یست
بیته کارزانیکی نه کادیمی، ناویانگیکی باشم له زانسته که مدا
هه بوو، نه گهریش نه مانه نه بیته بهو پاره یه ی ناو بانگ که هه مبوو
له ژیانیکی پله به رزدا که خه یالیشم نه کردبوو ده ژيام.

له ماوه ی تیپه پربوونی نه و هه موو کاته دا زۆر له مه راقی
خیزانه که مدا نه بووم. ته نانه ته به مردنی دایکیشم زۆر نه سووتام.
وهك بلیتی میهره بانی و به زهیی له ده روونمدا نه مابوو،
هه سته کانم وهكو که پیاو لی هاتبوو نه یان ده بیست..

کاتی گه پامه وه بۆ ولاته که م و سهردانی شارۆچکه که مانم کرد،
وهك بلیتی نه و یادگاریانه هی من نه بوون. خه ریک بوو بیزاریان
ده کردم.

پیشتر به بیستنی دهنگی بانگی مزگه وته بچوکه که ی
ته نیشتمان چه نده به په رۆش و خۆشیه وه پام ده کرد. به لام
نیستا هه مان بانگ بیزاری ده کردم و ده موت "نۆی وازیینه! نه م
بانگهش ژاوه ژاوه زۆر ده کات..."

نه مه چ نازاریکه! من گه یشتبووم بهو که سه ی خه لک په نجه یان
بۆ پاده کیشا وهكو "زانا" یه ک، به لام وهكو "پیاو" یک که سایه تی
خۆم له ده ست دابوو.

چونکه ئیتر به هاکانی خیزان و خۆم، وه فا، ترس له خوا،
لیپرسینه وه ی قیامهت هیچ کاریگه ری له سه رم نه بوو.

به داخه وه كه وتبوومه حالتيك كه هه موو شتيتكم به مادده
ده بينى و نكوليم له هه موو به ها ئيمانیه كان ده كرد.

ئه و حالتي نه خوښيه به رده وامه ي باوكم له سه ر جيگا و ئه و
خوشه ويستى و سه سه رته ي چاوه پوانيه ي خوشك و براكانم، ئه و
گرنگيه زۆره ي خزمه كانم له پۆحمدا كه مترین جووله ي دروست
نه ده كرد.

زۆر بيزار بوو بووم. به ك هه فته وه كو به ك سال ليم ده پويشت.
هه ر چۆن بييت ده مويست بگه پيمه وه ئه مريكا و له و كلتوره
پۆژه لاتييه بيزار كه ره پزگارم بييت. چونكه له و كلتوره دا
خونه ريت هه بوو، ياسا و هه فا هه بوو.

منيش كه مروفيتكى نازاد بووم ئه وه ي كه ده موت ده مكرد،
نه مده ويست هه چ كه س بيته ناو ژيانمه وه.

له ماوه ي هه فته يه كدا خواردنه وه م و جگه ره كيشانم له هه ر
جييه ك پيم خوشه و چونه ده ره وه ي شه وانه له گه ل دوسته كانمدا
دنياي پشه كرد بووم. ده بوو هه ركه س ژيانى خۆى بژى.

من باري هه چ كه سم هه ئنه ده گرت. بۆ ژيانى هه چ كه سينيكي تر
پيگه م نه ده دا ژيانى خۆم بيزارو بيتاقت كه م.

كوئا پۆژم بوو له شارۆچكه كه. پۆژتيك دواتر ده گه پامه وه.
ئيواره كه ي باوكم نه خوش كه وت، بردنه شارى ئه ويش كه وته سه ر
من. پزيشكه كان كارى پيويستيان كرد به لام كاره كه ته واو پاسه

بوو.. له ته نیشتم خوشکه که م سایده و براکه م حسین به ترسه وه
 وه ستابوون. کاتیک نه وانم له و حاله دا بینى. به راوردم کردن به
 خوم، "باشه من بۆچى ئاوا نیم؟!" .. له گه ل نه وه دا که باوکم
 له هه موویان زیاتر منى خوش ده ویست. بۆنه وه ی خوم نیگه ران
 نه که م. له سه ری نه مامه وه و پۆیشتم. به لام له ناخدا هه ستیک که
 له م سالانه ی کۆتاییمدا ته نانه ت بیریشم لى نه کردبووه وه دروست
 بوو:

"ئایا من کوپى نه و ماله نه بووم؟!"

به لى، من کوپى نه و ماله بووم. براى نه م دوو خوشک و برايه
 بووم که له بهرده مى باوکمدا ده گریان و ده یاننانالاند.

کوپى نه و پیاوه ش بووم که له پۆژه کانی کۆتاییدا به فرمیسک
 پشته وه پى و تم "ته نها ئومیدم تۆیت کوپم، سه ره تا خۆت،
 پاشان نیعه پزگار بکه".

به لى زۆرم هه ول دا. خۆشم پزگار کرد. به لام نه ی خیزانه که م؟
 ئایا نه وان بۆ من گرنگن یان گرنگ نین؟!

ئایا نیگاکانیان بۆ ژيان لای من به های هه یه؟!

نه گه ر ژيانى من له سه ختیدا بوایه تۆ بلیى خیزانم چه نده
 لیعه وه نزیک بوونایه؟! نه ی بۆچى من نه و خۆشه ویستی و سۆزه
 نیشان نه ده م؟! یان له بهر ساردبوونه وه مه له به ها کلتورى و
 بیروباوه په کانم..!

ئەو شوڭەي ئەوى گۆرى:

لە يەك چركەدا مېشكەم گزرا بە مەيدانى جەنگ. وەكو بلىنى لە
چەند چركەيەكدا خۆم ون كرد، لەبەر خۆم چوومەو...

بە تۆنىكى قورس كە لە مېشكەدا تەقىبەو: "تۆ كىيىت؟"

بەلى، من كىي بووم؟ بۆچى دەژيام؟ ئەگەر وەكو باوكم
بەكەوتمايەتە ساتەوختى مردن و نزيك بوونەو لە مەرگ و چوونە
ناو خاك چىم بەسەر دەهات؟!

بەلى من دەبووم بە خۆل، لە تەمەنى گەنجىمدا دەمردم.
بەلام من هېشتا خەيالەم هەيە كە بياننەيمە دى. من دەبوو نۆز
بژىم. باشە ئەمەم چۆن دەپاراست؟! ئايا تواناى ئەمەم هەبوو؟!
لەكاته كۆتايىبەكانى باوكەدا، منىش لىپرسىنەوئەي خۆم دەكرد.
ئەمەش لە مېشكەدا گەردەلوولى پەرماناوتووپەيى دروست
دەكرد.

لە لايەك حسين و لە لايەك سايدە لە پىشت باوكەو قورئانيان
دەخويند. منىش وەك ئەوئەي كۆپى ئەم كەلتورە نەبەم خۆم وەكو
بيانىەك هەست پى دەكرد.

لە تەنىشت باوكم دانىشتەم. لە ناكاو چاومان كەوتە سەرەك.
ئاي خوايە ئەو چۆن سەيركردنىك بوو! وەكو ئەوئەي پرسىارنىكى
بە ئازارى لە من دەكرد. "كۆپم تۆ چىت بە سەرھاتووە؟! "
بە دەنگىك كە بە زەحمەت لىي تىدەگەيشتم:

- کوپم. من نیتړ ده پښم. به لام شتیک له تو ده پرسم.

- فەرموو باوکە.

- کوپم به من ده لیتیت ئایا من هیچ کات درۆم له گه ل

کردوویت؟

له وکاته دا ژیاڼی باوکم هه موویم هاته بهرچاو. باوکم نه و نه ده
میهره بان، نه و نه ده پر له هه ست و پاستگو بوو، نه گه ر هه له یه ک
یان درۆیه کی بچوک له ده مم ده ر بچوايه یه کسه ر ته و به ی پی
ده کرم و هه رگیز پی نه ده دا نه و هه له یه دووباره بیته وه. نیتړ
له بهر نه وه زوړ به پی گومان وه لام دایه وه:

- نه خیر، باوکە.

- که وایه قسه کانم هه موو کات پاست دهر نه ده چوو؟!

- به ئی باوکە.

چاوه کانی که میک داخست و پاشان کردیه وه. نه و پستانه ی وت
که دنیا ی منی سه ره و ژوور کرد... هه روه ها له گه ل فرمیسک پشتنی
سه ر گوناکانیدا..

- کوپم، من نیستا خه ریکم نه و شوینه ده بینم که بوی ده چم.

خوا ده رگای بینینی نه و دنیا ی بۆ کردوومه ته وه. هیچ کات له
میشکتی ده رمه هیته کوپم.. خواو قیامت هه یه نه ویش ژیاڼی
ئیره ی بۆ ده نیردریت.

چی دہ بیټ کږم ټه مه کڙتا تکامه له تۆ.. بهرله وهی دوا
هه ناسه م بده م ئیمان تازہ بکهره وه.. من نامه ویت بهږم و له
پشتمه وه نه وه یه کی بی ئیمان به جی بهیلم، نه گهر به م جوړه بهږم
ده بیټه گه وره ترین نازاری نه و زیانه م. "کږم پوو بکهره وه خواو
بۆلای بگه پیره وه".

له گه ل باوکم که دوا شایه تومانی هیتا دووباره م کرده وه و ئیت
سه ری باوکم که وته سر کۆشی من.
به جوړیک له وکاته دا یه ک گرکان له ده رووندا ته قیه وه.

کلپه ی ټه و ئیمان ه ی له ناخمدا ده سووتا:

هاوارم کرد:

- خواجه ئیمانم به تۆ هیه، تۆ هیت..

ټه و ده نگ و هه رایه، ټه و گیزه لوکه یه ی هه موو دونیامی
کرد بووه مهیدانی جهنگ ټه و نه ده به هیزو سه یربوو، که ئیت دوا ی
ټه و م به بیر نایه ت. که هاتمه وه هؤش خؤم له سر جیگایه کی
نه خوش پاکیش را بووم. له پشت سه رم پزیشکی کی سپی پؤش
وه ستابوو. پی و تم:

- خوا شیفات بدات.. ټه م پووداوانه زؤر سه خت لیمان
ده گزه ریټ. ساتی مردن ئاسان نیه، خودا زیانیکی به خپرو
جیگای باشت به نسیب بکات.

پزیشکی سیمای نوورین و زمان شیرین بهرلهوهی من پیرسم
خۆی وتی :

— پتویست بههیچ چارهسەرێك ناکات. ههتا پشت بهستن و
باوهپتان زیاد کات بهرگریشتان زیاد دهکات. ئیوه کارهکانتات
بسیپێن به دادوهری گهردوون. چونکه ئیوه تهنا بهندهی ئهون،
پالانهکان بهدهستی ئهون.

وهك ئهوهی پزیشك ناخمی خۆیندیتهوه. ئهوهنده به مانا و
مهبهستهوه وشهکانی ئاسودهیان دهکردم. وهكو ئهوهی بلیت :
"واز لهو بێ دینی و بێ ئیمانیه بهینه، ئیتر وهروه به خۆتدا."
یادهوهریهکانی كاك ئهحمده ئیمهه لهخۆمان دهبرد. ئهوهی
گوێی بۆ ئهوهموو بهسهرماته بهئازارانهی ئهوه زیانه دهگرت
تهنا ئیمه نهبووین. بهلکو ههموو ئهوه کهسانه دهووبه ریشمان
به سهرنجهوه گوێیان گرتبوو. خانمێکی خزمهتکاریش که به
کاریکی خۆی هاته ئهوهووبه ره، ئهوهنده سهرنجی پاکیشابوو
بهجۆرێك نهیدهتوانی جیا بپێتهوه.

كاك ئهحمده بهردهوام بوو:

— باوکمان ناشت.. وهك ئهوهی ئهوه که سهه ئیژرا باوکم نهبوو،
من بووم. له حالیکدا بووم که ههموو دنیا بهسهردا پووخابوو.
له سهرسوپمان و دوودلییهکی گهوهردا نه مدهزانی چی بکهه و
چۆن و لهکوێوه دهست پێ بکهه.

من زانایه کی به ناویانگی بی نیمان بووم. ژیان و یادگارییه
کونه کانم به قهله میك بق لانه ده برا. به لام دوا دواکاری باوکیشم
له گه ل کوتا هه ناسه یدا پوحمی مهست کردبوو.

باشه من نیستا ده بوو چی بکه م؟ له کویره و چون دهست پی
بکه م؟ له نهسته نبول هاورپیه کی ناسراوم هه بوو. نه و که سیک بوو
سه ره پای ژینگه ی خویندنه که شیی، که سایه تی و کلتورو
باوه په که ی به پاریزدایی هیشته بوویه وه. ته له فوئم بق کردو باسی
حالی خومم بق کرد.

نه و وه لامه ی زلدر سه رنج پاکیش بوو:

- هه ر نیستا له و ده ورو به رانه دور که وه ره وه... نه گه ر ویستی
که پانه وه ی تز زیاد بکات په نگه بکه ویته سه ر زمانی خه لک. له
نیستاره له سه ر بابه تی نویتو خواو نیمان و پیغه مبه ره له ده رگای
هیچ که س مه ده، له به رنه وه پیویسته که سانیک له ئاستی خوت
بدوزینه وه که په یت پی به رن. نه گه ر نه م هه لباردنه ت به باشی
نه که یت، هه ندیک که س په نگه نه و پیویستبوونه مه عنه ویه ی که تز
ده ته ویت نه یبه خشن پیئت و ساردیشت بکه نه وه.

پیویسته سه ره تا له دنیا ی دل و ده روونتدا زه مینه یه کی باش
ساز بکه یت. نه گه ر مرقو بق به ندایه تیکردنی، باری ده روونی
به ته واوه تی ئاماده نه کات نه و په نگه بق ماوه یه کی که م نه و
ههست و جوش و خرۆشه به رده وام بیئت و دواپی ته و او بیئت. بق

بەردەوامی و کۆتایی نەهاتنی ئەمەش تاكو هەمیشە تێریت لێی
پێویستە لەسەرچاوەی ئاوەکە بخۆیتەو.

داواکاریەکی زۆر سەیر:

- واتە؟

- دەمەوێت بچیتە حەج یان عەرە. باوەڕم وایە ئەگەر بچیت
ئەوێ و لەو هەوایە ئێوە جێگانه هەناسەیهك بدەیت تەوێو
گەپانەوێهەکی راستەقینەو بۆ گومان بکەیت.

- ئایا! .. ئایا شتی وادەبێت! کەسێک کە لە سنووری خواو
ئیماندا جوولەیهکی نەکردبێت بچیتە حەج دەبێت چی بکات؟!
بەلام بپیارم بە خۆم دا .. کە بیرم لەو بیرۆکەیه دەکردەو گەرم
دادهاتم:

" ئەگەر خودا هەبێت لەو جێگایاندا دەبێت نیشانەیهکم
نیشان بدات کە دەبێتە هۆی پەشیمانی و گەپانەو. ئەگەریش
نەبێت "حاشا" ئەوا وەکو سەردانیکی گەشتیاری لێدێت".

ئەم نزیکبوونەوێهەم پەسەند کرد. بۆ پۆیشتن بۆ حەج هەولم
دا. سەیری ئەو نسیبە بکەن، زۆر جوان بوو. لەگەڵ گروپیکی
تایبەت پێکگەوتم و پۆیشتە حەج.

تەماشای کاری ئەو خودا مەزنە بکەن. هاوسەفەری پێگەو
ژۆرەکەشم زاناو نووسەرێک بوو. واتە لەگەڵ زاتیك هاوسەفەربووم
کە دەیتوانی لە دنیاى من تێیگات.

نازانم چۆن ئەو شتانه تان بۆ باس بکەم کە تیاياندا ژيام؟!
چۆن باسی جوانیه کانی ئەو هەریمە مەعناوێه تان بۆ بکەم! چۆن
هەوای مڕۆڤ پاکژکەرەو و سەر سوپهینه ری مەککە و مەدینه تان بۆ
بهینمه سەر زمان؟!

ئەوئ ئەو هەندە جیگه یه کی ئارام بوو. ئەو هەندە نزای وەرگیراو و
ئەو هەندە پارانه وەو ئەو هەندە سەردانی زاتی پاک و بەرزى تیدا
کرا بوو، کە مڕۆڤ لە بینینی ئەو جوانییانە تەواو سەرخۆش دەبوو.
منیش لە ناخدا دەموت و دەپارامەو: "چی دەبیئت خوايه
گیان ئەو هەستە بۆ وێنانە لە منیشدا بژێنە، منیش بخەرە ئەو
جیهانە ئەفسوناویانەو".

لە دەمی کاک ئەحمەدەو پژانی هەنگوین بەردەوام بوو.
ئیمەش بە تەواوی هەناسەمان گرتبوو. گوێمان دەگرت:

- کە چوینە ناو مەککەو، من ئیتر لە پەيوەندیم لەگەڵ
دنیا یه کی جیاوازی تر دا هەستم بە ونبوونی خۆم دەکرد.
ئەو هەناسانە تەنانت ئەو هەوا یه ئەوئ، پۆجی
دەژياندهو.. ئەو هەستە گەرمانه ی ئەوئ دەروونی فێنک
دەکردەو.

لە ئوتیله کەمان نیشتەجێ بووین. ئەو هەلسوکه وتی نزیکیی و
گەرم و گوپی نواندنەى هاوپی ژوورە کەشم کە بەرامبەر مەیبوو
ئەو هەندەى تر کاری تێدەکردم.

دنيای گه وره:

به لام چۆن باسی نه وهوا فراوانه و نه و مړوفه
سه رسو په تيره بكم كاتى چو وینه ئي حرام به ستن و ته وافی
كه عبه! نه وه سته نه بينزاو و نه و حه سره ته كتو پرده
له ناخدا دروست ده بوو چۆن به تيمه سهر زمان؟!
له نوتيله كه ماندا نزيكى كاتر ميړيځ پال كه وتم تاكو پشو بدهم.
له و ماو هيه دا چاوه كانم پامان و ميشكيشم له خه يالدا بوو.
پروخسارى دايكم هاته پيش چاو..

به و پروه شيرين و ميهره بانه يوه كه پتي وتم:
"كورم منيشت له بير نه چيت، نزا بق منيش بكه" يه كسهر
هه ستامه سه رپن... له وانه يه نه وه يه كه مين جار بوو پي نه و نه ده
دل سووتا له به رامبه ر دايكمدا.. نه و پي نه وه يه هچ پشوويه ك له م
دنياه بدات پويشت. له وانه يه منيځ دواي نه وه موو گونا هو
هه لانه م به هوي دوعا وه رگيراوه كانى دايكمه وه بيت كه پيم ناو ته
نه م جيگه پيرو زانه.

— نا ه دايه گيان نا ه!

له هر جيته كه دهنگي دايكيځ ده بيستم دل ده كولي، وه كو له
ناگري ته نوردا..

ئەو چىرىككى كاك ئەحمەد چەندە لەوھى مەن دەچوو... پەنگە
ھۆى سەرھەكى ھاتنى منىش بۆ ئەم پىگەو جىگە پىرۆزانە نزاو
پارپانەو بەكۆلەكانى دايكەم بووبى كە لە دلەو دەيكردن بۆم.

ماناى واھە دايكە و باوكەكان ئەوھەندە بەپاستى و ئەوھەندە لە
دلەوھە نزا بۆ ئەوھەكانيان دەكەن و نزايان بۆ دەخوازن كە خواى
گەورەش نزا پاستىھەكانيان ناگەپىنئىتەوھە.

ئاھ... دايە... ئاھ! ئەگەر بزانىت لە ئەبوونى تۆدا چىم
چەشتوھ... ژيانى بۆ تۆيى چەندەى فیل و تەلەكە بەسەرھىنام
ئەگەر بىيىستىت...

بەلام شكور بۆ خودام كە ئەم پىوارەى كرده نسىم. ماناى
واھە ئەم چاكەيەى خواى گەورە، لەبەر ئەو پارپانەوھە نزايانەى تۆ
بووھە كە خوا بەنسبى كردهم.

كاك ئەحمەد لە گىرپانەوھەى يادگارە پەر لە ھەستەكانى
بەردەوام بوو:

— لەگەڵ ھاوپىكەم پۆيشتىنە لای كەعبە.

خودايە چە دنيايەكى سەر سوپھىنەر بوو! لەباسكردن
نەدەھات... كاريگەرى ئەو ھەوايەى ئەوئى لەسەر پۆھى مەزۇڤ چە
عەشق و ھەستىكى دروست دەكرد.

ئەوئى تەنھا دنيايەك نەبوو... بەلكو دلى ھەموو موسولمانان
بوو. كە لەناو دلى مەزۇڤا لىي دەدا...

له ناو ئه و قهره بالقیه مه حشه ریه دا نقوم بووین.. له پێشمه وه
هاوێکهم و منیش به دواى نه ودا.. هاوێکهم له بهر نه وه ی پێشتر
هاتبوو، ته واو بۆ من وهك پابه رێك وابوو.

ده رووبه رمان پرپوو له به رزبوونه وه ی دهنگی هاوارو پارانه وه و
نزاو ته و به کردنی که سانیك که ئاوی دله کانیا ن هاژه ی ده هات...
دواى نه وه ی چهند ههنگاوێکمان نا، له به رامبه رماندا که عبه ی بێ
نه ندازه سه رسوپهینه ر ده رکه وت.

مالی خودا :

ئه وئى مالی خودایه .. ئه وئى نه و شوپنه یه که پێغه مبه ر چۆکی ئى
داوه ... ئه وئى نه و شوپنه یه که هاوه لان و زانا یان و زاتى به رز
تیایدا پاراونه ته وه و فرمێسکیان پشته وه .. نه و مه مله که ته یه که
نزاى تیا ناگه پێنرێته وه .

به ملیۆنان کهس به ده ویدا ده سوپنه وه "لبیک" ده لێن.
به ملیۆنان کهس ده ستیا ن به رز کردۆته وه و "خودایه ئاشتمان
که ره وه" ده لێن.. به ملیۆنان ده رگای دلایان کردۆته وه "خودایه
بمان به خشه" ده لێن..

فرموون له وه وه یه تێر ببن...! چۆن تێر ده بن؟ منیکى
گونا هبار که به و جۆره سه ر سوپما و و خرۆشام، بیرم له
ئه ویندارانى خوا و پێغه مبه ر ده کرده وه ده بیته حالیان چۆن بیته.

زیاتر بەرگەى ئەو ھەستانەى خۆم نەگرت كە دلیشم بۆ ئەو
خۆشەویستەم لىسى دەدا.. دەموت "خودایە! بەندەىەكى
گوناھبارى وەكو من ھاتۆتە دەرگاكتە. چى دەبىت تىكایە منیش
قبول بکە".

ئەو جىگە سەرسوپھىنەرە، ئەو ھەوا ئەفسوناویە، ئەو دنیا پەر
نەینىە منى بەجۆرىك لەنامىز گرتبوو كە ھەموو گەردىلەكانى گىيانم
تەنھا يەك پستەيان دەوت "خودایە لىم خۆش بە، خودایە لىم
خۆش بە" لەگەل ھارپىكەم يەكمان لەباوەش گرت.. "خودایە چى
دەبىت ئىمە لەخۆت دوورمەخەرەو.. ئىمەش بخەرە پىزى
ئەوانەى پىيان دەلپىت لىتان خۆش بووم". "چى دەبىت
گوناھەكانمان بسپەرەو تا پاك نەبىنەرەو لەم جىگەىە دوورمان
مەخەرەو". لەتۆ زیاتر دەرگایەكمان نىە، ئومىدىكمان نىە، لەتۆ
زىاتر تىكایەكمان نىە... چى دەبىت خودایە.. چى دەبىت...

لەدەورى كەعبەو لەنىوان سەفاو مەرەو دا بە چەندىن كاترئىمىز
چۆكمان دادەداو دەپارپىنەرەو لە گەرەى ھەموو گەرەكان...
مەگەر گەرەترىن شىرىنى و دلخۆشى و نۆرتىن پشووئى پۆخى
مروڤ لە فرمىسك پرشتن و سەردانەواندندا نىە بۆ خواى خۆى!..

ئەو ماوەى دە پۆژەى لە مەككە بووین، ھەر لە دەوروبەرى
كەعبە بووین، ھەموو چركە ساتەكانىمان ھەلئىزە ناوناخمانەرەو،
ھەموو كاتەكانمان تىايدا تۆاينەرەو..

ئەو مالى دىنبايىيەى كە دەوترىت، بەچەند دەنك خورماو چەند قوم ئاوى زمزم تىگە يىشتىن..

بەجۆرىك دل و پۆحمان لەو ھەوا نەبىنراو و ھەست پىنەكراوہى كەعبە كاريگەر بوو. دەبىت "تەوبە و گەپانەوہ" كە دەيانتوت. ھەر ئەمە بىت...

ئىمە لەو ھەوا مەعنەوہ دا پاستىبەكانى ئيمان و قورئانمان دۆزىيەوہ، ھەزو چىژى ئىسلامان دۆزىيەوہ، لە ھەمووشى گرنگتر خۆمانمان دۆزىيەوہ.. مەگەر گرنگترىن شت لە زىيانى مرقۇ دۆزىيەوہى خۆى نىہ!..

بەلام ھىشتا پاستىبەكانى ئەو جىھانەى وەكو خەون و خەيال بوو تەواو نەبووبوون.. لەدواى ەەرەفات كە تىايدا گوناھەكان دەتويىنەوہ، دىناى سەرورەمان "مەدينە" ھەبوو...

جۆش و خرۆشىكى سەپەر:

ئەو گەرم گۆپى و خرۆشانەى ئەويمان پىش چەند پۆرىك بىست..

كاك ئەحمەد باسى دەكردو ئىمەش ھەندىك جار وەكو مندال خۆمان پىپرانگىرىت، ھەندى جارىش لەسەر كورسىبەكانى ناو فرۆكەكە دەتويىنەوہ. بىنىنى ئەو جىگە پىرۆزانەى كە تەنانەت خەيالەكانى مرقۇش دەخرۆشىنىت. كى دەزانىت دەبىت چ خوشبەختىەك بە مرقۇ بدات؟!

ههسته بزواو و فرمیسه وشك نه بووكانی ئۆزله م خان و نورای
خان له لای راست و چهپه وه له ناو ملكه چی زۆری گێرانه وه كانی
كاك نه حهدهدا جوانی و شیرینه کی جیاوازی دروست کردبوو.

دلّمان وهكو بانددهیه کی گێراوی لی هاتبوو له لایه ن پێویه كه وه
كه دهیه ویت ههلبێت و بفریت... خودایه نه و خروشانه چی بوو؟
وهكو نه وه ی به هیترترین بوومه له رزه ی جیهان لی دابن، پوخساری
شیواو و ههستی بزواو و دهروونی سه ره و ژوور كراومان ئیمه ی
كه یاندبووه چیژێك كه تا نه و پۆژه نه مان چه شتبوو.

خودایه چی ده بیّت، له م جیهانی ئاسووده یی و له م ده روزه ی
خه ون و خه یالّه جوانانه ئیمه جیا مه كه ره وه .

كه مێك پووم وه رگێرا به ره و پشته وه، نه و دیمه نه ی كه بینیم
هیچ له گه لّ نه وه ی ئیمه جیاوازی نه بوو.

كاك نه حهده دهسته سپی به دهسته وه بوو. كه به سه رهاته كه ی
بۆ ئیمه ده گێراپه وه چاوه كانیشی ده سپی. له گه لّ نه وه شدا ده نگه
پچرپ پچرپ و له رزیوه كه ی هه ستێکی سه یری ده رده خست كه
به پاستی له ناخه وه قسه ی ده كرد.

ئه ی كاك مه تین و سه یدا؟!

له پاستیدا سه یدا وهكو نه وه ی له هۆش خۆی چووبی وابوو...
چاوه كانی سووربوو بوون و لیوه كانی ده له رزین، فرمیسه
پژاوه كانی سه ر گۆنای ته واو نه ده بوون. كاك مه تینیش سه ری

داخست بوو له وکله پړ له هست وگرده لولی حه سره ته دا
هوللی ده دا بهرگه بگریټ.

نهم دیمه نه ی ناو فرۆکه که کاریگری له سره کی دروست
نه کردبوو؟

هموو نه و پټیوارانه ی که ده نگیان ده بیست، نه و
خرمه تکارانه ی ده هاتن و ده چوون، هموو نه و خه لکه ی هؤگری
بیستن بوو بوون...

نای خودایه چی ده بیټ له ناو نهم که ش و هوا جوانه دا نیمه
وهرگره، له جوانترین گه شتی ژیا نماندا ده ستنیشانمان بکه. له
تیکه ل بوونه وه مان له گه ل نه و دنیایه ی تر یارمه تیمان بده تووشی
گونه نه بیڼه وه.

خودایه چی ده بیټ، نرای نهم به نده گونه هبارت قبول که..
له ناو دلی فرۆکه که دا که نه و گفتوگو سهرنج پاکیشی تیادا
بوو، په ننگه نه وه پازاوه ترین ه لفرینی بوو بیټ. نه و پټیگه یه ی
به ره و نه و جټکه پیروزانه ی ده بردین له هیچ پټیگه یه کی تر
نه ده چوو. نه و پټیوارانه ی ناو پیزه کانیش مړوځ نه بوون.

نه و پوژده، نه و کاتانه هم مووان خرؤشابوون. دلی هم مووان
به جؤړیکی تر لټی ده دا، ده روونی هم مووان له به هاریکی تر دا
ده ژیا.

ئىمە بەتەۋاۋى چوۋبوۋىنە ناۋ باسەكانى كاك ئەحمەد
دەيگىزپايەۋە . جگە لەۋ دەنگەي ئەۋ ھىچ دەنگىكى تر
نەدەگە يىشتە ناۋ گويمان ۋەك دەلەين "ۋەكو ئاۋ دەمان
خواردەۋە " . بەللى ئىمەش ئەۋ يادگارپانەي تيرمان لى
نەدە خواردن ۋەكو ئاۋ دەمان خواردنەۋە .

كاك ئەحمەد بەردەۋام بوو:

— پۇيشتنمان بۆ مەدينە ، جياۋازتر بوو..

لەسەرەتاۋە دياربوو كە ئەم پىگەيەش چەندە جياۋازو
لەبىرنەكراۋە لەگەل ئەۋەي كە بۆ من تەۋاۋ جياۋازبوو و گرنكى
خۆي ھەبوو . چونكە ئەۋ خەۋنەي لەكۆتا شەۋى مەككەدا بىنىم
ھەموو دنيامى دابوو بەسەر يەكدا.. چۆن لەبىرى دەكەم؟ بە چ
شلەۋاۋىەك لەسەر جىگاگەم ھەستام؟! چۆن نايەتەۋە بىرم ئەۋ
گەرم و گوپى تۆفانەي منى لە خۆم بردبوو؟ چۆن ئەۋە لە مېشكەم
دەركەم كە يەكسەر ھاۋپىكانم لەدەۋرم كۆبۈنەۋە وتيان: "چى
بوۋە؟"

ئەۋ شەۋە:

بەللى ئەۋ شەۋە.. بەر لە دەرچوونمان بەرەۋ مەدينە..
لەپاستيدا ئەۋ شەۋە زۆر بە خەمبارى و بى تاقەتى خەۋتم.
ئاسان بوو بەجى ھىشتىنى ئەۋ دىمەن و كەش و ھەۋايەي مەككە؟
ئاسان بوو مائىئاۋايى كردن؟! جياۋونەۋە لەۋ جىگەيەي زۆرىنەي

پتڻه مبران و له سه روو هه موويان سه روه رمان "الله اكبر" يان
تيا دا كردووه .

ناسان بوو له پشته وه به جي هيشتنی ئو کاتانه ی دوعا کانيان
تيا دا قبول بوو نه گه پاره ته وه، هاوه لان خوین و گيانيان تيا
به خشيوه ؟! ناسان بوو جيا بوونه وه له دلی مه عنه وی دنیا، که ده
پوژده هه وا پر له له شيفاکه ی ده که مه ناو سیه کانه وه ؟!
ئو شه وه .. شه ويکی جيا وازبوو...

له بهر نه وه ی شه کوتايی جيا بوونه وه مان بوو، لای که عبه
چوکمان دادابوو ده پارينه وه .. "نامين" مان کرد بق مليونان
دوعای که له وی ده کران. له گه ل ئو به نده هه ژارو نه خوینده واره ی
ته نيشتم که ده ستي کردبووه وه ده پاراپه وه "خودايه من
نه خوینده وارم خویندنه وه و نووسين نازانم، نازانم ده بيت چون
دوعا بکه م. چی ده بيت خوايه من هه له م کرد بمبه خشه "

نه وه نده کاریگه ری له سه رمان دروست کردبوو. ئيمه ش ده مان
وت: "خودايه له بهر پیزی ئو دوعايه ی ئو به نده هه ژاره ت
ئيمه ش دووباره بق نه م جيگه پيرژانه بگه پرنه ره وه .."

مانای نه وه یه دوعای ئو به نده نه خوینده واره قبول بوو و
خواش ئيمه ی دووباره خسته وه سه ر نه م پنگه یه .
به لی ئو شه وه ...

ئەو شەۋە تەنھا چەند كاتژمىرىكى كەم پىشومان دا و سى يان
چواری بەيانی كەوتىنە پى...

لەگەل ھاسەفەرە كەم بەيەكەۋە بووين.. ئەو كەۋتە
خويندەنەۋەى "جەۋشەن" منىش لەسەر جىگا كەم پاكشام. نىو
كاتژمىر، خەۋم لىكەۋت يان نا ئەو دىمەنە سەرسۈرپىنەرەم
بىنى...

كاك ئەحمەد ۋەكو ئەۋەى دىسان ئەو خەۋە بىيىت بەرگەى
نەگرت و دەستى كىرە گىران.. ئەو ئاگرە كەتە ناۋ ھەستى
ئىمەش ..

ئىمەش خۇمان پى پانەگىراۋ لەگەل كاك ئەحمەد لەۋ ھەۋايە دا
لە ھۇش خۇمان چووين..

دەنگى سەيداش كە ۋتى: "خودايە بىكەرە نىسبى ئىمەش"
ئەۋەندەى تر كاريگەر سۈۋىتتەر بوو كە ھەموو گەردىلەكانى
گىانمان "نامىن" ى كىرد.

كاك ئەحمەد لەگەل دانە دانە پىشتىنى فرمىسكدا ۋتى:

— لەناۋ مەككە دا بووين، ھەموۋان سەريان بەرەۋ ئاسمان بەرز
كەرد بوۋەۋەۋ بەرەۋ مەيداننىك پايان دەكرد. بەلام مەيداننىك بوو
لەناۋ ئەۋ لىمى بىبابانە دا، دارستان و مىرگ...

لەناۋە پاسىتى دا گەردىكىسى نەبىنراۋ، بىنايەكى ئۆر جوانى
لەسەربوۋ كە چاۋەكانى ئەبلەق دەكرد.

هه مووان وه كو لافاو به ره و ئه وئ ده پويشتن... من و
هاوسه فره كه شم پي كه وه پامان ده كرد به ره و ئه و مه يدانه ي
پوناكيه كه ي چاو ده كانى ده برد... به لام بؤ كوئ و بؤ چى ده چووين
نه مان ده زانى...

هه تا نزيك بووينا به ته وه ده نگ به رزتر ده بوويه وه: "ئه م
مه يدانه هى سه روه رمانه، له وئ پيغه مبه رمان ئوممه ته كه ي قبول
ده كات. به لام كر ده وه ي باش نه نجام ده رنه كات".

له و كاته دا ئاگريك كه وته گيانم.. نه گه ر كر ده وه باشه كان
قبول كات ئه ي ئيمه؟ واته ئيمه قبول ناكات؟ چؤن قبولى كات،
مرؤفك له و ته مه نه ي سه رپيچى خواى كرد بيت و له فره مانه كانى
ده رچو بيت چؤن ده كريت پيغه مبه ر قبولى كات؟

تؤ بلئى له ميهره بانى و سؤزيه وه نه لئيت "ئيوه ش وه رن!"
يان ده لئيت "ئه وانه دوورخه نه وه، لي ره چى ده كه ن!"؟

له ناخمدا شه پيكي سه ير هه بوو.. ناتوانم باسى بكه م له و
هه سته ي منى بئى ده رمان هيشتبوه وه. ئه و خرؤشان و گه رم و
گورپه چؤن له ناو ده ماره كاندا بلؤ بوو بووه وه..

تيكه ل به و خه لك و ده نگه بووين كه به ره و ئه و جيگه به
ده چوون.. ده رگايه كى نؤر گه وره هه بوو..

ئه وه نده نزيك بوونه وه و قه ره بالغي بوو، ئه وه نده
سه رسوپماو بوون هه مووان ده يانو يست زوو بپؤن و له و ده رگايه

بچه ژورو بگه نه ئه جوانيانه ی پۆحه کان پۆشن ده کاته وه،
بگه نه خزمهت پيغه مبه ر که سه ربه رزه به هينده ی هه وره کان.
به لام له ده رگا که وه ته نها ئه وانه ده پۆيشتن که ناويان بانگ
ده کرا...

من خۆم پانه ده گرت له جی خۆم، ئه وانه ی ناويان
ده خويترايه وه ده پۆيشتن.... له کۆتاييدا هاوسه فه ره که شم
بانگکرا.. به لام هه ر چاوه پوان بووم... چونکه من بانگ نه کرام و
دواييش ده رگا که داخرا.. له خۆپا ئومیده وار بووم. دواى ئه وه ی
بيگه ردى مندا ئیکی گوندم واز لى هیناو پووم له دیک و باوكم
وه رگيتر، کلتورو باوه پو خوام له لایه ک به جی هیشته و ژيانتيکی
جياوازم هه لبژارد، له خۆپا ئومیده وار بووم... ئایا ئه مه
گونجاويوو؟!

بئ گومان نه خيتر.. پيغه مبه رمان که سی گونا هبارو هه له که رو
پيسی وه کو من بۆچی بانگ بکات؟! .. ئيمه شياو نه بووين.

ئومیدى منى خاموش کرد:

نيتر نه کاته خۆم له ده ست دا.. وه کو بلایى کاک ئه حمه د
باسی منى ده کرد نه ک خۆی.. وه سفی منى ده کرد که ته مه نم له
حه رام کردندا به سه ربردوه. ئه وه ی باس ده کرد که چه نده
هه له بووم که خه یالم دروست ده کردو ئومیده وار بووم...

چون ده بوو پښه مېر که سيک قبول بکات که ته مه نی هه مووی
له درؤ و هه له و زیناو سه ریچی دا به سه ریږدیټ؟!

من له خړپا نومیده وارېووم، له خړپا خه یالم ده کرد، من له خړپا
خړم هه لده خه له تاند.

نوهی شیاوی قورستړین سزایه نیمه بووین. نیمه شایسته
به وشوینانه نه بووین. به و پیسیه ی ناخمان نه ویشمان پیس
ده کرد.

که وایه نه م سه فوره بؤچی بوو؟! بؤچی هر له سه ره تاوه
هاتینه سه نه م پښگایه ی که لیتی نا نومیدین؟

نیر هر له م کاتی ته واو پووخان و ته واو بوون و نا نومیدیه مدا
ده نگی هاواری سه یدا به رزبوویه وه:

"گونه و تاوانه کان چنده زړین با بېن، نه ونده به سه به نده
ته به بکات و پښگای خوا بگریټ.. ده رگا کانی نه وه رگیز
دانا خړیت".

هه ناسه یه کی قولم هه لکیشا. نه مه هه ناسه یه ک بوو که له
کاتیکدا خه ریک بیت بخنکیت ده یکیشیت.

کاک نه حمه د به رده وام بوو له و خه ونه ی که ده روونمانی
هه ستاندبوو، هه سته کانمانی هینا بووه سه ر زمان:

— من له دنیای خړمدا ته واو تو ابوومه وه. ته واو له و کاته دا بوو
هاوسه فوره کم هات و به زه رده خه نه وه قولمی گرت.. وتی

"ببینه، کئی چاوه پوانت ده کات؟! .. به په نجه ئیشاره تی بۆ لایه ک کرد، ئاوږم دایه وه دایک و باوکم بینى... پام کرده لای ده رگا که. بۆنه خۆشه که ی دایکم که وه کو میسک بوو هه لمژی و دهسته سپیه کانی باوکم ماچ کرد.. خودایه ئه مه چ یه کتر بینینه وه یه کی به رگه نه گیراوبوو.. باوه پښینه کراوبوو.. ئه مه چ جوانیه کی له بیر نه کراو بوو!

به رله وه ی من بپرسم دایکی میهره بانم وتی: "ئیمه زۆر باشین کوږم، سه روه رمان ئیمه ی برده لا خۆی. زۆرمان دوعا بۆ تۆ کرد. إنشاالله سه روه رمان تۆش قبول ده کات چونکه دوعای دایک و باوک ناگه پښتښته وه."

به وه سه ته ی که ناخ و دلئی ده سووتاند به ناگا هاتم، هاوارم کرد: "یا رسول الله منیش قبول بکه! .."

نازانم چه ندیک ناگام له خۆم نه ما بوو.. که هاتمه وه هۆش خۆم له ناو باوه شى هاوسه فهره که مدا ئاره قم چین چین ده پشت.. سه روه رمان منی قبول نه کرد، به لام نه گهر زۆریش بچووک بیئت نووری ئومیدیک هه ره یه. مانای وایه دوعای دایکم و باوکم ناگه پښتښته وه إن شاء الله نه گهر پښیه کی ده ریا زیوون هه بیئت، نووری ئومیدیک هه بیئت له سایه ی دایک و باوکمدا ده بم.

که وره ترین به خششى خوا بۆم ئه وه هاوسه فهره بوو، مه گهر من له گهل کئی دۆست و هاوڤی و هاوسه فهره بووم...!

ئو ھەم زانا يەك بوو، ھەم كەسنىكى كۆمەلایەتى و ھەمیش
 یەككەك لە ئوممەتى پېغەمبەر كە بەر شەفاعەتى كەوتووھ..
 خودایە ھەر ئەتۆی ئیمە بەپێوھ پادەگريت.. چى دەبیئت لەخۆت
 جیامان مەكەرەوھ. چونكە جگە لەوھ شەرەف و پزىو ئەتەككیتىكى
 تر نیە.

"دایكەم" لەقولاى ناخەوھە و تەم "دایكە" تەنھا ئومیدەم تۆیت
 ئەو دوعا قبوول كراوانەى تۆ.. ئەو ژيانە پەر نارەحەتییەت و ئەو
 نا ئومیدەنەبونانەت لە خواو ئەو ھەست و نزىكیانەت إنشا اللہ ھەم
 خۆت پزگار دەكات، ھەم دەبیئتە ھۆكارى پزگار بوونى منیش..
 ئەگەر بزانیئ ئەمەم چەندە لە خوا دەویئ دایكە.. ئەگەر بزانیئ
 بۆ ئەمە چەند شەوم پۆژ كردۆتەوھ.

ئەگەر بزانیئ ئەو ھەموو فرمیسكەى بۆم پشتووھ.. نازانم خوا
 دەرگای خۆى لە من دەكاتەوھ؟! دایكە ...!

فرمیسكەكانى نەدەرژان:

– گەشتى ژيانم.. ئەو شەوھ كەوتینە سەر پێگەى مەدینە.

بەم جۆرە لەگەڵ فرمیسكەكانیدا بەردەوام بوو

بەدریژاى پێگە كە بیرم لە پېغەمبەرى سەرورەو حەزەرەتى
 ئەبوبەكرى صدیق دەكردەوھ كاتى لەناو زوڵم و ستمى
 كافرەكانى مەككەوھ بەرەو دلقراوانى و میواندارى مەدینە لە
 ھىجرەتدا كەوتووھ پێ.

نێردراوه که ی خوای گه وره له ژيانیدا گه وره ترين ناپه حه ت و
زولمی پێگه یشته بوو... به لام ئه و باوه پێکی وای هه بوو که هه یچ
پێگه یه کی کافره کان ئه و یان نه ده وه ستاند.

ئه و به هه موو عه قل و مه نتیق و زیره کی سیاسی خۆیه وه
سه رکه وت.. له کۆتاییدا ئه و گه وره ترين سه رکه وتنی به ده ست
هیتا. چونکه ئه و سه رکه وتنی گه وره ی رزگارکردنی شارو ولات و
ناوچه کان نه بوو، به لکو به چوونه ناو دل و ویزدان و هه سه ته کانی
خه لکه وه ئه وانی پزگار کرد.

ئه و دوو هاو پێیه ی له پێگه یه ک و به بێ هاسه ر به ره و مه دینه
پۆیشتن، ئێمه ئه و پێگه یه مان به هه شته کاتژمێر به پاس به یی.
له هه ر گه رده و به رده و خۆل و هه ر کاروانیکدا بۆ جێگه ی پێی ئه وان
ده گه پام به خه یال.. ئێمه له سه ر کورسی نه رم و شوینی خۆشی
ناو پاسه که دا ئه و پێگه یه مان به یی، ئه وانیش له سه ر ئه و بیابان و
زه ویه سووتینه ره به ئازارو ناپه حه تیه وه به ییان..

به ئی، ئێمه ده چووین بۆلای خۆشه و یسترینی دنیا، نێردراوی
هه موو مۆفایه تی، سه ره وه ی هه موو موسو لمانان، بۆ میوانداری
ئه و و هانا به رده و بۆلای... ئایا ئێمه ی قبوول ده کرد؟! ئه م
گونا هباره ی ئوممه ته که ی که له مه ککه قبوول نه کرا، له مه دینه
ده ئی "وه ره ؟!"

به دروست کردنی خه یال و سووتانی ناگری ئومیدو هاوارو
فرمیسك پشتنه وه به ره و شاری به خته وه ری سهروه رمان، نه و
مهمله كه ته ی ئه وی تیا به . ده پویشتن...

نویژی نیوه پۆمان ده گه یشتینه لای پیغه مبهرو له وی ده مان
کرد "یا رسول الله ئیمه هاتین، شه ره فمه ندمان كه به و
شه فاعه ته ی كه بۆ ئوممه ته كه ته ی ده كه یه ت". به م جوړه
ده پاپاينه وه .

ئه مه ته نانه ت بیركردنه وه ش لئی، خه یال كردنیشی، ویستن و
نیازكردنیشی كار له سه ر ده روونی مرۆڤ ده كات و هه ستیكی سه یر
دروست ده كات.

كه یشتینه ئوتیله كه مان و به خیرایی ده ست نویژمان گرت و
له گه ل هاوسه فه ره كه م پامان كرد به ره و (مزگه وتی پیغه مبهرو).

مالی پیغه مبهرو:

یه كه مین مزگه وت و مال و گهری پیروزی پیغه مبهری خوا هه ر
له وی بوو. چۆن ئه و پێگه یه ی به رده ممان ده بیری و به ناو
خه لكه كانی ده ورو به رماندا ده پویشتن نازانم باسی بكه م...!
خودایه ئه وه چ گهرم و گهری و خرۆشانێك بوو. چۆن هه ست و
په شه بایه کی هه لكردوی ناخ بوو! وهك ئه وه ی كه سێك له
پیشمانه وه یه و پاده كه یه ن به ره وپووی.

که یه که مین هه نگام نایه ناو (مزگه وتی پیغه مبه)، نه و
هه ست و جۆشه ی هه ستم پیکرد له نینۆکه کانی پیغه وه هه تا
هه موو که ردیله کانی گیانمی هه ستانده سه ری. بۆنه وه ی نه که وم
به زه ویدا ده ستم به هاوه له که مه وه گرت که نه و عاشقی ئیمان و
پیغه مبه ره، فرمی سکی چاوه کانی بارانیکی دروست کرد بوو.

نه و هه وایه ی که ده چووه سیه کانه وه منی هه لده فرانده
دنیا یه کی زۆر جیاواز تره وه، که تیژم لیته ده خوارد.

هاو پیکم به ده سستی ئاماژه ی به ره و لایه ک کرد:

— سه ره وه ی مرقایه تی له ویدا یه. نه و ی یه که مین مزگه وت و
یه که مین خانه ی سه عاده ته.

دوای نوێژ ده چینه خزمه تی..

خودایه! نه وه چ خۆشیه ک بوو! واته ئیمه هاتووینه ته لای

پیغه مبه ره! ئیمه میوانی نه وین، وایه؟! نه و قبوولمان ده کات؟!!

نه مه و هه زاران پرسیا ری ترم له خۆم ده کرد، به لام به جۆریک
وه لاهه کانه ده ست نه ده که وت...

پینچ خوله کی مابوو بۆ نوێژ.. خه لکی که چاوه کانیان

شیدار بوو، موسوولمانه دل پره کان، عاشقه په رۆشه کانی خوا دانه
دانه ده هاتن و جینگه یه کیان ده گرت.

خه یالی منیش به رده وام له لای پیغه مبه ره بوو.. له ناکاو له گه ل

پیغه مبه ردا په وداویکی سه رنج پاکیشم به بیر هات:

له كۆتايى سەردەمى دەسەلاتى عوسمانيدا يەككە له زانايانى
ئەو كاتە كە (جەمال ئوت ئالاسۇنبايى) دەچىت بۇ حەج لەگەل
نارەحەتتە زۆرەكانى ئەو كاتەى پۇيشتەن بۇ حەج. بەلام ئەو بەبى
گويدانە پىگرەكان، تىيى دەپەرىنىت و دەگاتە مالى خوا. چونكە
بانگەيشت لەلايەن پىغەمبەرەو هاتوو.

سالى (۱۹۲۸) ه . ماوهى سيانزە سال تىپەپيوە بەسەر
سەرکەوتنى چەنە كالى دا .

مامۇستا لە مەدينەى مەوەرە ، لەگەل زۆرىك كەسى باشدا
فرسەتى گەتوگۇ ناسىنى دەست دەكەويت. ئيتەر يەككىش لەو
زاتانە ئەو عوسمانىيە كە خادەم (خزمەتگوزارى) ى مزگەوتى
پىغەمبەر بوو.

ئەو عوسمانىيە كە كە دراوسىيەتى پىغەمبەرى لە ھەموو
ھەبوونى دنيا پى باشترە. ئەو پىش سىپەكى ھەق دۆستە.

دۆستايەتى عوسمانى ئيتەر تووشى ھەسرەت بوو و تىكەل بە
فرمىسكەكانى بوو. (دەولەتى ئالىيە) جگە لەو شتىكى تر
ئاليت..

"ئاه لەو سەردەمە كۆنە" كە ئەمەى دەوت تا ئىستا شەش
سال دەبوو.. ئەو كاتە ئەم عوسمانىيە لە مەككە و مەدينە حاکم
نەبوو بەلكو بە خادەم (خزمەتگوزار) شەرەفمەند بوو.

سەرەپای ئەر پاستى، ھەلس و كەوتى ئەر زاتە كە
خۆشەويستى خواو پىغەمبەرە دەچىتە دلى مامۇستاو، كەمىك
سەرى دەسورمى لە بەرنەوھى ئەر خۆشەويستى و گرنگىيەى لە
كەسىكى ترەوھ نەدىوھ..

ناتوانىت خۆشى لە پرسىارکردن بگىت:

- بۆچى ئەرەندە خۆشەويستى عوسمانى؟ بۆچى
خۆشەويستى خواو پىغەمبەر پىويستى خۆشەويستى عوسمانى
دەھىنىتە پىش؟! ئەر پىرە نورانى بوو. بى ھىچ وەستانىك
ئەر وەلامەى دايەوھ:

- بۆ خۆشەويستى عوسمانى بەناوى ئىسلامەوھ يەك يادگاريم
كە بەسەو زىاد دەكات..!
بەزۆرى مامۇستا ئەر يادگار يە راستەقىنەيەو تاقانەيە باس
دەكات:

- لە ھەجى سالى ۱۹۱۵ ، لەناو زانايانى ھندستاندا زاتىكىش
ھاتبوو. ئەر زاتە ھەم زانا بوو، ھەم لە دىناى دەروونى خۆشىدا
دۆستىكى دەولەمەندى خوابوو، بۆ ھەج سەرەتا ھاتبووھ
سەردانى پىغەمبەر ﷺ بۆ مەدىنە. يەكترىمان ناسى و گفتوگۆيەكى
دووردىژمان كرد. بەلام بەجۆرىك فرمىسكى چاوى و ھەمى ناو
دلى لانەدەچوو.

لە بەرنەوھى ئەر چەند پۆژە ئەر ھەمى تەواو نەدەبوو پرسىم:

- ئىرە باخى بەھەشتە، مژگەۋتى پىغەمبەرە، شوپىن و جىگەى
ئەوہ... بۆچى ئەم سەردانە دىلخۇشت ناكات؟ يان ئەو
فرمىسكانەى چاۋت لە خۇشحاليدايە؟!
ئەو زاتە پىرۆزە كە فرمىسكەكانى زيادى دەكرد ئەم وەلامەى
دايەوہ:

- خۇزگە فرمىسكەكانم خۇشحالەكانى دىلمى دەرېخستايە...!
بەداخوہ بەو جۆرە نىہ.. ئەمە دواى چەند سال بەنسىب بوو،
ھاتمە زيارەتى ئەو جوانى جوانانە... لەنزيكەوہ ئەو ھەسرەتەم
دەچەشت.. بەلام چاۋدىرېم دەكرد، لە ئاستى پىغەمبەردا نەبوو..
تۆ بلىتى چاۋدىرېم راست بووبى؟! ئەگەر وابىت بۆچى
پىغەمبەرﷺ ئىرە نىہ؟ يان چاۋى دىلم كۆيۈر بووہ؟! بۆچى ھەست
بەبوونى پىغەمبەرﷺ ناكەم؟ كام پلەو كام گوناھم پىگە لە بوونى
من دەگرىت بەرنەوہ پەرىشانى ئەم بىر كىردنەوانەم لەو كاتەوہ
ھاتومەتە مەدىنەى مەنەوہرە.

پىرى خادم لەدواى دەرېپىنى ئەو قسانەى ئىتر نەيدەزانى چى
بلىت.. بەلام ئەو ىش مىشكى ئالۆز بووبوو. چونكە لەو ھەست و
بىر كىردنەوانەى ئەو زاتەدا نزيكى و خۇشەويستى بەپوونى ديارە.
ھاتن لەو پىگە دوورەوہ بۆ پەيوەندى لەگەل ئەو جوانى جوانانە،
ھەلگىرى ئەو پۇحانپەت و مەعنەوياتە، بەلام ھەست نەكردن و
نەبىنين و نەبىستنى، بۆچى بوو؟!

ئەو شەۋە پىرە خادىمەكە بەو بىرۆكە سەيرانەيەۋە لە
 چىگە كەيدا پال دەكەۋىت، لە خەۋنى نىزىكى نوپىرى بەيانىدا،
 جوانى جوانان دەبىنىت. بىنگومان زۆر دلخۇش دەبىت، سەرى
 دەسوپمى، وتەكانى زانا ھىندىكەي بەبىردىتەۋە. لەو بابەتەۋە
 پىرسىار كىردن بەبى ئەدەبى دەزانىت لەبەرنەۋە ناپرسىت... بەلام
 پىغەمبەرى خواﷺ ئەو بە پەرزى جىناھىلىت پىنى دەفەرموۋىت:
 - بەلى، ئەۋەى ھەستى پىدەكەيت راستە من لە مەدىنە نىم لە
 چەنە كالىم.. دلم پازى نەبوۋ ئەۋە سەربازانەم ناپرەحت
 بەجى بهىلم. نىستا يارمەتى ئەۋان دەدەم.

ئەم گىرنگى پىدانەى جوانى جوانان (پىغەمبەرمان ﷺ) لەگەل
 ئوممەتەكەيدا زۆر كار لە مامۇستا دەكات، بەقولى دەيخاتە
 بىر كىرنەۋە دەيگىرەنىت.

بەم جۆرە پىغەمبەرمان ﷺ لە لوتكەى مېھربانى و سۆزدايە
 كە ئاۋا بىل يارمەتيدانى ئىمە پادەكات و دەلەرزىت و جىمان
 ناھىلىت... خوا ھەموومان لە شەفاعەتيدا كۆبكاتەۋە... ئامىن..

(چەنە كالى)، داستانىكە:

كاك ئەھمەد بەسەرھاتىكى ئەۋەندە جوانى بىل گىراپىنەۋە كە
 ھەموومانى توۋشى سەرسوپمان كىردىۋو، چونكە ئىمەيش نەۋەى
 چەنە كالى بوۋىن.

پارانه وه:

له ناخی خۆمدا له هاوارو ناله ی خۆم ده موت "سهروه زمان،
ده ی ئیمهش نه وه ی ئوممه ته که تین له و شیرانه ی چه نه کالی، که
نۆرت خۆش ده وین. چی ده بیئت له بهر خاتری نه و ئیمان و
په رووسی و قاره مانیه ی نه وان ئیمهش وه رگره و شه فاعه تمان
بۆیکه. دهستی ئیمهش بگره. بۆ ئیمهش لای خوا ببه به تکاکار.
یا رسول الله! له خۆشه ویستی و میهره بانی تو نه م
که ردونهش دروست کراوه چی ده بیئت ده رگا له ئیمهش
بکه ره وه. ئیمهش بخه ره ژیر بالی خۆت. ئیمهش بخه پیزی
نه وانه ی پرگاریان ده که یت.

نه م نوێژه نۆر نوێژیکی جیاواز بوو. له کاتی نوێژه که شدا ناله ی
هسته کانتیم دانه ده مرکایه وه.. هیز نه مابوو له نه ژنۆکانمدا بۆم
پاگیر نه ده کران. دوا ی که میکی تر دیدار و خوانیک دهستی پی
ده کرد نازانم ده متوانی به رگه بگرم؟ نازانم له و ساته ی که دله کان
ناگر تی به رده دات ده توانم ده سه لاتم به سه ر خۆمدا هه بیئت؟

نوێژ ته واو بوو... موسولمانه به جۆشه کان به ته کبیر کردنه وه
به ره و لای پیغه مبه ر چون.. نه مه پۆیشتن نه بوو.. نه مه ساتیک
بوو که پێکان له زه وی هه لده گریت، ژیری له سه ردا ناهیلاییت، دل
له جیبی خۆی پاده چله کیئیت.. نه مه پۆیشتن نه بوو، بۆ هه ندیک

پاکردنیک بوو، بال گرتنیک بوو.. بۆ هه نديکيش ورده ورده هه نگاو
نان بوو به ره و لای خۆشه ويستی خۆشه ويسته کان.

هه هه نگاويک.. هه نزيك بوونه وه يهك.. هه ر جوولانه وه يهك
به ره و لای پيغه مبه ر نزيكى ده خستينه وه.. له هه ر نزيك
بوونه وه يه كيشدا جۆش و خرۆشيكي سه رسوپهينه ر مرۆفي
داده گرت.

ئه وه ي كاك ئه حمه د باسي ده كرد ته نها خۆي هه ستي پي
نه ده كرد. بي گومان.. ئه ي ئيمه ؟!

له گه ل گيړانه وه كانى ئه ودا ئيمه له جيى خۆمان زياتر
ده توينه وه.. ليدانه كانى دلّمان خهريك بوو له ناو قه فه سه ي
سنگماندا بي وه ستان به رگه ي نه ده گرت.

وهك ئه وه ي ئه و كاته. ئه و ساتانه له گه ل هه موو هه ست و گه رم
و گوپه كانى پيكه وه هه ستمان پي ده كرد.

پۆيشتنيش ماناي چي بوو؟ ده سووتايين، زياتر په رۆش
ده بووين له هه ر چرکه يه كدا..

ده ي ئه مه ئه و كاته بوو كه سالانيكه خه و نه كام ده پازينيته وه،
ده چيته خه ياله كانمه وه، ئه و ساته ي ده مانخاته گه رده لوولي جۆش
دانه وه... ئه و كاته كاتيكه بي وه سف كردنه كه زمان تيايدا
ده وه ستيته.. كاتيكه وشه كان له به رامبه ري بچووكن.. چۆن باس
ده كریت؟ چۆن وه سف ده كریت؟ هه تا ئيستا هيج كه س

نەیتوانیوه باسیکی بکات شیاری خۆی بیټ.. بەتەنها جۆش و
خۆشی هەستەکانی و فرمیسکی نەووەستاوی چاوەکانی و لێدانی
توندی دڵی دەتوانن باسی بکەن.. بێ دەنگ و بێ سەدا..

ئەو ساتە باس ناگریت:

بەیارمەتیتان.. بمبەخشن تکایە.. ئەو ساتە منیش ناتوانم
باسی بکەم.. گەشتنم بە پێغەمبەر.. لەنامیزگرتنی
خۆشەویستی خۆشەویستەکان، تێکەڵ بوون بەو ژینگە وەسف
نەکراوەی ئەو، چۆن دەتوانم باسی بکەم؟!..

بمبوون.. ئەو ساتەوختە ناگێرددرێتەو.. ئەو ساتە تەنها
دەبیټ تیایدا بژیت.. إن شاء الله ئێوەش کە تیایدا دەژین لە
مەبەستم تێدەگەن. هەزاران جار سوپاس و ستایش بۆ خوای
جیهانیان کە هەلی دۆزینەوێ ئەوێ دامێ کە بۆی دەگەپام،
دۆزیمەوێ ئەوێ لەدووی وێڵ بووم.. سوپاس بۆ خوا.

ئەو هەست و جوانی و حەزو چێژەکی کە من لە دوور بۆی
دەگەپام لەناو خۆمدا دۆزیمەوێ.. مەگەر خوای گەورە چ
جوانیەکی لەناو ئەویدا دروست کردووە! مەگەر دڵ جگە لەوێ
ناپاستەبەکی ترو عەشق شیوەبەکی تری هەبە جگە لەوێ..!

ئەگەر مەرۆک بە سەرئەوجەو تەماشای دەورووبەری بکات، ورد
بیتەوێ لە نەینیی و حیکمەتی جیهان بەدلتیایبەوێ ئەوێ بۆی
دەگەپێ دەیدۆزیتەو.. ئەوێ نەبەسە لەو جوانی جوانانە داوا

بکات. نه و بئ دودلی ده رگای داواکاری ده کاته وه. نه گهر
 نه یکاته وه ئیمه نازانین داوای بکه یان به هه له داوای ده که یان.
 کاک نه حمده به دهم هه نسکه وه له قسه کانی بووه وه.. ئیمه ش
 وه کو نه وه ی له و جیگه پیرۆزانه دا بین به وردی و به قوولی گویمان
 ئی پاگرتبوو. چ گوگرتنیک! وه ک ناو ده مان خوارده وه، وه کو
 ههوا هه لمان ده مزی له گه ل نه وه ی ئیمه چه ند پۆژه له حه سره تی
 خۆشه ویستی نه و دیداره داین، کاک نه حمه دیش به گپړانه وه کانی
 نه وه نده ی تر ئیمه ی ده سووتاند و له حالیکه به رگه نه گرتوو
 بووین.

ئیتیر لای ئیمه هه موو کاته کان وه ستاون، هه موو شتیک بئ
 ده نگه، ته نها نه وئ هه یه.. نه و جیگه پر جوانی و نه یئس و
 نه ندیشانه.. له سه روو هه موو شتیکیشه وه گه وره ی گه وره کان،
 خۆشه ویستی خۆشه ویسته کان پیغه مبه ری لییه.. ئیمه بۆ گه یشتن
 به بۆنخۆشترینی گوله کان، بۆ پاگردن به ره و لای نه و له ناو تونیلی
 زه مه ندا له خوا ده پاپاینه وه و بۆ زووتر گه یشتن..

گپړانه وه کانی کاک نه حمده هه موومانی هه ستیار کردبوو،
 هه موومانی هه لفراندبوو به ره و دنیا ی گوله کان، به لام هیچ که س
 وه کو سه یدا کاریگه ر نه بوو پیس.. هه نسک و فرمیسکه
 نه وه ستاوه کانی، (الله اکبر) هه به رده وامه کانی، هه ست و سووتان
 و خۆشه ویستی و په رۆشی گه یشتنی ناخی نه و ی نیشان ده دا..

ئەو تەواو مۇۋەپپەقىيەتلىك جىياۋزىبوۋ دەك ئەوئەي ئەو لەم دىنيائەي ئىمە
نەبوۋ، تەنھا جەستەي لىرە بوۋ، پۇخى دەمىكە فېرەو
گە يىشتۇۋە تە ئەو جىھانە ئەفسۇوناۋىيە.. ئەو لەناۋ حەزى
مەئەنەي ھەمىشە يىدا تۈابوۋىيە.. پەنگە ئەم ھەستى مۇگرىيەي
مەن بەۋەۋە لەبەر ئەو جوانىيەي ناخى و ئەو پىنگە يىشتە تەۋاۋەي
بوۋ بىت..

بەشى پىنجەم

پىمان نايە سەر خاكە پىرۆزەكان

کاتیڤک فرۆکه که له نزیک فرۆکه خانەی جدده وه خه یك بوو
ده نیشته وه ئیتر ههست و نهست و جۆش و خرۆشیی و په رۆشی
من گه یشته پله یه ک که هیچ کات تیایدا نه ژیاوم.. به سه یرکردنی
یه کتر تیده گه یشتین نه مه فشاریکه له سه یرمان..

له ناو ده ستمان جهوشه ن، له سه ر زمانمان ته کبیرو له
دله کانماندا گهرم و گوپی و خرۆشان، له ناخیشماندا هه زی زوو
گه یشتن .. وه ره و به رگهی نه و جوانی و له رزینه سه یره و نه و
هه وایه ی نه وئ بگره ...

"خودایه چی ده بیته هه زه کانمان بئ دیدار مه هیله ره وه !
خه یاله کانمان مه بپره، چی ده بیته نه م به نده گونا هه باره شت له و
که ش و هه و مه عه وه ییدا بتوینه ره وه .! منیش بگه یه نه ره
په یغه مبه ری تاجی سه رو ده وای ده ردی دله کان و سه روهری
گوله کان. ! له ئامیزی نه و بئ به شم مه که ". له گه ل دانانی
یه که مین هه نگاومان له فرۆکه خانەی نه و شوینه په یروزه وه ک
نه وه ی چوو بیتمه ناو هیژیکه کیش کردنی سه یره وه، هه موو
گه ردیله کانی گیانم ده له رزین، هه ستم به هه په سان ده کرد.

وه ک مه حشه ر بوو نه و ده ورو به ره، مرۆفه کان بیه گه ردو ته و به کار
له ناو ئیحرامی سه پی دا، چاوه کانیا ن شیدار، دله کانیا ن وروژاو و
زمانیا ن له ته و به کردنی خوا دا بوو بۆ ته مه نیک نه نجام دانی گونا ه
و داوای شه فاعه تیا ن له پیغه مبه ر ده کرد.

دابه زین له فرۆکه که و یه که مین هه نگاهه کانم له سه ر نه و خاکه
پیرۆزانه ده بێ چۆن باس بکه م خودایه ؟!

له گه ل نه وه ش له ژێر په شه بای جۆش و خرۆشانه کانی گیانمدا
له سه ر پیم خۆم بۆ پانه ده گیرا. له کاتی یه که مین هه نگاهم که
له سه ر نه و زهویه پیرۆزه ده منا، هه ستم به هه موو گه رده کانی
له شم ده کرد توشی سه رسوپمان بوون، خۆم دۆزیه وه که خه ریک
بوو ده که وتمه ناو بیریکی قوولێ بێ بن.

خودایه نه وه چ له زینێک بوو، چ داچله کینێک بوو، نه وه چ
هه ستیکی نه رم و به رگه نه گیراو بوو! ده نگێ ته کبیرکردنی
نه وانه ی ده ورهبه رم وه کو بایه کی سارد منی هه لگرتبوو به ره و
دنای تر ده بیردم.

له پیش و له دوا و لای راست و چه پمه وه نه و ئیحرام سپیانه ی
ده ورهبه رم وه کو نه وه بوو خۆیان بۆ مردن ئاماده کردبیت،
هه ستیکی مه حشه ریا نه یان به مرۆف ده دا... هه ستم به خۆم کرد که
هه نگاو هه نگاو به ره و نه و دادگای مه حشره ده پۆیشتم، له و
ده نگانه دا ده نگێ سه یدا هاته گویم ده یوت:

"یارمه تیم بده خواجه، وه ره به هانام.. من به گوناھی
هه لئه گیراو و هه لئه و تاوانی قبوول نه کراوه وه بۆ لای تو دیم"
نه گه ر به نده یه کی پاکی خودا که ژیا نی هه مووی له خزمه تی خواو

نیمان و قورئاندا به سەر بردوو به و جۆره خۆی بچووک بکاته وه
له خوا بپارێتته وه. به م جۆره بگری و فرمێسک برێژێت..

ئهی من؟! ئهی تاوانه گه و ده کانی من؟!

ئهی گوناوه ته واو نه بوو و نه بپاوه کانی من؟! ئهی حه رام و
سه رپێچه کانی من؟

خۆم گه یانده ئه و شوێنانه و به ئاگری سووتینه ری ناخمه وه
که وتمه پارانه وه م.. له به رده م ئه وا که وتم و سه رم دانا.. ئه وه
داوا ی لیخۆشبوون کردنی ک بوو که زیاتر هیزی ئاگره که ی ناخمی
زیاد ده کردو خۆم پانه گرت و، له هۆش خۆم چووم. خۆزگه هه رگیز
نه ده هاتمه وه هۆش خۆم، خۆزگه له و جیهانه ئه فسووناوی و پر له
نه یینی و جوانیه نه ده گه پامه وه. خۆزگه ئیتر نه ده که وتمه وه ژێر
باری ئه و گوناوه هه لته گیراوانه..

له هۆش خۆم چووم

خه ریک بوو له هۆش خۆم ده چووم، ئه و دیمه نه ی ژیا ن
دیاری بوو. بۆ یه که مین جار له گه ل دایکم و باو کم به پوونی و دیاری
یه کمان له باوه ش گرت به جۆرێک خۆشه ویستی و میهره بان ی و بۆنی
میسکی ئه وانم هه لته ی ناخمه وه...

دایکم وه کو فریشته کانی لیها تبوو.. ئه و جل و به رگه ی و پوه
دره وشاوه یه ی چۆن باس ده کرێت نازانم..! به یه ک شه و، وه کو
هه ره جوانی دنیا ده دره وشایه وه، نوورو تیشکی ده دا به

دەرووبەرى.. ئەى باوكم؟ خودايە مرقۇڭك بەر جۆرە بىن وەسەف و
سىما شىرىن دەردەكە ویت؟! ئەوئەندە جوانى لە لیوہەكانى و
پووخسارى دەدرەوشیتەوہ؟!

لەو ساتەدا لەنیوان ئەو دوو مرقۇفە فریشتەيەدا گەیشتبووومە
دنیايەكى تر.

بە دەنگىڭك كە ھەموو بېزارى و خەمەكانى ناخى دەسپىوہ
دايكم وتى:

- كچم.. نيمەچاوەپتئ ئەو پڭگايەى تۆبووین. ئەگەر بزانیت
كاتىڭك مژدەكەمان بیست چەند خۆشحال بووین.

وہلەم نەدایەوہ، چونكە لەھۆش خۆم چوووبووم. لەناو كۆپەى
دەروونى خۆمدا وەكو خۆلەمیشم لیھاتبوو، كە خۆم دەخواردەوہ
لەناوہوہ بەتەنھا ئەو ھەوا سىجراویى و فراوانە بەقوولایی ناخمدە
دەپۆیشت. لەو زەردەخەنانەى دايكم و باوكم كە دەروونى پەوناك
دەكردەوہ تاسابووم.

باوكم وتى:

- پۆلەكەم، لەبەر تۆ چەند پاراپینەوہ، لە چەند دەرگای
پەحمەتماندا لەم كاتەدا كە بیستم گەراویتەتەوہ، زۆر خۆشحال
بووم.. خوا لەسەر ئەم پڭگەيەت لانەبات.. كچم. دايكىشم توند
بەرەو لای خۆى پايكىشام و وەكو مندالڭك گرتمیە ئامیز. لەیەكتر
جیانەدەبووینەوہ، ھەر یەكترمان ماچ دەكرد.

- کچم مه ترسه. هه موو کات له لاتین. ئه و چهند مانگه ی که شه وانه له سه ر به رماله که ت فرمی سکت ده پشت و سه رت بۆ خوا داده ناو ده پاپایته وه ئیمه له لات بووین و (آمین) مان بۆ دوعا کانت ده کرد.

وه کو بلّی به خۆمدا هاتمه وه:

- واته ئه و کاته ی ههستم به بۆنی ئیوه ده کرد، ئیوه له وئ بوون.

باوکم وتی: به لّی، ئیمه ئه و کاتانه له وئ بووین.

- ئیستا له کوین؟ ئیره کوئی به؟

به ونیگا شیرینه ی که ههسته کانی فینک ده کرده وه دایکم وه لّامی دایه وه:

- کچم، هه زاران جار سوپاس بۆ خوا که پله ی شه هیدی به منیش و باوکیش به خشی. تاقیکردنه وه ی دنیا بۆ هه ردوو کمان زۆر سهخت بوو، به لّام به خششه که ی ئه وهنده گه وره بوو، که پله ی شه هیدی پئ لوتف کردین.

ئیمه له به رته وه ی شه هید بووین، ئازاری مردنمان نه چهشت. خوا دوا هه ناسه مانی له کاتی به خشین به ئیزرائیل نه یهشت ئازاری مه رگ هه ست پئ بکه ین. وه کو خه و نّیک جیهانی دنیا مانی گزپی و هاتینه دنیا ی ئاسوده ییه وه..

شه هیده کان لیږه سهر به ستن. نه شوینه ی ده یانه ویت و نه و
 که سانه ی ده یانه ویت ده توانن بچنه لای. بینه یارمه تیده ری نه و
 به ندانه ی که له باری خراب و نار په حدان. له بهر نه وه نیمه هیچ
 له تو جیا نه بووینه وه کچم.. نیترو وه که ده ییبنیت له و کاته وه ی
 پیت نایه سهر نه م خاکه پیروزه پووبه پوو بووینه وه.. له مه و دواش
 له گه لټ ده بین...

هه زاران جار شکور بو نه م پوژانه ی خودا. که له دنیا دا بووین
 نازارو نار په حه تی و دهر دی زور وای لیگردین ده مان وت " به سه
 نیترو بهر که ناگرین"... چه نده نه زان بووین.. له گه لټ نه وه ی که
 نه وانه ده بینه هوکاری لیخوش بوونی گونا هه کان..

واته هه ندیک کات خوی گه وره نازارو نار په حه تی بو به نده کانی
 ده نیترو نارا مگری و خو به ده سته وه دانی نه وانی پی ده پیتویت..
 له کو تاییدا ده بیت هه کاری لابه ری گونا هه کانی نه وان.

کچم نه وه بزانه نه وانه ی که له دنیا دا مافی خه لکیان
 نه خوار دبیت.. به ندایه تیه کان یان به باشی کرد بیت پزگاریان
 ده بیت.. ان شاء الله توش پزگارت ده بیت.

له ناکاو دهر وونم زه نگی لیدا به ناگا هاتم. "من پزگار بووم" چیم
 نه دده دا بو نه وه؟!.. به لام نه مه چون ده بیت!

پا بردوی پر له گونا هه شه رمه زار که ر، ته مه نیتکم هه یه که پوو
 ده گو پیت... به م ژیا نه پر نه فره ته وه چون پزگارم ده بیت؟! چون

خواتو دیمه نانه دسپړته وه؟ سهره رمان چوڼ یارمه تی په کیکی
ناوا له نوممه ته که ی ددات؟!

دلته وایی دایکم:

دایکم وه کو نه وه ی هه ست به سووتان و هه سته کانی ناو ناخم
بکات، وه لامي نه مانه شی دامه وه:

- خواتوی زړه جوان دروست کړدېو. به لام نه و جوانیه ی بڼ
خو به که وره گرتن و خو فروشتن نا به لکو بڼ سوپاس گوزاری
کړدن پي به خشی بوویت. به لام جوانیه که ت له تو کرایه وه،
له پیسی و گونا هدا به هه دهر چوو.

له راستیدا نه و جوانیه ی که توی وه کو شاجوان پي
هه لده بژیردرا، هر نه و جوانیه بوو به به لا به سهرته وه. هه رواش
بوو. نه و که سانه ی دهوری خوت که له ده مامکی دوستدا دوژمنت
بوون هه ست پي نه ده کړدن. سهدا چند جار ناگاداری کړدیته وه
به لام پاره و ناویانگ راستیه کانیان لی شار دیته وه.

نه ی له دوايیدا؟! نه وانه ی مه به ستیان بوو نابروت بیه ن بردیان
و توپان له که ناریک فرېدا.

دواتر له گه ل دهرده مرینه ره کانتدا به تنه نا مایته وه. له دهورتدا
نه و هه زارانه ی که وایان دهرده خست خوشیان ده ویستی
پاشماوه په کیان نه ما.. هه نگاو هه نگاو به ره و کړتاییه که ده چرویت.
له گه ل که نا و سهر پیچیه کانتدا..

گه‌یشتیه کۆتایی پێگه‌یه‌ك به‌بێ ئیمانی و بێ قورئان و بێ
گه‌رانه‌وه.. من و باوک‌ت له‌م نه‌هامه‌تیه قوول‌ه‌وه چیمان بۆ
نه‌ده‌کردی، چۆن دوعامان ده‌کرد ئه‌گه‌ر بزانیته‌..! ئه‌و هاوارو
پا‌پانه‌وه‌و له‌ ده‌رگا دانهمان...

خوای گه‌وره له‌ کۆتاییدا نووری هیدایه‌تی ده‌رخست، ده‌رگای
نومیدی کرده‌وه.. له‌ناو شان و شه‌وکه‌ت و ژيانپێکی به‌ په‌وه‌نه‌ق دا
که‌ گرنگی و به‌های مه‌عنه‌ویات له‌بیر کردبوو، له‌کاتی‌کدا به‌و
باشیه‌ که‌مه‌ی له‌ ده‌روونتدا مابوو هاوکاری کچی‌کی بریندارت کرد.
له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ ئه‌و کچه‌ یه‌کێک له‌ به‌نده‌ باشه‌کانی و
خۆشه‌یسته‌کانی خوا بوو که‌ شه‌هید بوو بوو.

ئێتر له‌به‌رنه‌و باشیه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و کچه‌ شه‌هیده‌ی کردت، خوای
گه‌وره ئه‌وی نارد هه‌واکاریته‌. ئه‌و پۆژه جه‌ژنی ئێمه‌ بوو..
له‌حالی‌کی سه‌یردا به‌ ئاگا هاتم: هاوارم کرد:

— دایه‌ تۆ ئه‌مانه‌ ده‌زانیت؟!

— ده‌کرپێت نه‌یزانین کچم؟! ئه‌و کچه‌ شه‌هیده‌ بووه‌ هه‌ژێ.
پزگاریته‌ هاوڕێی ئێمه‌یه‌.. به‌ لوتفی خوای گه‌وره ئێمه‌ ئه‌ومان
نارد هه‌واکاریته‌. چۆن ده‌بوو خواجه گه‌هان چی ده‌بوو؟ له‌ پلان و
حیکمه‌ته‌کانی تۆ چۆن ئه‌قل ناتوانی‌تته‌وه‌؟! چۆن بگاته‌ مه‌نتقی
مرۆڤه‌کان؟! ئه‌و دنیای کۆتاییه‌ی که‌ ده‌لێن تۆر دووره‌، درێژه
پێیه‌، چه‌نده‌ نزیکه‌و له‌به‌رده‌ممانه‌ و له‌ناخماندا له‌ جێگه‌یه‌کدا

پاوه ستاوه. ئاه نه گەر له مه تيگه شتينايه، ئاه نه گەر ئه
 راسته قينانه به ته واى حالى بوينايه. چهنده جوان ده بوو!
 به لام ئه شهيتان و نه فسه.. ئه و مرؤفه خراپانه، ئه و
 پيشنياره زيان به خشانه كه ده روونى پاكي مرؤفه كان تيكده ده ن.
 ماناي ئه وه يه له م سهرده مه دا گرن گترين و گه و ره ترين
 ده و له مه ندی و جوانی، ئه وه يه كه دۆستی به وه فاو دروستت له
 ده و روبه ريكي باشدا هه بيّت.. ئه مه گه و ره ترين دلنيايي ژيانه..
 نه گه رنا مرؤفه هه ر ساتيك په نگه له كه نده لانيكدا هه لخليسكيت،
 يان هه لخليسكيتريّت..

دايكم وتی:

- سهيدا بۆ تۆ پزگار كه ريك بوو، به لام تۆ پراوت نا..

وتم:

- به لای ده زانم چهنده م شت له ده ست خۆم دا.

ئه وه ناگريكي ناخمه كه دانا مرگيته وه... ئه قل و مه نتق گوئی
 بۆ ناگريّت. چاوی ئه و هه يچ كه س نابينيّت، به لام چاوی من جگه له
 ئه و كه س نابينيّت. خوا زۆر باش ده يزانی كه ئه وه ی من
 ده مويست گوشت و ئيسقانی ئه و نه بوو، به لكو خۆشه ويستی و
 دنياي پۆحانی ئه و بوو.. خۆشه ويستی ئه و له خۆشه ويستی مرؤفه
 زۆر زياتر تپيه پي بوو. ئه و خۆشه ويستيه كي هه بوو كه ته نها به
 ديدار له گه ل پيغه مبه ردا ليی تير ده بيّت.

سەيدا بۇ خۆشەويىستى راستەقىنە دەگەپ. ئۇ پىپى بولە
خۆشەويىستى وە شەقى خاۋاپىغەمبەر. ئۇ سازش بۇ ھېچ
خۆشەويىستىكى دىيائى ناهىيىتتە ھەرگىز. لەبەرئەۋە دەرگاي
دلت داخە و ئومىدت خامۇش كە.

- ئاھ خۇزگە دەمتوانى!

- دەى كچم، چاۋەپىت دەكەن. ئىمە لەگەلتىن.

بەكۇتا ھەسرەتەۋە گەپام بۇ دلئەۋايى و ئاسوودەيىك.

- دايە ھالى من چى بەسەردىت؟ خوا لىم خۇش دەبىت؟

پىغەمبەر قىبولم دەكات؟

دايىم ئۇ نىگا شىرىن و مېھرەبانانەى كە دەرۋونيان دەبىزاندىم
خستە سەر چاۋەكانم. ئەۋەندە پىپىۋە لە خۆشەويىستى و سۆزلە
كەشە فراۋانەدا نە لە بەلىتى نە لە نەخىرى تىنەگەشتم.

خۇزگە نەدەھاتمەۋە سەر خۇم

كە ھاتمەۋە ھۇش خۇم، دىم ئۆزلەم خان و نوراي خان ھەۋلى
بەئاگا ھىنانەۋەم دەدەن. كاك مەتىن و سەيداش بە پەرۋشەۋە
چاۋدىرىيان دەكرىم.

ئاھ لە من.. بۆچى بەئاگا ھاتمەۋە؟.. بۆچى؟ دەكرىت ئۇ
جوانيانە بەجى بېئىلرىت؟ خۇزگە بۇ ھەمىشە لەباۋەشى مېھرەبانى
دايىم بىمايەتەۋە.. بەردەۋام بە ھەست كىردن بەو خۆشەويىستى
درەۋشاۋەيەى باۋىكەم لەلام بىزىايە.

هه میسه خهون و خه یالّه کانی من ئاوا ده بیّت.. هه میسه
حه سره ته کانم له بێ ئاگاییدا ده بینم و که به ئاگا دیمه وه ده فڕن و
ده پۆن.

ئهوانه ی بینیم بۆ هاوڕێکانم باس نه کرد.. نه مده توانی باسی
بکه م. به تایبته لای سهیدا..

وتیان: "به ههرحال تاکه ت دابه زی"

زۆر باش ده مزانی چی له سه رم بهرز ده بیته وه و چی نزم.
له ناو فڕۆکه خانه که دا پوو به پوو ی هاوڕێه کی سهیدا بووین. له
کۆمپانیای گهشت و گوزاری کاری ده کرد. ئینگلیزی و عهره بی زۆر
باش ده زانی. وتی:

- ئیوه به تایبته ده به م. گۆزهره وه یه کی هه وا گۆرپکی
دروستم بۆ ئیوه ئاماده کردوه. هه تا مه که که من هاوڕێه تیتان
ده که م.

له دوا ی نوێژه کانمان. سوار ئوتومبیله کانمان بووین. بێ ئاگا
له وشته جوانانه ی چاوه پێیان ده کردین. وه که یه که مین گروپ له
بیایانه که دا که وتینه پێ. ئا و ئوتومبیله که پر بوو له ته که یرو زکر
کردن... هه سره تی دلّه کان ئه وه نده به رزیوو که خه ریک بوو
له هۆش خۆمان ده چووین. هه ر خوله کێک هه ر چرکه یه که له
ئامانجه که نزیک ده بووینه وه. هه موو دارو به ردو خۆلێک وه که بلێی
هاوڕێه تیمان ده که ن ئیتر ئه و کاته نزیک ده بووینه وه.. ئه و کاته..

که گه وره ترين شتى سهير چاوه پئی ده کردین.. له پښه لاما نداو
نویژی عیشامان کرد. پاشان که وتینه وه پئی کات وه کو ناو
ده پوښت، نه و خرۆشانه ی ئیمه ی تاو دده له قولایی دلمان وه
جۆشی دده داین به ره و پووی نه و شوینه ..

له ناوه پاستی پښه که دا کتوپر پوښتنه که مان وه ستا.
نو تومبیللی به که مین گروپ له ناوه پاستی بیابانه که دا وتی "نارپوم"
پا به ره که مان هه موو هه وللی خۆی دده دا.

ئیمه به په روۆشی ناخمانه وه که که میڤ ده گهینه که عبه ..
جوله و ده مانوت پاش که میڤ ده گهینه که عبه ..

سهیدا له سووچیک مایه وه، له دهستی دا جهوشنه و دیسان
که وته وه خه یاللی ناو نه و جیهانانه .. نه و په روۆشیه کی تری نه بوو..
حه یرانی نه و هه ست و بیرکردنه وه و پشت به ستخانه ی بوو..

هه مووان بیریان ده کرده وه "چی بکهین؟" بئی چاره مابوون،
ده مانویست له ناوه پاستی بیابان بمینینه وه .. ده مانویست نویژی
به یانی له ناو ملیۆنان هه ستی بزواو و خه لکی خۆشه ویست له
که عبه نه نجام بدهین.

رووداوی پر په نده:

له و کاته وه ی ئومیده کانمان برپا، له پشته وه پښواریکی تر
هات. هات و له ته نیشتمان وه ستا. نو تومبیلله که ی زۆر گران به هاو
له نو تومبیلله کانی ئیمه باشتربوو..

زاتیکى تەمەن مام ناوەند، کەمێک ئەسمەر و نوورانی دابەزی،
پووخساری لە عەرەب دەچوو، بەلام نووری پووخساری تەواو
جیاوازیبوو. لەناو خەڵکدا دەلێن "جوانی ناو کوپان"! تەواو بەو
جۆرە بوو ئەویش...

سەلامی کردو لە گەڵ پابەرە کەمان دواى تەوقە کردن بە
عەرەبی کەوتنە گفتوگۆ. یەكسەر دەرگای پیشەوەى
ئوتومبیلەكەى كردهووە بە دوو سێ خۆلەك خەریك بوون
خستینەوێ كار.

دواى چەندین كاتژمێر مانەو بەبێ ئومێدى، وەك بلیی
موعجیزەیهك پوویدا.. بەخۆشحالیەو چووینەو ناو ئوتومبیل و
كەوتینەو پێ.. پابەرە کەشمان سەرى سوپماو ماپوو بەو کەسەى
ئوتومبیلەكەى خستینەوێ كار.

وتی:

- پیاویكى زۆر نامۆبوو، كە تەوقەى لەگەل كردم هەستم بە
وزەیهك دەكرد هاتە گیانمەو.. چ دەستیکى نەرم بوو خوايه ..
مرۆڤیکى نوورانی و غەریب و نامۆ لەناوەپاستى بیاباندا .. كۆتا
قسەشى زۆر سەرسوڕهێنەر بوو..

كاك مەتین وتی:

- چى وت؟!

- من چاودیریتان ده که م یارمه تیتان ددهم. انشاالله ده که نه
نویژی به یانی له که عبه.

- الله اکبر..

هه مووان سه رسام بوون به م قسه یه ی.

- باشه چۆن ده زانیّت ئیمه ئاره زوو ده که یین بگه یینه نویژی
به یانی؟

باشترین لیکدانه وه سه یدا کردی.

- له بیرتان بیت.. له سه ر خاکه پیروژه کانین.. لیتره هه موو
شتیک به نه قلّ و مه نتق ناپیوریّت. له م شوینانه دلّ و هه ست و
حه سه ره ته کان ده دوین.. ئەم بیابانه جییه کی بۆش و بئ پۆح نیه
وهک نه وه ی زانراوه.. پرپه له خۆشه ویستی و عه شقی ملیۆنان پۆح
و جه سته ی که سانی عاشقی خواو پیغه مبه ر بۆ چه ندین سه ده..
ئه و که سه پیروژه شه هیدانه لیتره له خۆپا ده میتنه وه؟!

به ئی سه یدا راستی ده وت.. هه موو شتیک پوون بوو. دیار بوو
خوای گه وره به نده یه کی خۆشه ویستی خۆی نارد هه هاوکاریمان.
به لام کئ بوو نه و زاته ؟

ئه م پرسیاره ئۆزله م خان کردی:

بئ ده نگه ی جوانترین وه لامی ئه و پرسیاره بوو.

به و دلّه پرپه له خرۆشان و په رۆشیه مانه وه که ئه م پووداوه
سه یره ش پوویدا ئه وه نده ی تر له خه یالّ و ئه فسونا ماینه وه..

پهنگه نه مه زیاتر له میښکی مندا ناوا بوو بیت، له پڼگه که
خه یالم ده کرد، نه و زاته م دی که یارمه تی داین.. پیم وت:

— تو کیت؟ زور حه زده که ین بزاین کیت..!!

سهری به رز کرده وه بق ناسمان و، گیانی ده ورو به ری
مه لده پفاند.. له ته نیشتی نه و نه ده به بچووک مابووم، په شیمان
بووم له پرسپاره که م. وتی:

— سهیدا ده زانیت کیم.. ناوپی دایه وه و پویشیت. به لام نه وه
پویشیتنیک بوو که به هر هه نگوایکی هه موو شتیکی له
نامیزده گرت و به قولی کانی هه موو بیابانه کی ده شارد وه.

خه ونیکي شاراوه:

که به خه بهر هاتم، خه ون بوو.. خودایه نیستا چوڼ نه مه باس
بکه م؟ باسی بکه م گونجاو ده بیت؟! باسم نه کردایه له مهراقدا
ده مامه وه زور په روښ بووم، له و کاته دا دیسان پابه ره که مان
باسه که ی کرده وه، وتی:

— خودایه له میښکم ده رناچي نه و پووداوه.. له م پیگایانه چه ند
ساله دیم و ده چم. نه مه یه که مین جاره توشی شتی ناوا ده بم!
نه و زاته دیاره هاو نیشتیمانیه کی ناسایه.. پهنگه شه هیدیک
بووین به لام کئی به؟. سهیدا به نیگا کردنه کانی بقو ده ره وه به
حه سره ته وه نه و وه لامه ی دایه وه که چاوه پیم ده کرد..

- به شان و شهوكت و هينزو توانايدا چه زړه تي چه مزه م
هاته وه بير. نه و گوره ي شه هیده کانه. دياره که نه و وهک هاوپي
و هاوکاري مه عنه وي نيمه نه و باوه پړي پي دراوه..

خودايه نه مه زور سر سوپهينر بوو.. چونکه نه و زاته ناسايي
و وهکو نيمه ده رکه وت. ماناي نه و په سيدا نه و خونه ي ديوه
که من بينيم. واته سيدا پوحي له گهل نه و دنيا نه زانراو و
نه بينراوه دا بوو که نيمه نه مانده زاني.

واته له گهل ماندا وه لي و بنده يه کي خوشه ويستي خوا هه بوو که
تا پلې چه زړه تي چه مزه ده پويشت..! نه م پوداوه پر
نه فسونه ديار بوو که له بهر پړي نه و بوو.

خودايه نه مه چ جوانيه که؟ چ په حمه ت و دياريه که! چ
به خششکي گوره يه.. نه م بنده يه ش له نيمه جيامه که ره وه.
نيمه بنده ي باشت نين، به لام له گهل خوشه ويستانت و
خوشه ويستي نه وان له بهر پړي هاوپييه تي و دوستايه تي نه وان
يارمه تي نيمه ش بده.

بهشی شه شه م

مالئاواييمان له مهككه بو نه ده كرا

له كه عبه نزيك بووينه وه . ئيتړ كڅ ده توانئ بڅوئ، بېدهنگ بېت،
خوړاگرېت، به ناگا بېت...! چاوه كانمان يادگاريه كانى پيغه مېرو
نه و هاوه لانه ي ده بينى كه بو ئيمه و ئايينه كه يان گيانيان
به خشى.

دلـه كان بو يـه كه مين جار ده سوتان به ناگرى نه و
خوشه ويستيه ي جيهانى هـلـده فراند.

پيـه كان يـه كه مين جار بوو ده چوونه نه و شوينه پيروزانه،
هـستيان به و ئيمانه جوـش دراوه ي چـندين سهـده، نه و دلـسوزى و
فيداكارپانه ده كرد.

جياوازيوون نه و جتيـانه .. نه م لم و بياپانه قسه يان ده كرد.
نه م دلـل و شوان و سروشته چـندين يادگاري به بير مـروځ
ده هـيـتـنايه وه ..

مهـكه . كه عبه، صه فاو مهـروه، شاخى حراء وه زور جـيـگه ي تر
به جوـشى خاوه نـداريـتـي پيـغه مېـره وه . دهـدات له هـستى مليـونان
موسولمان، قاره مانپه تپه كانى پابردو به گوځي ئيمه دا ده چـرپـيـنـئ.
سهـدان سالـ تـيـده په پـيـت و نه و خوړماو ناوى زمزمه هـست و
خروشان و شيفا به مروځايه تى ده به خشيت و نه و چيـژـه له گـلـ
پيـغه مېـر هـست پيـده كـريـت. هـه مان چيـژ هـوالـى پـر نهـيـنى به ئيمه
ده گـه يـه نـيـت.

ناه مهككه ! ناه كه عبه !

چون بليټم چون باسى بگم نازانم ! تهنه شتيك ده زانم، نه وي
مه رگيز باس ناكرئت.. چونكه له وي زمانه كان بي دهنگ و
گوټيه كان نابيستن. تهنه هه ست و دل و فرميسك و پوچ قسه
ده كن. به جورتيكيش قسه ده كن، زمانه كان پاده ميټنن، لاي ئه م
قسانه شه رمه زار ده بن.

ناتوانم باسى بگم.. يه كه مين هه نكاوي له باوهش گرتني
كه عبه م، وهك نه وهي له گه ل مليونان كه سدا كه ته وافيان ده كرد
نه وههسته ده به ژاندم.. نه وساته ناتوانم باس بگم.. نه و
پارانه وه و داوي ليټيورده نانه ي كه به رز ده بوونه وه.. نه و ليټدانه
به رزانه ي دله كان كه تيگه ل بووبون. وهك نه وهي بليټسي ئاگريك
هه بيت كه بوني گزشتي دله سووتاهه كان بلاو بكا ته وه..

ناتوانم باسى هه ستي توانه وهي گونا هه كانتان بو بگم..
له نوټي بي به يانيماندا...

چون ده توانم باسى بگم.. ده ستي كراوه و كرنوش بردني نه و
موسولمانانه ي كه به دريژايي ته مه نيك له خو شه ويستي و عه شقي
ئيلاهي و نه و شوټينه دا ژياون ؟!

هه ر وشه يهك كه به له رزينه وه باوه شي ده كرد به هاناو
په نابردن و پارانه وه يه كي گرم كه له ده ميان ده هاته ده ر!

مه گەر ئیوارەو بە یانی ئەوێ تەواو جیاواز نەبوو...؟! مه گەر
خەوی ئەوێ وەك بە ئاگایی ئێره نەبوو؟! مه گەر چاوەكان لەوێ
جیاواز ناگرین؟! كسپەى هەستەكان و بێ ئارامى دلەكان، و تراوى
زمانەكان تەواو جیاوازیبون.

خوای جیهان فەرموویەتى: ﴿ادْعُوْنِیْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾
واتە: "هەرشتێكى باش داوا بكەن، پێتانى دەبەخشم".
دەى شوێنى داواكردن ئەوێ... ئەمە ئەگەر بزانرێت، دل
ناتوێتەو؟ هەروەها بە دڵسۆزى و بێگەردى و پاکی
داواكردنێكەو كە...

ژیانى پڕ پەندى خانمىكى پیر
چۆن لەبیر دەكەم. ئەو ژنە پیرەى كە خەلكى ئەنادۆل بوو.
لای كەعبە دەستمان گرتبوو...

دەستەكانى كردهو، لەگەڵ فرمێسكە باراناویەكانى، بەوتەنھا
پستەیه كە دەیزانى دەپاراپێوه لەخوای:
"خودایە من هەلەبووم، بۆ داواى لیخۆشبوون هاتوم،
بەبەخشە".

ئەمان خودایە! ئەمە ئەوەندە کاریگەربوو، ئەوەندە لە ناخەو
بوو كە ئەو دەپاراپێوه ناخى من دەپما، هەستى من دەهەژا.

"من هله بووم" ئه ووتەيهى خانمه پيره كه، به چه ندين
كاتژمير پارانه وهى، ئه وهنده كارى تىكردبووم كه به ته مه نم
پارانه وهى ئه وهنده له ناخ و دله وهم نه دى بوو.

به رگه م نه گرت ده ستي ئه و خانمه م گرت. وتم:

- من به قوربانتم بم، چى ده بيت راستيه كه م پى بلئى..!

وتم: - تو كيتى بۆ خاترى خوا! ئه مه چ پارانه وهيه كه، منت
له ناخه وه هه ژاند.

بۆ چ گوناھيک ده ته ويى بپاريتيه وه؟ ده بى چون گوناھيک
بيت؟!

چى ده بيت، پيم بلئى چى بووه! .. ئه و گوناھيهى کردووته، ئه م
پارانه وه به کو له ت نه ئينه كهى چى به!

ئه و خانمه پيرو، سيما نوورانيهى خه لکى ئه نادۆل، چاوه پر
گريان و فرميسکاويه کاني بپيه من. وهك ئه وهى هه ستي به
په رۆشيم کرد بيت كه وته قسه:

- قوربانتم بم، کچى جوانم. من نه زانم، خويندن و نوسين نازانم
هاوسه ره كه مم له سى و پينج سالي دا له ده ست دا. دوو منالم
پيگه ياند. سوپاس بۆ خوا ده ستم له حه رام نه داوه، له م قورگه وه
يهك پاروى حه رام نه پريشتۆته خوار.

به لام ده ردیکم ههيه، بۆ ئه وه هاتومه ته ئيره.

ئەو قەسە پاك و جوانانەى ئەو پۈرۈم بېرى و بە ماچ كوردنى
دەستەكانى پىرسىم:

— چىيە ئەو شتە؟! —

هەناسەيەكى قوللى ھەلگىشسا. ۋەك ئەۋەى ھەسرەت و
سەرسامى گوناھى بە ئەندازەى شاخەكان بېت . وتى:
— كچم، ھاسەرەكەم زۆر دىندار بوو. منىش بەوشتانەى ئەو
دەيخويند گويىم دەگرت، پۆھم پشۋى دەدا، دلم پىدەبوو لە
ئاسۋودەيى، مىشكەم ھىۋاش دەبوو ۋە.

ھەموو پۇژىك دۋاى نوژى بەيانى و عىشا قورئان و جەۋشەن و
پەيامى نوۋرى دەخويندەۋە. منىش لەبەرئەۋەى خويندەۋە
نەدەزانى گويىم بۆ ئەو دەگرت. كە گويىم دەگرت بەجۇژىك پشۋوم
دەدا ۋەك ئەۋەى سەدان دىكتۇر چارەسەريان كىردىم.

ئەۋەى لە خەۋن دىبوۋى:

ئەۋەى كە لە ھاسەرەكەمەۋە دەمبىست، ھەستىكى لە مندا
دروست دەكرد ۋەكو كچىكى گەنجى عاشق.
بە پەرۋشەۋە پىرسىم:

— ھى كى؟ —

— دەكرىت بلىت ھى كى؟ ھى خۋاو پىتەمبەر... ھەموو
ساتىكەم لەگەل ەشقى ئەۋاندا دەپۇشت كە ناخىمى داگىركىدبوو.

زور شه و له خه ونندا پټغه مېرو ماموستا سه عیدی نورسی و
خه زړه تی نه بویه کرم ده بیڼی.

هاوسه ره که له ته مېنی که نجیدا به شپږ په نجه ی که ده گیانی
سپارد که مردیش وه سیه تی بڼ به جی هیڅم:
- چی وت؟! -

- خانم، نه گهر پلژیک پټغه مېرو نه و زاته که ورانه نه به نه ناو
خه ونه کانت، نه گهر پلژیک نه و خه ونانه ت بسپږنه وه، بزانه که
هله و که م و کړپه کت نه دجام داوه. بڼ نه و داوی پاپانه وه و
لیڅوش بوون بکه لای خوا.

کچم، تڼ زیاتر ده ژیت. نه گهر خوښه ویستی و عه شقی هه موو
کوړانی جیهان کڼ بکړیته وه له لایه ک، ناگاته نه و خوښه ویستی ی
بڼ تڼ هه مه. هه ست و دلټکی جوان نیه که شیاوی دل و دهر وونی
تڼ بیت.

پښت... که یشته نه و دښتانه ی زوری خوښی ده ویستن و
عاشقیان بوو، هیچ له زمانی دانه ده پان.. نه و نیستا له ژیر
په حه تی خواو لای پټغه مېرمانه.. دیسان به پرځه وه پرسیم:
- چن ده زانیت پوری؟ -

- قوربانست بم.. به رده وام له خه ونندا ده بیغم که لای
پټغه مېره.. ماموستا سه عیدی نورسی چه ندین جار موژده ی
داومه تی "هاوړیم سه ید لای خومه، ناوی منی هه لگرتوه".

له چه سره تدا بووم: ئه م خانمهي خوي به هه له و نه زان
ده زانيت باسي چي ده کات؟ بهرگه م نه گرت

- پوري گيان. ئه مانه چ نيعمه تيکي گه ورنه، چه نده پووداي
جوان و ئيره يي پي براون. که سيک ئاوا بزي، دهردي چي هه يه؟
سهری داخست. ديسان فرميسک چاوه کاني داگرت، به ليوي
له رزيوه وه ده نگيکي سووتينه ره وه ته نها پسته يه کي وت:
- من زور هه له م کردوه.

سهرم سورما

به روشي من زيادو زيادي ده کرد. خانميك ته مهي وه کو
فريشته به سهر بردوه چ هه له يه کي کردوه که ئاوا خوي به که م
ده زانيت و ده سووتيت له ناو ناگري خويدا...!
- پوري منت زور مه راق کردوه؟ چي به ئه وه له يه
کردوته؟

- زور گه وري به .. په نگه نه به خشريت، ئه گه ئه مانه نه بوونايه،
ئه وه ش نه ده بوو.

ته وار وه کو مه ته ل قسه ي ده کرد. هيچ له وه ي ده يوت
تينه ده گه يشتم يان ده يويست باسي نه کات.

به مه راقه وه دوا شانسي خوم تاقي کرده وه:

- بۆ خاتري خوا چي بووه پوري گيان؟

-قوربانټ بټ، سالتیکي ته واوه خه وه کان بچاړون. نه پیغه مبهړ،
نه ماموستاو نه هاوسه ره که م نابینم له خه ونه کانمدا..

مانای نه وه یه هه له ی که وره م کرده. له بهر نه وه ئیتر نایه نه
خه ونه کانم وه هاتوومه ته ئیره تا داوای لیخوش بوون بکه م، پوو
بکه م پیغه مبهړو نه م به یانم بکه م.

- باشه چین نه وه لانه ی بوونه ته هوی نه مه؟

ژنه پیره که به هه نسکی گریان وه، سهری داپوشراوی
پاوه شاند، له که ئیشیدا "خوایه بمبه خشه" ی دهوت و ده سوتاو
هه ناوی پارچه پارچه ده بوو..!
له کوتاییدا نه و "هه له" ی دهیوت و سه رسامی کردبووم که و ته
باسکردنی:

- قوربانټ بټ، که شتومه ته نه م ته مه نه م به بیرم نایه ت نویژم
واز لئ هینابیت. نه وه ی که پوویدا نه و ساله ی پاردوو بوو.
پویشستینه ئاهه نگی خزمیک. کات تیپه پری، عه سر که یشته
بوو. وټم بچم نویژه که م بکه م، به لام نه و شوینه نامو غه ریب بوو
جییه کی گونجاوم نه دوزیه وه. که میکیش که مته رخه میم کرد نویژی
نیوه پډم تیپه پری و له کیسم چوو.

پوری له دنیای تر دا خه یال بردبووی

نه و پوره به ته مه نه ی ته نیشتم له ناو دنیای پر چه سره تیه دا
نه وه نده به توندی خوی دا به سهر قو له کانم و که و ته هه نسک دان.

- قوربانست بېم بیستت؟! چ گوناھیکم کردووه. من له ناو
ناهنگه که خه یال بردبوومی و نویژه که م چووه. نه مه چ هه له و
گوناھیکه.. ئیستا تیگه یشتی؟!

به ته واوی سه رسام بووم له م خانمهی خوی ده کولاند له
نازارد.. به لی سه رسام بووم. زمانم گیرا، نه مده زانی بلیم چی..
خودایه نه مه چ خۆبه دهسته وه دان و پشت پی به ستنیکه! .. چ
به ندایه تی و نیمانیکه!

له بهر نویژیکى نیوه پۆ که چووه نه فرین له خوی ده کات.. نه ی
من چی بکه م؟ نه وهنده گوناھم کردووه نه وهنده هه له م کردوه،
سه ریچیم کردوه..

نیمه ته واو بووین و ئومیدیکمان بۆ نه ماوه ته وه...
ناه پوری ناه! تۆ له کوپوه هاتیه به رده مم؟ له کوپوه ئاوا
هاتیت؟ نه وهی تۆ هیشتا ده ژى؟ تۆ هی سه رده می هاوه لانیته؟!
مانای نه وهیه له سایه ی فریشته ی وه ک تۆوه که له ناوماندا
ده ژى نیمه ش به پیوه وه ستاوین. نه گه رنا کۆمه لگه له به رامبه ر
نه وه موو گوناھه خوی راناگریته، دنیا له تاو نه وه موو تاوانه
راگیر نابیت.. نه م هه موو هه له یه ی هه لته ده گرت و قیامه ت
هه لده ستا..

تۆر باش تیگه یشتیم که بۆچی شه ره فمه ند نه بووین به ته نانه ت
بینینی نه و دیمه ن و خاک و زاتانه له خه ویشدا، کاتیك نه و خانمه

باسی کرد که له‌به‌ر له‌ده‌ست چوونی نوڤژیک به‌ک ساله له‌خه‌ون
بینین به‌ئه‌وانه‌وه‌دابراوه.

ئه‌ی خوی گه‌وره‌م! نه‌گه‌ر لیخ‌شبوونی تۆ نه‌بیّت ئیمه‌ ماندوو
نه‌بووین، ته‌واو ده‌بووین، په‌ریشان ده‌بووین.

به‌لێ ئه‌م تاقیکردنه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی‌ه ته‌واو نه‌بووبوو. په‌نگه
تازه ده‌ست پێبکات. ئه‌مه تاقیکردنه‌وه‌یه‌که که تا ئه‌مڕۆش
ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمان دیت هه‌مووی خیری تێدایه‌ بۆمان و پڕه له
قورسی و په‌ندو حیکمه‌ت.

خودایه له‌کاره‌کانی تۆدا هه‌رگیز حیکمه‌ت نابێت.
حیکمه‌ته‌کانت سه‌ر گێژده‌کات. بێرکردنه‌وه‌کان سه‌ره‌وه‌ژوور
ده‌کات.

که خۆمان ئاماده‌کرد مائاواپی له‌مه‌دینه‌ بکه‌ین، پێم وترا:
"بوه‌سته.. تۆ ده‌بیّت گه‌وره‌ترین سه‌رسوپرمانی ژيانته‌ ببینیت،
هه‌تا ئه‌وه نه‌بینیت بۆ کوێ ده‌چیت؟!"

هه‌رواش بوو.. ئه‌و کاته‌ی ئومێدو جوانی و لیخ‌وش بوون و
مژده‌کانی ئه‌ویم تێادا ده‌ژیا، قه‌ده‌ری ئیلاهی قه‌له‌میکی له‌مانه
داو پووداویکم بینی که هه‌یج بیرم لێ نه‌کردبووه‌وه‌و چاره‌پێی
نه‌بووم. که تا ئێستاش سه‌رسامی ئه‌و حیکمه‌ت و نه‌هێنیه‌م.

دوای مائاواپی زۆر سه‌خت و خه‌مبارم له‌پێغه‌مبه‌ر، به‌زۆر
خۆم گه‌یاند به‌ ئوتیله‌که‌م. ئاهم ده‌کرد له‌گونا‌ه و هه‌له‌کانی

پاڀر دووم. چونڪه ٿو نوورهي خه يالڻ ده ڪرد نه مدقزيبه وهو
نیشانہ يه ڪي ٿوميدہ وار بوونم ده ست نه ڪه وت.

ته او له خه يالڻ خاوييدا بووم. له گهل ٿو هي له گه وره ترين
چاوہ پوانی و داواڪاری ٿم خاڪه پيرؤدها فہی بووم. هوڪاری
سره ڪي ٿم خه يالڻ ٿو پاڀر دووه بوو ڪه پريو له و گوناہ و
تاوانہ ي ڪه جوانيم تيا فروشت بوو. له يه خه نه ده بووه وه.. ٿاہ
ٿو جوانيه چي پي له ده ست نه دام؟

ٿو سہ يدايه ي له بيرناڪري و ٿو ته مہ نه گه نجيم و هہ موو
خه يالڻ جوانہ ڪانم.. ٿيستا له ناو گوناہي ٿو ته مہ نه له ناو
چووه دام. تا ٿيستا ٿو گوناہانہ پڻگري جوانيه ڪانن ليم..
له وانہ يه نگہر ٿو وه لائنم نه بوونايہ، ليرہ له جيگہ ي خفہ ت
خواردن، فرميسڪي خوشي و مژدهم برشتايہ..

چہندہ گريام. چہندہ پهرت پهرت بووم نازانم.. به جؤريڪ زمانم
ده ماخمي خواردبوو له پارانه وهو لالانہ وهدا..

وتم چايه ڪ ٿاماده بڪم. پڙيشتمه چيشٽخانہ ي ٿوتيله ڪه..
ده ستم برد بق غازي ته باغه ڪه تاڪو ناگرہ ڪه هہ لڀڪم، نازانم
ده ستم بهري ڪه وتبوو هيشتا يان نا، ته قينه وهه ڪي سہير پوويدا
وه ڪو توپي ناگر.. ٿينه گه يشتم چي بوو..

ته او له سہرسوپماندا خؤم له ناو ناگردا بينيه وه.. له ناو هاوارو
نالو داواي يارمه تيدا.. دوايه ڪه بيم به بير نايه ت.. ٿو هي ڪوتا

به بیرم بیت ئه وه بوو خۆمم له ناو ئاگرێکدا بینی که ته وا وه که
 دۆزهخ بوو.. خودایه له سووتانه.. ئه و گهرمیه.. ئه و ئازاره..
 ئه و ئاره حه تیه ی، مرقۆ ته وا وه کات.. هه رگیز باس ناکریت..
 ئه گه ر که میکی تر به رده وام بیت، مرقۆ ده که ویته خه یالی
 بلێسه کانی دۆزهخی هه میشه یی..! بیر لێکردنه وه یشی مرقۆ
 په رێشان ده کات.

که به هۆش هاتمه وه، بینیم له شویتنی چاودێری و چاره سه ری
 به په له ی نه خۆشخانه یه کلام، له ده ور به رم خه لکی پا کردوو و
 سه رسوپماو ده بینم، ئۆزله م خان و نورای خان که تووند ده ستیان
 به قه ره ویله که وه گرتبوو له په رۆشی و سه رسوپماندا له هۆش
 خۆیان چوو بوون.

برژابووم

داده ئۆزله م وتی: "خه مت نه بیت نیلوفه ر خان، هیچت نیه
 سووتانیکی که مه". من تازه خه ریک بووم تیده گه یشتم له ئازارو
 ئه و ئاره حه تیه ی له ئاگره ی وه که دۆزه خدا بینیم. هیشتا سووتانی
 پوو خسارم نه دی بوو، به لām له و ئازارو ئاره حه تیه زۆره وه هه ستم
 به هه والی سووتانیکی گه وهره ده کرد.

ئه وه ئه وه نده سووتان و ئازاریکی به هیز بوو که وامده زانی
 هیشتا ش له ناو بلێسه ی ئاگره که دا خه ریکم ده سووتیم. وه که
 ئه وه ی سه دان قه ساب به چه قۆکانی ده ستیان لاشه یان پارچه

پارچە دەکردم. ئازارێکی بەرگە و ئارام نەگیراو تەنھا لاشەم نا،
بەلکو دڵ و پۆحیشمی دەسووتاند... من لە ئازارو زەحمەتدا نە
کەسم دەبینی، نە کەسم دەبیست.

دوای یەکەمین چاودێری کردن، لەبەرئەوێ سووتانەکم زۆر
زۆر بوو منیان زوو ناردەوێ تورکیا.. ئۆز لەم خانە پزیشک
هاوپیەتی کردبووم. ناخ و هەستی سووتام لەو شوێنە پیروزانە
بە سووتاویی بەجێ هێشتبوو..

نەینسی و حیکمەتیکی بچووک کە هێشتا نەمدۆزیبوو،
خستیمە تاقیکردنەوەیەکی بەرگە نەگیراوی ترەو.

چارەسەر لە نەخۆشخانە زۆری پێ چوو.. شەو پۆژێکم وەک
سالتیک لێ دەپۆشت.. دەیان شەو بە ئازارو نالەیی بەکۆڵەو
پۆژکردەو. ئەوێ خوا نەیهوێت بيمرێتی نامرێت ئیتر..
پزیشکەکان سەریان سوپامبوو ئەمەیان بە موعجیزە دەزانی، کەم
کەس وەک ئەم سووتانەیی منی بەسەر هاتبێت ژیاو.. مانای
ئەوێ تاقیکردنەوەم تەواو نەبوو، خوا پێگەی بە مردنم نەداو
جاری.

کە خۆم لە ئاوێنەدا بینی حەپەسام:

دوای ئەوێ برینپێچەکیان لە پووخسارم کردەو، تیگەیشتم
ئەو سووتانە چی بەسەر هێنام. خوا بە ئەو ساتەم چۆن لەبەر
دەچێ، ئەو سەرسوڕمانەم چۆن بەسەر هات؟!

که خانمی په رستیار ئاویښه یه کی بڼ پاکړتم و خڅم بینې، ته و او
حه په سام و په شوکام، هاوارم کرد "نابیت، خودایه!".

سهیری نه و پووخساره بکه ن.. سه د شایه تت دهوئ تا بلین
نمه پووخساره... له حالیکد ابوو.. وه که نه وه بوو لیوو گوناو
پووخسارو چاو و لوت هه مووی له تاوه یه کدا سورکرا بووه وه..

له حالیکدا بوو توانای سهیرکردنی نه ستم بوو.

به رگه گرتنی نه مه ئاسان نه بوو.. نه گهر "په یامی بیماران" ی
سه عیدی نورسی نه بوايه هه رگیز من نه ده هاتمه وه سه ر خڅم.
نؤزله م خان و نورای خان خوا لییان پازی بیت نه وانه دوستی
پاست و به وه فان، خوشکی دیندار نه مانه بوون. گه وره ترین
ده وله مندی مړؤ هه بوونی دوستی به وه فایه. چونکه نه وانه
مړؤی پڅی ته نگانه و نا په حه تین.

جاریکی تر تیگه یستم له و جوانیه ی ئیمان به مړؤی
ده به خشیت.

سهیری کاری نه و خوا گه وره یه بکه ن. له وه ی که منی
خستوه ته ناو نه و ناگره وه و به م جؤره سووتاندومی، حیکمه تیکی
گه وره ی تیا داناوه و نامه یه کی بڼ ناریدوم. نه مه یه هاوکاری
نؤزله م خان تیگه یستم.

نه و جوانیه یه ی بوو بووه به لا، نه و شوخ و شه نگیه ی منی به و
هه موو گوناوه گه یان دبوو، نه و لاشه پاکه ی که منی له گوناوه وه

بۆ گوناھ بردبوو، ئەو بردیەووە بە سووتانیڭ سەپەووە.. إن شاء
 الله لەو گوناھانەى پابردووشم خۆش بوووە پزگارىم بوو. چونکە
 ئەو پابردوو جوانیەى کە لە دۆزەخدا ژياندمى، بە حیکمەتییى
 سەرسۆپھیتەرى خوا سووتاو ئەما... ئیستامىن شاجوانیڭ نىم لە
 جوانیدا، بەتەواوى شاجوانى ناشرینەکانم... ئیتەر دەرگایەك
 ئەماوەتەووە بۆ مۆفە خراپەکان و شەیتان و ئەفس کە لىی بدەن.
 إن شاء الله ئەمە پزگابوونى منە..

بەلام سەرسۆپمانەکانم تەواو ئەدەبوون:

کۆتا سەرسۆپمانم جیاوازیبوو.. پەنگە لە سووتانم لەناو
 ئاگرە کە شدا زیاتر کاریگەرتر سووتینەرتیوو بى.. ئەویشى منى
 بە تەواوى ھێنايەووە بە خۆمدا سووتانە کەم نەبوو بەلکەر ئەم
 ھووداوەى کۆتایی بوو..

بەلى، ئەمە کۆتا پەردەى ژيانم بوو.. کۆتا ھریادی پۆحم و
 ئازارى دلم بوو.
 سەیدا..

بەدریژایی نەخۆشیە کەم نەبینینی سەیدا لەو دەوروپەرەدا
 سەرنجى پاكیشتابووم. من لەم حالەمدا لەبەرئەوھى بى ئەدەبى
 نەکەم لە ئۆزلەم و نورای خانم نەپرسی.
 دانە دانەى ھاوپیڭکانم کە پیکەووە چووینە ھەمرە ھاتنە سەردانم
 و سەیدا ھەر نەبوو..

ئايا زۆر له من بېزارو ناپه حەت بوو؟!

ئەمەم بۆ لێك نە دەدرایەو...

كاتێك كه له گەل نورای خان بەتەنھا بووین، ئەم بابەتەم
كردهوه.

— نیلوفر گیان، ئەگەر دەتەوێ ئەم بابەتە لە گەڵ ئۆز لەم خان
بکەرەو بەشتر دەبێت، هەرۆهە زانیاریەکی پەوناککەرەو هشت پێ
دەلێت...

بەلام ئەم وەلامە بۆ من بە نەبوو... كه ناوی سەیدا لە دەمی
هاتە دەر هەستم كرد چاوەکانی پریوون و جۆریك ئەندیشاوی
دەرکەوت. لە وەلامدانەو هەشدا سەیری راست و چەپ و دەنگی
لە ریزیوی، منی پەرۆش و پەریشانتر کرد.

نۆرم لێکردو وەم: تۆ شتێك لە من دەشاریتەو؟

وەلامی نەداوێ تەنھا دووبارە ی کردەو:

— لە گەڵ ئۆز لەم خان قسە بکەیت بەشترە.

نۆری پێنەچوو ئۆز لەم خان هات.

كه ئەو خەمباری و بێدەنگیە ی ئێمە ی بینى بە نیگا

پەرۆشەکانیەو پرسى:

— خێرە؟ شتێك بوو؟ خزمەتکار شتێکی کردووە؟

وتم:

— نا. شتێك نیە، زۆرباشە... بەلام...

- بهائی، به لام..

ئەو ناوەی بە گرنگیه وه له دڵدا شارەدبوومه وه، به بی ویستی
خۆم له دەمم هاته دەر..

- سەیدا...

بە کسەر نیگای چاوه کانی ئۆزله م خان گۆرا، هێله کانی
پوخساری قولبونه وه...

- سەیدا نه هاتۆته سەردانم، هه له یه کم کردووه؟ یان بابە تێک
ههیه و نایزانم! زۆر پەرۆشم..

ئۆزله م خان و نورای خان ته ماشایه کی یه کیان کرد، به
چاوه کانیان هیمایان بۆ یه ک ده کرد وه ک نه وهی بلێن "تۆ بیلی، نا
تۆ بیلی".

له کۆتاییدا ئۆزله م خان له لام دانیشته، ئەو به خوێن ساردی
تایبەت به خۆیه وه کهوته باسکردنی. نورای خانیش سەری
داخست بوو، خۆی بۆ ئەو پیشهاتانه ناماده ده کرد که پوو ده دات.
وتی:

- نیلوفر، هاوڕێی خوشه ویستم.

دهستی هینا به سەری سووتاومدا و به هیواشی گرتیمه نامیز.
- سەیدا ته نهها بۆ تۆ نا، به لکو بۆ ئیمهش هاوڕێیه کی
خزمه تکارو به به های دینه.. ئەو ته نهها تۆ خوشته نه ویست.

ژماره ی ئه و گه نجانە ی خوشیان ده ویست، ئه و که سانه ی دو عایان
 بۆ ده کرد، ئه وانه ی یارمه تیان له ئه و بینیبوو که سمان نایزانین...
 سه یدا ژیا نیککی وه کو فریشته برده سه ر، ئه و به ته واوی عاشقی
 خواو پیغه مبه ر بوو. به لام ئه و بلیسه ی ناو پۆچی هه ر پۆژه و
 هه نگاو به هه نگاو ئه و ی له کۆتایی نزیک ده کرده وه. چونکه
 گه وهره ترین هه سه رته ی ئه و گه یشتن بوو به پیغه مبه رو مامۆستا
 نورسی و هاوسه رو مناله که ی.

پیمپری:

- خوشکم من ئه مانه ده زانم، بۆچی له سه ره تاوه بۆم باس
 ده که یته وه؟

"له ناخه وه هاوارم ده کرد" بگه ره کۆتایی:

ئۆزله م خان هه ر نه ده گه یشته ئه و خاله ی مه به سته ی بوو بیلێت.
 زۆر باش له وه تێده گه یشتم. بێ ئارامیشم له مه وه سه رچاوه ی
 گرتیوو.

بۆ ئه وه ی فرمیسکه گه رمه کانی چاوی بشاریته وه سه ری
 داده خست و به رزی ده کرده وه. وتی:

- ده بیئت به رگه بگریت.. له به رامبه ر قه ده ری خوا دا نا کړیت
 پاوه ستین نابیئت نا په زایی ده ربهرین. ئه رکی ئیمه ته نها خۆ
 به ده سته وه دان و پشت به ستنه.

به لام من له حالیکدا نه بووم به رگه بگرم:

- خوشکم قسه کانت وهك مه ته له، چی بووه؟
 تیگه یشتبووم، پیو یستی نه ده کرد وه لام بداته وه، به لام نه م
 هه واله نه وه نده گه رده لولیکی گه وره بوو، نه وه نده سووتینه ر
 بوو، له وانه یه بلیم ملیۆنان جار نه وه نده ی سووتانی گیانم نازاری
 دام.

هه ستم به کولانی گه رد به گه ردی ناخم، سووتانی دلم ده کرد.
 "سهیدا پۆیشت، ها؟!!"

نای خودایه، نه ی من بۆچی ده ژیم!
 وهك بلایی له ساتیکدا عه قلم له ده ستدا. وهك شیت و دیوانه م
 لیها. نازانم چیم وت و چیم کرد ته نها هاوارم کرد:

- بۆچی ده ژیم من؟
 چه ندین پۆژه ده نالینم، چه ند مانگیکه سووتام.
 دابرا بووم، دوورکه وتبوومه وه، بیزار بووم له دنیا یهك که نه وی
 تیا نه مابیت. ئیتیر چاوه کانم به رده وام شیدار بوون به فرمیسك،
 شه وانم به خه و بینین به سهیدا وه تیده په پی.

سهیدا کۆتا پۆژمان له مه دینه، واته هه ر نه و پۆژه ی من تیایدا
 سووتام و بژام، به هوی به رزبوونه وه ی فشاری خوین و شه کره وه
 نه ویش برا وه ته نه خۆشخانه. سه ره پای نه وه ی پزیشك پی و تو وه
 "به هیج جۆریك هه لئاستیت و نارپۆیه ده ر" به لام نه و بۆ زیاره تی
 مائاوا یی چو وه ته مزگه وتی پیغه مبه ر. نوێلی نیوه پۆی نه نجام

داوه پاشان له گال كاك مه تين چوونه ته باخچې به هه شت
(په وضه ي مطهره) له وېش دوو پكات نوږزيان كړدووه و سەيدا له
شویني خزی كه وتووه...

خودايه له ناو په وضه دا...! وهك نه وه ي بچيته به هه شت... نه ي
نه و كوتا وشانه ي! خودايه چي ده بېت بيكه به نسبيي نيمه ش.
له كوتا پسته دا وتوېته ي: "سەروهره كه م، ئه م به نده
گونا هباره ي نوممه ته كه ت شياوي گيشتن به تو نيه".
به شايه تومانه وه گيشتو ته نه و جيهانه ي حه سره تي بوو..
به ديداري نه و خوزه ويسته ي گيشتو كه چه ندين ساله بوي
ده زي...

من نيتړ له م دنيايه خوّم ناگرم

نه و پوښت... من ليړم... به لام له ماوېه كي كورتدا منيش
ده پوم. دووباره سەرداني نه و جيگه پيروزانه ده كه م. دووباره
ده چمه خزمه تي پيغه مېر. ده مويي بؤ دواچار سەرنج بخمه سە
نه و جيهان و دنيايه ي، نه و جيگه پيښانه ي پيغه مېر. كه سەيدا
ته مه نيك بوي ده زياو به عه شقي هه ميشه يي گيشت... كي
ده زانتي، په ننگه خواي گه وړم په حم به م گونا هباره شي بكات و
منيش دوا ساتي زيانم له وي بېت. بؤ نه و هه موو پوژنيك، هه موو
ساتنيك حه سره ت و سووتانه كانم نازانم چؤن باس بكه م. ته نها
دلنه واييم نه مه يه. من بؤ نه مه ده ژيم. داوايه كي ترم نيه له خوا.

ئەو بەسەرھاتى ژيانەى كە دىئاي پۇحانى پارچە پارچە كىردىن،
جۆش و خۇشۇسى خىستە بىر كىردىنە وە كانمان و بە ھەسرەت و
پەرۇشى گۇيمان بۇ گىرت. لىزەدا تەواو نابىت.

كۇتا پىستەكانى بۇ وتىن، بۇ چاۋە فرمىسك پۇاۋو گۇيە
كارىگەرە كانمان. بەلام ئەو دىمەنەى كە لە كۇتايىدا لە نىلوفەر
خانمان بىنى ئەو ەيە كە بە دىرۇزايى تەمەنمان لە بىرى ناكەين.
ھەرەھا بە وتنىكەۋە ئەقل لە مۇۋدەستىننيت. "خۇدايە
كۇتايىەكى بەر جۇرە پىر ھىكمەت و پەندە بە ئىمەش نىسب
بە".

كۇتا دىمەنەى نىلوفەر خان كە تا قىامەت بە نەيتىنى و لە
خەيالماندا دەمىننيت لە ئۇزەلم خان بىستمان.

ئۇزەلم خان كە ھىشتاش لەناو چىرى ھەستەكانىدا دەزىا، لە بى
ھۇشى خۇشى باسى دەكرد. كۇتايىەكانى ژيانى نىلوفەر خان.

— ئەومان بۇ نەدەۋەستىنرا بەجۇرۇك. بە نىۋە گىانىەۋە
دووبارە پۇيشتەۋە بۇ ەمرە. لەبەر شەكرەۋ فشارى خۇيىن و
نەخۇشەىەكانى تىرى بە نارەھەت بەپىۋە دەۋەستا.

بەلام گۇيى بۇ نەگىرتىن. وتمان لەمە ھىكمەتۇك دەبىت ھەبىت.
نۇرمان لى نەكرد.

ھەستى ناخى ئەم جارە نۇر بەھىزە، نۇدىش چىر بوو، نۇر بە
گەرم و گۇپى بوو. ئەم جارە ئەۋەندە بەھىز ئەم نامەيەى بۇ

هاتبوو "نهوانه‌ی بانگ ده‌کرین، ده‌چنه نهو خاکه پیرۆزه‌وه". که
 هسته‌کانی ده‌پوشتن و نهو ده‌نگه به‌نهینی ناوا ده‌بیسترا:
 "وه‌ره، نیت‌ر تاقیکردنه‌وه‌که‌ت ته‌واو بوو. نهو خواگه‌وره‌یه‌ی
 به‌نده‌کانی زل‌ر باش ده‌ناسیت. نه‌م جاره هه‌تا کۆتایی ده‌رگای
 په‌حمه‌تی له‌تۆ کردۆته‌وه، وه‌ره نامیزی میهره‌بانی سه‌روه‌رمان
 چاوه‌پوێت ده‌کات. نهو کۆتا ناگره جگه له‌وه‌ی لاشه‌تی به
 گونا‌هه‌کان پاک‌کرده‌وه، پل‌حیشتی شت و پاک‌ژیوه‌وه. وه‌ره
 نیت‌ر...".

له‌م ده‌نگه نه‌فسووناویه‌ی زیاتر هیچی تری لێ نه‌ده‌بیسترا.
 گوینکا‌نمان ده‌نگی دنیا‌یان داخرا‌بوو. زوو زوو ده‌یوت "خوشکم،
 من بانگ ده‌که‌ن...". هیچی تری نه‌ده‌وت.
 نیلوفر خان که چه‌ند سالتیکه به‌عه‌شقی نهو په‌یامه‌وه
 ده‌سووتاو هۆگر بووبوو به‌ره‌و نامیزی دنیا‌ری سه‌روه‌رمان فە‌پی و
 پو‌یشت.

وه‌ک نه‌وه‌ی پل‌حی له‌لاشه‌ی جیا‌بو‌ویته‌وه، له‌گیانی دا‌بر‌ایه‌ت
 له‌ناو دنیا‌ی فریشته‌کاندا خه‌یا‌ل‌وی بووبوو.
 نهو خۆش‌حاله‌یه‌ی که تا نهو پل‌ۆه له‌پوخساریدا نه‌بینرا‌بوو،
 پو‌یشتنی نه‌وی به‌ره‌و کۆتاییه‌کی پڕ په‌ند ده‌رده‌خست.
 نه‌ندیشه‌ بر‌دی‌ه‌وه له‌و خاکه پیرۆزانه‌ی نه‌وێ. له‌دانه‌دانه‌ی
 درگا کراوه‌کانی په‌حمه‌تی خوا‌وه پو‌یشته ژو‌وده‌وه. خۆی له‌پیدا‌یه

شامیزی میهره بانی و شه فاعه تی بیئ نه ندازه و ئاسووده یی و
 هه میشه یی سهروه رمان.. ئاه له و دنیا نه نینیا نه ی له ویئ تیایدا
 ده ژیا.. من چۆن باسی بگم و ئیوه چۆن ده بنوسنه وه؟!
 نه و دنیا به ی له ویئ نه و تیایدا ده ژیا نه نه قل ده بپریت، نه
 پینگه ی مه نتقی ده چیتته سه.

وه کو به نده به کی هه ست خرۆشاو له ناو پیزدا چاره پهی چوونه
 ناو به هه شت بیت، نه و شه وه ی کۆتایی له گه ل پزانی فرمیشه کانیدا
 له سه ره به رماله که ی سه ری به رز نه کرده وه. نه وه کۆتا کړنووشی
 نه و بوو.. پۆخی سووتاوی به هه شقی نه و و لاشه ی سووتاوی له
 دنیا دا بق هه میشه یی له و کړنووشه دا به جی هیشته و خۆی فریادیه
 باوه شی میهره بانی پیغه مبهر..

هه لبت له ته نیشتی گۆپی پیغه مبهر کاتیک لاشه ی که ونویان
 له کړنووشدا برد، که سیک نه ما ته ماشای پوختساره پپ نووره که ی و
 زه رده خه نه هه میشه بیه که ی سه رلیتوه سووتاوه که ی نه کات.

نیلوفر خان به و هه شقی له ده روونیدا بۆی دانه موکایه وه،
 به و خرۆشه ویستیه بیئ نه ندازه به وه که ی شفته نه و دنیا به ی ترو
 ژیا نی هه میشه یی.. ئیستا نه و لای خرۆشه ویستی خرۆشه وهسته کان،
 سولتانی سولتانه کان، له و ژیا نه دانه مرکاوه دا ده ژی.

نیلوفر خان له کۆتایییدا شه وه ی دۆزیه وه که له ته مه نی پپ
 نه هه مه تی و نا په هه تی بۆی ده گه را. چونکه خوا په مه نی داوه

"کئی چی بویت پئی ده به خشم" .. هرواش بوو. خوا سالانیک بوو
داواکاریه کانی به نیلوفه رخان به خشی بوو که له هسه رتدا ده ژیا

* * *

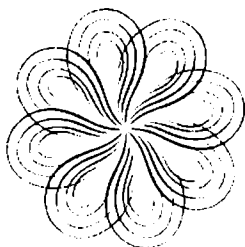
له پشت ئه م هه موو ئه زمونانه ی ژیا نه وه، ده زانن ئه رکی ئیوه
چییه؟

نایا کاتی ئه وه نیه لیکدانه وه یه ک بکه ن بۆ ئه و په یامانه ی که
به گه رمی ئه م به سه رهاتی ژیا نه ی دنیا ی پۆحانیمان به په ند
وه ده گریت و مرووف په ریشان و حیران ده کات.؟!

که وابیت، ده بیت بریار بده یین که بۆچی ده گه پیین و ده مانه ویت
چی بدۆزینه وه؟! هه زاران ئه زمونی ژیا ن ده ریا ن خستوه که
ئه وه ی به دل و گیان بگه پیت، به دلنیا یی ئه وه ی ده به ویت
ده یدۆزیته وه .. مه ولاکه ی و به لاکه یشی...

که واته نایا هیچ بیرمان کردۆته وه، ئیمه بۆ کامیان
ده گه پیین؟!

کوژتایی

پیرست

- پیشه کی: ۵
- گیژاوی هسته کان به رده وامه ۷
- به شی به که م: دوسته راسته قینه کانم دوزیه وه ۹
- توبه م کرد ۱۴
- دوستی راسته قینه م دوزیه وه ۱۵
- که سایه تی و بوونم ون کرد بوو ۱۷
- مژده یه ک ۲۰
- پیشکه شکاری پیشه نگ ۲۶
- باس منی ده کرد ۲۹
- هاواری ناو گۆره که ی باو کم ۳۱
- ده مه ویت له م ژیا نه پزگارم بیت ۳۴
- چی ده بیت یارمه تیم بدهن ۳۴
- ئه و قسه و باسانه ی پله ی ئیمه ی وه ک مروڤ به رز نر خاند ۳۶
- مروڤ ده بیت بیر بکاته وه ۳۹
- خوا تۆله یان لی بکاته وه ۴۲
- یه که مین ده ستنو یژ ... یه که مین نو یژ ۴۶
- بچۆ بۆ عه مره ۵۰
- پیکه وه ده گریاین ۵۱
- به شی دووه م: نامه وی بگه پیمه وه بۆ هه له کان ی پابردوم ۵۳

- نامەوی بگە پێمەو هەمان پێگەی ژیاڵی پابردووم..... ٥٨
- دەنگی سەیدا لەهۆش خۆمی بردم..... ٦٠
- دیسان کۆشکی هیوام پووخوا..... ٦٢
- زۆر دەترسام..... ٦٥
- منیان پفاند..... ٦٨
- نێره شوێنێکی نامۆ بوو..... ٧١
- پێویستە ئاغا ببینی..... ٧٣
- ویستی ئاگایه..... ٧٦
- بکۆژی ئابوو..... ٧٨
- من هەلە بووم، بمبوون..... ٧٩
- مارێک یەلان ئابوژیری خنکاند:..... ٨٢
- سەرسام و پەشوکابوین..... ٨٤
- لەو زیاتر بەرگەمان نەگرت..... ٨٦
- بەشی سییەم: چاوه‌پوانی نیشانه‌یه‌کم..... ٨٩
- بەتەواوی نوقمی ئەو جیهانه‌ بووبووم..... ٩٢
- چاوه‌پوانی تروسکه‌یه‌کی مژده‌ بەخش بووم:..... ٩٧
- ئەو مژده‌یه‌ی چاوه‌پێی بووم..... ١٠٢
- بەشی چوارەم: یا رسول الله بەره‌والای تق‌ دیم..... ١٠٥
- ئەم سوپاسگوزاریه‌ چۆن دەکرێت..... ١٠٩
- وتووێژێکی تاسە ئامیز..... ١١١

- ۱۱۲..... به سه رهاتی ژیانی کاک نه حمه د
 ۱۱۸ خویندنگی خۆبه خشه کانم به ده ست هیتا
 ۱۲۱..... زۆر گۆردرا
 ۱۲۵..... نه و شوکه ی نه وی گۆپی
 ۱۲۷ کلپه ی نه و ئیمانە ی له ناخمدا ده سوتا
 ۱۳۰..... دلو اکاریه کی زۆر سه یر
 ۱۳۲..... دنیا ی گه وره
 ۱۳۴..... مالی خودا
 ۱۳۶ جۆش و خروشیکی سه یر
 ۱۳۹ نه و شه وه
 ۱۴۳..... ئومیدی منی خامۆش کرد
 ۱۴۶ فرمیسه کانی نه ده پزان
 ۱۴۸ مالی پتیغه مبه ر
 ۱۵۴..... پارانه وه
 ۱۵۶ نه و ساته باس ناکریت
 ۱۵۹..... به شی پینجه م: پیمان نایه سه ر خا که پیرۆزه کان
 ۱۶۳ له هۆش خۆم چووم
 ۱۶۷ دلنه وایی دایکم
 ۱۷۰..... خۆزگه نه ده هاته وه سه ر خۆم
 ۱۷۲ پووداوی پر په ند

- ۱۷۵ ځه ونیکي څاروه
- ۱۷۷ به شي شه شه م: مالټاوايمان له مه که که بڼ نه ده کرا
- ۱۸۰ ټاه مه که، ټاه که عبه
- ۱۸۱ ژيانې پر په ندي خانمیکي پير
- ۱۸۳ ټوه ي له خون دې بووي
- ۱۸۵ سرم سوپما
- ۱۸۶ پورې له دنياي تر دا خيال بر دې بوي
- ۱۹۰ برځا بوم
- ۱۹۱ که خوم له ټاوتنه دا بيني چه په سام
- ۱۹۳ به لام سه رسو پرمانه کانم ته واو نه ده بوون
- ۱۹۶ له ناخه وه هاوارم ده کرد "بگه ره کوتايي"
- ۱۹۸ من نيتړ له م دنيايه خوم ناگرم
- ۲۰۲ پير پست

ARADIĞINI BULAN KADIN

HALİT ERTUĞRUL

ئەم كىتەبەى لە بەردەستاندايە، دريژەو بەشى كۆتايى كىتەبى
(ئەو ئافەرتەى لە دووى خۆى دەگەرەيت)ە، واتە بەشى دووهمى
چىرۆكە دلەرزىن و سەرنجراكىشەكەى خاتوو "نىلوفەرە".
كىتەبى (ئەو ئافەرتەى لە دووى خۆى دەگەرەيت) خوينەرەى
بەرچاوى ھەبوو. ھەر لە بەرخواستى زۆرى خوينەرەى، بەشى
دووهمى كىتەبەكە (ئەو ئافەرتەى خۆى دۆزىيەو) مان خستە
بەردەستى جەنابتان، بۆ ئەوەى بزەنن ئافەرتە ونبووەكە
لە دووى چى دەگەرەو چى دۆزىيەو. پىويستە ئەم كىتەبەش كە
حەشارگەى ھەست و سۆزە بخويننەو. ئەوسا دەبينن كە
ئىوەش بەشەىكە لەم چىرۆكە پىر نەيىنەى (ئەو ئافەرتەى خۆى
دۆزىيەو) تاسەو خەيالەكانتانى لەخۆگرتوو، واتە خۆيشەى
لەناو ئەم چىرۆكى ژيانە ئەفسوناويەدا دەدۆزەو.
ئەم كىتەبە دەبىتە ھۆكارىكى كارىگەر لە ژيانەدا. گەر خۆتان
بە ئامادە دەبينن بۆ بەسەرھاتىكى وەھا پىر نەيىنى و
سەرنجراكىش، فەرموون.

ISBN 0-0091-0000-8

9

7800091100000

نرخى (۳۰۰۰) دینارە